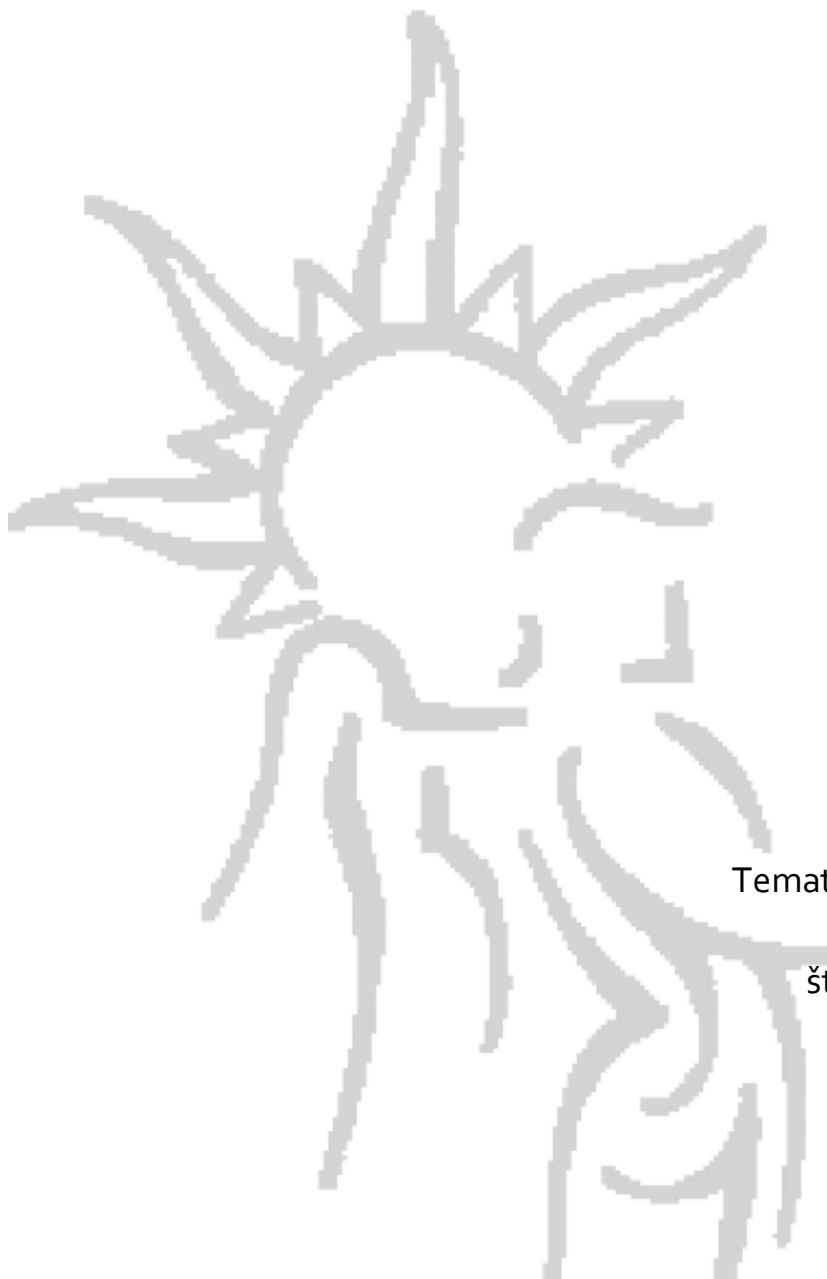

'Ljubezen se je ohladila'

(Matej 24:12)

Tematska Knjižica

št. **73**

VSEBINA

Božanska učenje Ljubezni: Ljubezen do Boga in bližnjega...

»Pomembnost Zapovedi Ljubezni... Ljubezen se je ohladila...« (BD 8067)	4
»Zapovedi Ljubezni... ohlajena Ljubezen...« (BD 6384)	5
<i>»Božanski princip – Ljubezen... Odločitev za Boga ali nasprotnika...« (BD 5495)</i>	<i>6</i>
»Zapovedi Ljubezni do Boga in bližnjega...« (BD 7234)	8
<i>»Greh je kršenje zoper Ljubezen...« (BD 6071)</i>	<i>9</i>
<i>»Oddaljenost od Boga... Pomanjkanje moči... Propad...« (BD 2420)</i>	<i>10</i>
»Brezsrčnost... Borba sveta proti učenju Ljubezni...« (BD 2445)	11

Ljubezen – sila, ki oblikuje... Ne-Ljubezen – sila, ki uničuje...

»Ljubezen – sila, ki oblikuje... Neljubeznivost – sila, ki uničuje...« (BD 3910)	13
»Ljubezen – princip, ki izgrajuje... Neljubeznivost – princip, ki uničuje...« (BD 3924)	14

Samoljubje je napačno usmerjena ljubezen, ker je namen zemeljskega življenja v svobodni volji služiti v Ljubezni... Samoljubje je obenem tudi vzrok za gosto temo, ki prevladuje na Zemlji... Malo voljnosti za odrešeniško delo... Očetovo veselje zaradi sodelavcev pri služenju...

»Smisel zemeljskega življenja... Dobro-dušna dejavnost...« (BD 8576)	16
<i>»Nosite Moj Evangelij v svet...« (BD 5725)</i>	<i>17</i>
»Namen zemeljskega življenja: Služenje v Ljubezni v svobodni volji...« (BD 4950)	19
»Pomen življenja v Ljubezni...« (BD 6984)	20
»Zemeljsko premoženje in samoljubje... Duhovno ipremoženje in Ljubezen do bližnjega...« (BD 0688)	21
»Spoznanje Resnice... Samoljubje – Ljubezen do bližnjega...« (BD 1883)	23
»Neljubezen je vzrok za pomanjkanje svetlobe in preoblikovanje Zemlje...« (BD 8423)	24
»Sebična Ljubezen... Malo pripravljenosti za odrešeniško delo...« (BD 2268)	26
»Nesebična Ljubezen... Sodelavci... Sprememba...« (BD 6716)	27

Ljubezen se je ohladila... Matej 24:12...

»Nepisan zakon... Ljubezen se je ohladila...« (BD 3144)	29
»Ljubezen do bližnjega...« (BD 4706)	30

»Ljubezen... Užitek v dajanju... Vzajemna Ljubezen... Vera v Kristusovo delo Odrešenja...« (BD 4986)	31
»Ljubezen... Prejemanje moči... Ljubezen se je ohladila... Resno opozorilo...« (BD 4990)	33
»Znak Konca: ohlajena Ljubezen...« (BD 5687)	34
»Oznanjati Evangelij je nujno v času Konca...« (BD 5187)	35
»Duh zmede... Brez Ljubezni ni Resnice...« (BD 6031)	36
»Duhovno nizka stopnja... Pomanjkanje Ljubezni... Sebična Ljubezen...« (BD 8712)	37

*Zadostiti Božanski volji; red in mir sta vzrok in posledica, kakor bodo ravno tako
trpljenje, žalost, neskladje in zemeljski kaos pripeljali do
delovanja, ki je v nasprotju z Božansko voljo...*

»Božja volja... Zapovedi... Mir in red... Posledice...« (BD 2507)	39
»Večni red je Ljubezen... Satanova dejavnost...« (BD 6385)	40

Svetu vlada duh razdora in sovraštva...

»Zloraba moči močnejšega... Pomanjkanje Ljubezni...« (BD 2043)	41
»Sovraštvo in njegove posledice...« (BD 2810)	42
»Demon sovraštva in razdora... Strašni dogodki...« (BD 1868)	43

Do obnove Zemlje mora priti...

»Do obnove Zemlje mora priti...« (BD 2807)	45
<i>(»Pregnanstvo duhov v novem stvarstvu...« BD 2837)</i>	46
»Najnižja duhovna stopnja... Konec neke periode Odrešenja...« (BD 3805)	47
»Duhovno nizka stopnja zahteva preobrat na Zemlji...« (BD 7581)	48
»Preobrazba zunanje forme... Nova razvojna pot...« (BD 2921)	50
»Obnova Zemlje...« (BD 8130)	51

*Delajte in ustvarjajte, dokler je še dan...
prihaja namreč neskončno dolga noč...« (Janez 9:4)*

»Delajte in ustvarjajte, dokler je še dan...« (BD 3393)	53
»Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan...« (BD 3788)	54
»Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan...« (BD 4289)	55
»Ustvarjajte in delujte... Neskončno dolga noč...« (BD 5707)	56

Nizko duhovno stanje pred Koncem... Nujno je marljivo delati...

»Nizko duhovno stanje pred Koncem... Nujno je marljivo delati...« (BD 4347)	57
»Delo v vinogradu pred Koncem...« (BD 8162)	59
»Nasveti delavcem v vinogradu...« (BD 3267)	60

*Zavračanje Božanske Besede (Čiste Resnice) je jasen znak
duhovno nizke stopnje in zanesljiv znak skorajšnjega Konca...*

»Jasen znak duhovno nizke stopnje: zavračanje Božanske Besede...« (BD 4520)	61
»Zavračanje Božanske Besede je znak Konca...« (BD 4916)	62

Znaki časa Konca... Luka 12:54-56...

»Znaki časa Konca...« (BD 4735)	64
»Opozorilo na Konec...« (BD 7522)	65
»Napovedi Konca in znaki časa...« (BD 8310)	66

Bertha Dudde – Autobiografija	68
-------------------------------------	----

Bertha Dudde, št. 8067, 22. december 1961

POMEMBNOST ZAPOVEDI LJUBEZNI... LJUBEZEN SE JE OHLADILA...

Na Zemlji je enaka potreba kot v tistem času, ko sem se spustil na Zemljo, da bi ljudem prinesel svetlobo in da bi jih rešil iz globoke noči, v kateri bi bili brezupno utopljeni brez Moje Ljubezni. In ponovno prihajam na Zemljo v Besedi; ponovno ljudem prižigam svetlobo, ki naj bi jih iz teme noči odpeljala na svetlobo dneva. Jaz Osebno ponovno govorim ljudem, kakor sem to delal takrat, ko sem živel na Zemlji. Prinašam vam Veselo Novico, Božansko učenje Ljubezni, ker vem za njihovo pomanjkanje moči; namreč edini vzrok njihove duhovne teme je pomanjkanje Ljubezni, Ki je svetloba (*spoznanje*) in moč za vsakega, ki jo prakticira in ki živi življenje v Ljubezni do Boga in bližnjega.

Človeštvo se nahaja v največjem duhovnem pomanjkanju, ker ne spoštuje tega, kar sem mu objavil... Zapostavlja Moje Zapovedi Ljubezni in je popolnoma padlo pod vpliv tistega (*Satana*), ki je brez vsakršne Ljubezni. Toda ta beda ne more biti drugače odstranjena, kot po poti življenja Ljubezni... Ljubezen se je med ljudmi ohladila (*Matej 24:12*) in Moj nasprotnik vlada nad njihovimi srci ter jih spodbuja na vse večjo neljubeznivost... Zato sem se spustil k ljudem v Besedi; in sedaj ponovno živim na Zemlji, prisoten za vsakega, ki Me želi slišati in v svojem srcu prižge Ljubezen.

Velika duhovna težava Me spodbuja na to, da vam govorim kot nekoč, ko sem Osebno živel med ljudmi in jim govoril na enak način. Malo je bilo tistih, ki so Me tedaj prepoznali, kakor Me tudi danes le redki prepoznajo. Vendar pa je govora o istem Bogu, Ki jim govori, o Bogu Stvarniku večnosti, iz Čigar Ljubezni ste nastali in kateremu boste pripadali za vekomaj.

Tako da vam moram danes, kot nekoč objavljati Zapovedi Ljubezni do Boga in bližnjega; moram vam navesti razloge za vašo duhovno temo, vašo veliko bedo in trpljenje ter vam pokazati pot izhoda iz tam... Moram vam razložiti pomembnost življenja Ljubezni in vas nenehno opozarjati, da živite v Moji volji... Želim vam namreč

pomagati. Ponovno želim biti vaš Odrešenik iz noči smrti; želim vas prebuditi v življenje, kjer lahko uživate v svetlobi in svobodi.

In zato se spuščam v Besedi ter vam ponovno prinašam Božansko učenje Ljubezni, Veselo Novico v najčistejši obliki. Vi morate Mene Samega namreč spoznati v Besedi, ki teče k Zemlji iz Višin in želi najti vstop v vaša srca... In tedaj se lahko Jaz sam nastanim v vas; lahko sem prisoten v vas in vam osebno govorim... Vi pa boste prepoznali glas Očeta, Ki govori svojemu otroku... In to, kar vam imam za povedati, bo vedno ena in ista stvar: ***Ljubite Mene iznad vsega in bližnjega kakor samega sebe (Matej 22:36-40)...***

Celotna naloga vašega zemeljskega življenja je sestavljena iz tega, da preko življenja Ljubezni v nesebičnosti spoznate Mene samega, kar pomeni, da živo verujete v Mene in da potem Jezusa Kristusa priznate kot Odrešenika sveta in Božjega Sina, v katerem sem se Jaz utelesil... in da preko tega verovanja postanete blaženi... Toda za živo vero je potrebna Ljubezen (*Knjižica št. 64*). In zato vam bom vedno objavljaj Moje učenje Ljubezni, ki bo vsebovalo Besedo, ki vam priteka neposredno iz višin in ki jo vi v sebi slišite kot delovanje Mojega Duha samo, če živite v Ljubezni...

Moja Beseda uči Ljubezen. In sami lahko ustvarite dokaz Moje prisotnosti v vas samo, če živite življenje Ljubezni. Tedaj vam bom namreč govoril in lahko Me boste slišali (*Janez 14:21*)... in duhovna beda bo odstopila od vas; noč se bo umaknila pred svetlobo dneva, pri čemer boste vi sami polni svetlobe, ker tedaj pritegnete Mene Samega, ker Ljubezen privlači Ljubezen... In tedaj izpolnjujete namen vašega zemeljskega življenja: ponovno postajate Ljubezen in se vračate k Meni, iz Katerega ste nekoč nastali...
AMEN

Bertha Dudde, št. 6384, 24. oktober 1955

ZAPOVEDI LJUBEZNI... OHLAJENA LJUBEZEN...

Božja volja je ta, da se izpolnjujejo Zapovedi Ljubezni... In ravno tem Zapovedim ljudje nasprotujejo, ker narava (*značaj*) njihovega bitja ne dovoljuje, da sami sebe prikrajšajo za nekaj v korist bližnjega... Bog ve, da človeškim bitjem primanjkuje Ljubezni, kakor On ravno tako ve, da ni nobene druge druge poti do blaženosti, razen preko Ljubezni...

In zato je On dal Zapovedi Ljubezni do Boga in do bližnjega, katere pa morajo biti ravno tako izpolnjene v svobodni volji, da bi one pomagale duši do zrelosti. Bog ve, da

je Zapovedi možno izpolniti, ker je bila pri utelešenju kot človek položena Ljubezenska iskra v srce vsakega človeka... Vsak človek ima v sebi to Božansko iskro Ljubezni, zato jo lahko vsak prižge... Vsak človek je lahko dober, če on to želi...

»Biti dober« pomeni delati v Ljubezni; biti pripravljen pomagati bližnjemu in storiti vse, kar je prijetno Bogu, Ki je Sam Ljubezen (1. Janez 4:8, 16). Vendar pa mora človek prejeti spodbudo za to, kar pa se zgodi ravno preko Zapovedi Ljubezni. Vendar pa bi vsak človek dejansko lahko čutil (*vedel*) v sebi, kako se je potrebno obnašati; on bi namreč tudi brez Zapovedi lahko pravilno živel na Zemlji, ker v njemu tleje iskra Ljubezni...

Torej v človeku je še vedno zelo močna sebična ljubezen, zaradi česar so postavljene Zapovedi Ljubezni proti tej sebični ljubezni, da se sedaj človek lahko svobodno odloči... **To je namreč njegov izpit zemeljskega življenja, da izbere to, kar je Božansko ali Bogu-nasprotno...**

Bertha Dudde, št. 5495, 27. september 1952

BOŽANSKI PRINCIP – LJUBEZEN... **ODLOČITEV ZA BOGA ALI NASPROTNIKA...**

V vas mora prevladati Božanski princip, ker drugače ne boste postali svobodni izpod oblasti tistega, ki misli in deluje proti-Božansko. Božanski princip je namreč Ljubezen... in vsako delo, ki je brez Ljubezni, vsaka ne-Ljubezniva (*neusmiljena*) misel vas označuje, da še vedno pripadate Božjemu nasprotniku. Toda potem ste vi šibki in zamračenega duha. Fizična moč ni dokaz duhovne moči in živahna dejavnost razuma ni dokaz prebujenega Duha... temveč dobrot srca. Očitno Ljubeznivo delovanje v čisti nesebičnosti kaže to, da v človeku prevladuje Božanski princip; potem pa je njegov Duh prebujen in on je poln svetlobe ter moči...

Torej vi ljudje ne želite težiti k »duhovnim« dobrinam; one niso resnične za vas, ker vi še vedno razmišljate preveč materialistično in še vedno preveč cenite človeški razum ter telesne moči, kar pa je v stvarnosti nepomembno in brez vrednosti za večnost. Te zemeljske prednosti bi vam dejansko lahko neposredno pomagale pri hitrem duhovnem vzponu, če bi jih vi uporabili za tisto, kar Bog zahteva za dozorevanje duše. Če bi vi vaše telesne moči uporabili za dejavno Ljubezen do bližnjega; če bi vi izkoristili to sposobnost, da ste lahko miselno (*racionalno*) dejavni, da bi duhovno napredovali na način, da usmerite vaše misli k Tistemu, Ki vas je ustvaril in da resno pristopite k Njemu za razlago o smislu in namenu vašega zemeljskega življenja... Dan vam je razum, da dosežete znanje ne samo v materialnem, temveč tudi na duhovnem področju.

Vendar pa vas ljudi slednje premalo pritegne, ker vas tisti, ki vas še vedno drži zajete, mami z zemeljsko-materialnimi dobrinami, pri čemer on si prizadeva, da vam celotno duhovno znanje predstavi kot brezkoristno, ker vam on jemlje vero v

nadaljevanje življenja po smrti. Toda če bi vi dovolili, da v vas vlada Božanski princip, potem bi vi obenem tudi prepoznali njega (*Satana*), ki vam želi povzročiti škodo... Ljubezen namreč osvetljuje vašega duha in vam daje svetlobo tam, kjer je bil pred tem mrak... V vas se mora razplamteti Ljubezen, če želite pravilno misliti in delovati...

Zato je v svetu velika zemeljska težava, ker se je Ljubezen ohladila, ker v njemu ne vlada več Bog, temveč Njegov nasprotnik, ki želi vse ljudi nahujskati enega proti drugemu in ki spodbuja na ne-Ljubeznivo razmišljanje ter delovanje... Zaradi tega tudi obstaja velika duhovna težava med ljudmi, ker so popolnoma slepi, ker nimajo Ljubezni, ker ni več nikakršne vere med njimi, katera pa lahko nastane samo iz Ljubezni in katera bi ljudi naučila povsem drugače razmišljati in delovati. Bog ali Njegov nasprotnik...

Vi ljudje se morate odločiti med tema dvema... Ljubezen ali sovraštvo... svetloba ali tema... moč ali šibkost... vi morate izbrati vašega Gospodarja, brez da ste ovirani in sami od sebe... Toda Bog je Ljubezen (*1 Janez 4:8, 16*), zaradi česar vi lahko najdete Boga edino preko Ljubezni; vi se lahko združite z Bogom edino preko Ljubezni... Če zanemarite Ljubezen, potem prepuščate oblast Božjemu nasprotniku, da vlada nad vami. In za večne čase se prepuščate njemu, ki je v svobodni volji zapustil princip Ljubezni, ki je postal brezbožen, ker se je popolnoma odrekel celotni Ljubezni, zaradi česar je potonil v najglobljo temo, v kateri bi ravno tako želel zadržati vas, če mu ne nudite nikakršnega odpora... Osvobodite se izpod njegove moči na način, da dovolite, da v vas prevlada Božanski princip, da se tako oblikujete v Ljubezen, ki vas oblikuje v Božje otroke in tako najbolj blažene stvaritve, ki so za vekomaj združene z njihovim Očetom. AMEN

... in ker na človeka deluje nasprotnik, mora biti obenem tudi prisotno nasprotno delovanje, tako da človeku ni potrebno, da podleže vplivu nasprotnika. Vendar pa ima Božji nasprotnik veliko moč posebno v času Konca... on namreč ve, kako vedno bolj razgoreti sebično ljubezen v človeku in Božanske Zapovedi prikazati kot neprimerne, da tako ljudje ne usmerjajo več nikakršne pozornosti k tem slednjim, temveč delajo vse, da bi ustregli svoji sebični ljubezni.

Ljubezen se je med ljudmi ohladila (*Matej 24:12*)... Ona pravzaprav tleje v vsakem človeškem srcu, toda katera se ne bo razplamtela v plamen, ki požira vse, kar mu pride naproti... Popolnoma bo zadušena, kolikor bolj se približuje Konec... Potem pa je Božji nasprotnik dobil svoj meč, v kolikor mu je uspelo duše odriniti stran od Boga, Ki je Sam Ljubezen... Te duše so namreč neskončno daleč od Boga, ker so brez Ljubezni. Vendar pa on sam (*nasprotnik*) ni naredil ničesar drugega razen tega, da bodo te duše, za katere on misli, da so pridobljene, ponovno iztrgane izpod njegove moči in ponovno pregnane v formo...

In Božanske Zapovedi Ljubezni to lahko preprečijo, če jih človek spoštuje... če se on bori proti sebični ljubezni, da bi lahko izpolnil Božje Zapovedi... če on sprva (*na začetku*) dela samo to, da ne greši zoper zakon, celo če ga še ne izpolnjuje notranja sila, da bi bil dejaven v Ljubezni... Tistemu, ki je voljan, bo torej dana moč. In to, kar on sprva dela

pod pritiskom Zapovedi, bo kmalu storjeno prostovoljno in z veselim srcem, ker je Ljubezen moč, ki ga vedno bolj izpolnjuje...

Zato morajo ljudje prejeti znanje o Božji volji; potrebno jim je prinesiti Božjo Besedo, katera vedno govori zgolj o Ljubezni in katera kot najpomembnejše prikazuje Božanske Zapovedi... izjemno je namreč pomembno, da bodo izpolnjene, ker drugače one ne bi bile dane od Boga... Vendar pa On želi pomagati ljudem, ki imajo še vedno nekaj Ljubezni v sebi in ki so še vedno precej obremenjeni s sebično ljubeznijo... On jim želi pokazati pot do blaženosti, zaradi česar je On dal ljudem zapovedi Ljubezni, ker pozna šibkost ljudi, njihovo pomanjkljivost (*nepopolnost*) in njihove notranje spodbude... Vendar pa On ravno tako ve, kako lahko odstrani vse te slabosti...

Na Zemlji mora biti prakticirana Ljubezen. In tisti, ki ne dela tega prostovoljno, mora prejeti spodbudo za to preko Zapovedi, da se on tako združi z Bogom, Ki je Sam Ljubezen; da se on tako osvobodi nasprotnika, čigar pomanjkanje Ljubezni (*neusmiljenje*) povleče njega samega in njegovo skupnost v brezno. AMEN

Bertha Dudde, št. 7234, 20. december 1958

ZAPOVEDI LJUBEZNI DO BOGA IN BLIŽNJEGA...

Vam ljudem je od Mene dana edino Zapoved Ljubezni do Boga in bližnjega. Če namreč izpolnite to Zapoved, bodo postale nepotrebne vse ostale Zapovedi, ki so vedno usmerjene edino k temu, da dokažejo ne-Ljubezen (*zlobo*). Zato je lahko upravičeno rečeno, da so Zapovedi, katere sem Jaz dal nekoč Mojzesu, povzete v teh dveh Zapovedih Ljubezni do Boga in bližnjega (*Rimljanom 13:8-10; Galačanom 5:14*) s to razliko, da je bilo v dobi Mojzesa nujno, da so bili prekrški ljudi navedeni posamezno, zaradi česar so tudi Zapovedi dane posamezno, da bi se človeka privedlo nazaj k pravičnosti, kjer bi vsak storil svojemu bližnjemu tisto, kar želi samemu sebi.

Vsak greh je namreč prekršek zoper Ljubezen...

Bertha Dudde, št. 6071, 6. oktober 1954

GREH JE KRŠENJE ZOPER LJUBEZEN...

V svetu brez-Ljubezni mora tudi greh prevladovati, ker je greh vse, kar je kršenje zoper Ljubezen. Greh je vse, kar ja nasprotno Božanskemu redu, ki je utemeljen na Ljubezni. Kolikor manj ljudje živijo v Ljubezni, toliko bolj očitno izstopajo iz Božanskega reda... Grešijo in se tako predajajo v roke tistemu, ki je greh prinesel v svet... Greh je vsaka nepravičnost (*krivda*), ki ima svoj izvor v ne-Ljubezni. Vsak grešnik se upira Bogu, večni Ljubezni, ker zavestno dela nekaj, kar je Bogu nasprotno... na kar pa ga napelje njegovo samoljubje.

On ljubi samega sebe bolj kot Boga... On sicer ima ljubezen v sebi, vendar pa je ona napačno usmerjena; on jo je prevzel od Božjega nasprotnika, ki je na enak način zagrešil zoper Boga, ker se je sam povzpel iznad Boga in na ta način propadel. Človek, ki živi v Ljubezni, ne more grešiti... On sicer lahko pade, kar pomni, da podleže šibkostim in nasprotnikovim skušnjavam, vendar pa ga bo Ljubezen vedno ponovno postavila na noge. On bo želel popraviti svojo krivdo; on bo spoznal svoj prekršek, pri čemer mu bo žal (*se bo pokesal*). In »prejel bo odpuščanje«, ker se samo njegovo bitje upira grehu, zavestnemu kršenju zoper Ljubezen... Grešnik je brez Ljubezni, in pa bo on svoj greh spoznal in se bo pokesal šele takrat, ko je v njemu prižgana Ljubezen... On se šele tedaj umika od greha in on šele tedaj vstopa v zakon večnega reda.

Vse dokler vlada ne-Ljubezen, se bo širila nepravica; človek bo iskal svojo lastno korist na račun drugega, močnejši bo trpinčil in izkoriščal šibkejšega. »Pravica posedovanja« ne bo več spoštovana med ljudmi in med ljudmi ne bo več vladalo bratstvo, temveč bo eden drugega gledal kot sovražnika in bo odprto ali pa prikrito deloval proti drugemu... Ljudje so služabniki Satana in niso več Božji otroci, ki bi to morali postati... In zato vse boj prevladuje greh, kolikor bolj se približuje Konec, ker Ljubezen izginja med ljudmi, zaradi česar oni sami približujejo Dan Sodbe... Namreč, ko je vse izstopilo iz reda, mora nastopiti Konec v skladu z zakonom... da bi bil ponovno vzpostavljen red po Božanskem načrtu... da bi na Zemlji ponovno vladala Ljubezen in pravica... AMEN

... vendar pa je človeštvo živelo v grehu tako v času Mojzesa, kakor tudi v času Mojega življenja na Zemlji... Ljubezen je bila hladna (*se je ohladila*). Človeku ni bilo več mar za drugega človeka; nič mu ni bilo sveto, niti imetje niti življenje bližnjega... ničesar se niso sramovali, ker so bili v lasti Mojega nasprotnika. In ljudje so se morali preko preroka vedno znova soočiti z grešnostjo njihovih del, pri čemer so morali biti pozvani na spremembo njihovega načina življenja.

Toda vedno se gre za pomanjkanje Ljubezni... in nenehno ter vedno znova bom preko Mojih služabnikov in prerokov objavljal Božansko učenje Ljubezni, kakor je bilo to v času Mojzesa in kakor sam to delal Jaz Sam kot človek Jezus... Vedno so se prebujali preroki in vedno znova se bodo prebujali preroki, kateri ljudem najavljajo Konec z grozo, ker so vsi skrenili s prave poti, ker se je Ljubezen ohladila in ker življenje brez Ljubezni za seboj povleče strahovite posledice tako duhovno, kakor tudi zemeljsko... življenje brez Ljubezni namreč krši Moj zakon večnega reda, in nek takšen prekršek ima za posledico največjo zemeljsko nesrečo in uničenje tega, kar sem Jaz ustvaril za oblikovanje reda.

Božanski red obstaja samo v Ljubezni. In življenje brez Ljubezni ne more biti drugačno od tega, da je nasprotno Mojemu večnemu redu, kakor mora biti tudi učinek v skladu s tem. Vendar pa ljudje ne bodo prepuščeni neznanju glede pomena Zapovedi Ljubezni do Boga in bližnjega... Vedno znova vam bo razloženo, iz česa je sestavljena nepopolnost stvaritve in kako se jo lahko odpravi. Ljubezen je vedno znova pokazana kot edina zdravilna sila proti vsemu, kar je nezdravo, kakor tudi edina svetloba, ki razpršuje temo in je edino sredstvo za vzpostavitev končne združitve z Menoj (1. Janez 4:16).

Ljubezen je vse. In zato ste vi ljudje preko Mojih glasnikov, ki vam to najavljajo, seznanjeni o Koncu z grozo, ko ne spoštujete teh Zapovedi in ko ne spoštujete reda, ki pa mora biti vedno vzpostavljen edino preko življenja Ljubezni. **Brez Ljubezni vse ostaja v smrtnem krču, ki za vse duhove, ki so bili nekoč ustvarjeni v svetlobi, moči ter svobodi, predstavlja temo, pomanjkanje moči in ujetništvo...**

Bertha Dudde, št. 2420, 22. julij 1942

ODDALJENOST OD BOGA... POMANJKANJE MOČI... PROPAD...

Božjih Zapovedi se ne spoštuje, in človeštvo časti edino še svet in tako tistega (*Satana*), ki vlada svetu. In ker ono ne prepozna Stvarnika neba in Zemlje, ker ne izpolnjuje Njegove volje in se podreja Njegovemu nasprotniku, gre proti propadu, ker se vedno bolj oddaljuje od Boga in je tako lahko vse manj oskrbljeno z Njegovo močjo...

Namreč pomanjkanje moči (*šibkost, nemoč*) pomeni propad... Pomanjkanje moči je nepopisno boleče za duhove, ki ne morejo nadaljevati svoje poti razvoja, temveč ostanejo omejeni, ker se brez oskrbe z Božjo močjo ne morejo osvoboditi. Oddaljenost od Boga obenem tudi pomeni umikanje moči; zato je to stanje brez življenja (*depresija*), katerega pa se bitje začne zavedati šele takrat, ko konča zemeljsko življenje. To je nepopisno žalosten čas za duhove, katerim izpriena človekova volja povzroči, da ostanejo v omejenem stanju. Vzrok za to duhovno nesrečo se nahaja v pomanjkanju Ljubezni (*neusmiljenje*)... ko ljudje delujejo proti Božanski Zapovedi...

Ljubezen do bližnjega se premalo prakticira, medtem ko se je povečala sebična ljubezen in tako obenem tudi ljubezen do sveta. Zaradi tega ne more biti bolje na Zemlji; ljudje se ne morejo izogniti trpljenju, ker oni sami tako želijo. Vendar pa takšno pomanjkanje Ljubezni zahteva Božje posredovanje, ker se ne spoštuje več Njegovih Zapovedi. Bog zahteva od ljudi Ljubezen do bližnjega, pri čemer On obenem tudi vidi (*prepozna*) Ljubezen do Njega Samega... »**Karkoli ste storili enemu od teh Mojih najmanjših bratov, ste Meni storili.**« (Matej 25:40). On Sam ima vse ljudi za Njegove brate... In On želi, da ljudje eni z drugimi ravnajo kot z brati, s čimer On želi izmeriti Ljubezen do Njega.

Vendar pa ljudje ne poslušajo Njegovega glasu; ni jim mar za Njegovo Besedo in se brez Ljubezni izogibajo nesreči bližnjega. In tako morajo oni občutiti (*doživeti*) enako nesrečo (*težavo*) in morajo nositi enako usodo. Trpljenje mora oblikovati

vsakega, če je on še sposoben za spremembo. In oni se morajo naučiti gledati bližnjega kot brata ter eden drugemu služiti, kar lahko doseže še edinole velika zemeljska nesreča, zaradi česar mora Bog dopustiti, da se le ta tudi zgodi, da se bo na ta način v ljudeh prebudila Ljubezen in da se prepreči duhovni propad tam, kjer še pride v poštev možnost spremembe volje.

In ravno to se mora zgoditi v prihajajočem času, ki bo prinesel še neskončno veliko trpljenja, ker se drugače človeštva ne more pripeljati do Ljubezni, brez Ljubezni pa je popolnoma izgubljeno. In to je potrebno pričakovati v kratkem času... Človeštvo se namreč vse bolj oddaljuje od Boga. In ono je lahko vrnjeno nazaj k Bogu še edinole po poti velikega trpljenja, če že povsem ne pripada Božjemu nasprotniku, pri čemer še naprej vztraja brez Ljubezni. Potem pa ni več preostalo veliko časa do Sodnega dne; Dan, v katerem bo prišlo do končnega ločevanja dobrega od zla... tistih, ki živijo v Ljubezni, ki priznajo Boga in njihovega Gospodarja ter privrženec sveta, ki so brez vsakršne Ljubezni. AMEN

Edino Ljubezen lahko ponovno vzpostavi to nekdanje stanje. In zato bo Moja Zapoved Ljubezni do Boga in bližnjega vedno in za vekomaj ostala prva in najpomembnejša Zapoved. Jaz bom vedno znova glasno objavljajl preko prerokov, da brez Ljubezni ne more biti nihče blažen; da samo preko Ljubezni lahko pride do združitve z Menoj, kar stvaritvi daje večno blaženo srečo in jo ponovno vodi do njenega izvirnega stanja... Toda te preroke morate poslušati, ker se njihov glas še posebno glasno ter jasno sliši v poslednjem času pred Koncem, kjer se je Ljubezen med ljudmi ohladila, zaradi česar se končuje neka era, ker mora biti ponovno vzpostavljen zakonski red, kjer vlada Ljubezen in kjer je v Ljubezni vse blaženo... AMEN

Bertha Dudde, št. 2445, 10. avgust 1942

BREZSRČNOST... BORBA SVETA PROTI UČENJU LJUBEZNI...

Svetovno obnašanje človeštva se ne more uskladiti s Kristusovim učenjem, ker le to zahteva delovanje v Ljubezni. Ono zahteva življenje (*eden*) za drugega, zahteva medsebojni odnos ljudi kot brat z bratom. Ljudje današnjih dni so namreč medsebojno sovražno nastrojeni eni do drugih; sicer navzven pogosto naklonjeni eden drugemu, vendar pa v srcu vedno usmerjeni k lastni koristi tako, ko imajo bližnjega za nasprotnika, ker se poleg njega počutijo, da so oškodovani ali v pomanjkanju.

Človeštvo je brez vsakršne Ljubezni, zaradi česar je ono proti krščanstvu, proti Božanskemu učenju Ljubezni, kateremu se ne želi več podrediti. Delovanje v Ljubezni namreč zahteva napor (*trud*) od ljudi, zahteva ločitev od materije, zapostavljanje lastnih želja in strasti, žrtvovanje tega, kar je človeku vredno... Potrebno se je boriti

proti samo-ljubju; človek se mora vzgajati, da postane skromen, da bi tako lahko služil bližnjemu in da bi mu lahko dal tisto, za kar prikrajša sebe. To je žrtev, ki pa je lahko ponujena edino iz Ljubezni, zaradi česar je potrebno biti dejaven v Ljubezni... Vendar pa se le redko zgodi, da se človek še žrtvuje za bližnjega...

Vsak misli samo nase, zaradi česar mu je Kristusovo učenje neprijetno, pri čemur se pridružuje namenu, da se ga izkorenini... Tam, kjer je brezsrčnost, bo brez razmišljanja potekala borba proti Božanskemu učenju Ljubezni. In brezsrčnost je razprostranjena po celem svetu; ljudje eni druge prekašajo v strahotah, s katerimi prizadenejo eni druge. Tako da je celoten svet kriv za ogromne svetovne dogodke, ki izvirajo edinole iz brezsrčnosti človeštva, ki pripelje do še večje krutosti, zaradi česar mora biti to opisano kot delovanje pekla, delovanje demonskih sil.

Toda ljudje ne prepoznajo duhovnega dna, v katerem se nahajajo. Opazujejo samo povsem zunanje delovanje svetovnih dogodkov in ne stanja duha tistih, ki s svojo veliko brezsrčnostjo obenem tudi svoje bližnje spodbujajo na brezsrčna delovanja. In vse dokler ni prepoznano to zlo, ono tudi ne more biti odpravljeno. In vse dokler človek ne prepozna tega, da je brezsrčnost največje zlo, se tudi ne bo trudil živeti v Ljubezni oz. dajati jo bližnjim...

Tako Kristusovega učenja ne bodo niti priznali; zavračali ga bodo, ker jim to podrejanje (*privrženost Njemu*) ne prinaša nikakršnih zemeljskih koristi. In v skladu s tem bodo tudi njihovi postopki... Ljubezen bo ponovno zanemarjena, zaradi česar se bo brezsrčnost samo še povečala... Človek bo težil k temu, da uniči drugega človeka; razuzdan bo in ne bo več znal razlikovati pravice od krivice, zaradi česar bo presegel samega sebe v jezi in krutosti, pri čemer se bo ohladila celotna Ljubezen. In duhovno (*pre*)nizko stanje bo padlo do dna. Vendar pa svet ne more obstati brez Ljubezni; on je obsojen na propad in z njim tudi vse, kar se samo ne trudi, da se (*od*)reši preko Ljubezni... AMEN

.....2.....

Ljubezen – sila, ki oblikuje... Ne-Ljubezen – sila, ki uničuje...

.....†.....

Bertha Dudde, št. 3910, 21. oktober 1946

LJUBEZEN – SILA KI OBLIKUJE...
NELJUBEZNIVOST – SILA KI UNIČUJE...

Ljubezen bi morala biti največja gonilna sila na Zemlji... Če je torej pohlep, ki izhaja iz samoljubja, večji od Ljubezni, potem človek živi brezsmiselno svoje zemeljsko življenje in njegovo utelešenje mu ne prinaša duhovnega uspeha na Zemlji. Zato se človeku nikoli ne oznanja dovolj pogosto Ljubezni, ki je edini namen njegovega zemeljskega življenja; namreč življenje kot človek je samo neka kratka faza evolucije duhov na poti navzgor, ki pa lahko ravno tako uniči razvoj, ki je pred tem trajal neskončno dolgo časa, če človek v svobodni volji ne naredi tega, da je Božanski zakon Ljubezni glavni princip njegovega zemeljskega potovanja.

Zapoved Ljubezni mora biti ljudem vedno predstavljena kot Božanska zapoved, da jo tako spoštujejo in živijo v skladu z njo. Če se je torej ne spoštuje, človek deluje v nasprotju z Božanskim redom, kar pa se vedno jasno odraža: vse pada iz ravnotežja reda na škodo samih ljudi, ki životarijo brez Ljubezni. Namreč navidezen red zunanjih življenjskih pogojev je vzdrževan samo preko povečane neljubeznivosti, ki pa bo vedno povzročila škodo bližnjemu, sebi ali pa njegovemu imetju.

Celotno razmišljanje, celotno govorjenje in postopki, v katerih ni Ljubezni, bodo imeli negativne (*neprijetne, škodljive*) posledice za dušo in telo tistega, ki živi brez Ljubezni... kakor bodo tudi istočasno usmerjeni proti bližnjemu, pri čemer mu bodo povzročili škodo, se pravi da bodo ubijali Ljubezen in ne prebujali Ljubezni... Namreč vsaka neljubeznivost je gonilna sila, ki ima uničujoče delovanje in je nasprotna Ljubezni, ki je v sebi sila, ki oblikuje in vzdržuje... Ona je namreč Božanska; in vse, kar je Božansko, je sila, ki oživlja, kakor je po drugi strani ne-Ljubezen nasprotna sila, ki vodi v smrt (*Janez 10:10*)...

Človeku, stvaritvi, ki se na začetku nahaja v neznanju, mora biti na začetku njenega zemeljskega življenja dano znanje o blagoslovu Ljubezni, kakor tudi o ne-Ljubezni, ki prinaša propad... On mora biti podučen in Ljubezen mu mora biti predstavljena kot nekaj, k čemur je vredno stremeti na Zemlji. In če prekrši to Zapoved Ljubezni, mora na sebi (*ob*)čutiti posledice ne-Ljubezni.

Zato Bog ne bo nikoli posredoval takrat, ko ljudje izvajajo dela, ki so brez vsakršne Ljubezni, ki kršijo celoten Božanski red. Namreč Ljubezen mora biti dejavna v svobodni volji, pri čemer ne more biti omejena človekova volja, da bi se on tako naučil spoznati

na rezultatih njegovega ne-Ljubeznivega delovanja, govorjenja in razmišljanja, kako daleč se je oddaljil od večnega reda in da bi sam od sebe težil k vrnitvi nazaj... da bi se v svobodni volji preobrazil v Ljubezen.

Zaradi tega Bog ne zmanjšuje uničevalnega delovanja. In zato, če je Ljubezen med ljudmi izginila, je stanje največje stiske in telesnih težav tudi edino možno na Zemlji... Kakor tudi Ljubezensko delovanje ravno tako blaži največje trpljenje in ljudem kaže pravilno smer za vzpostavitev urejenih življenjskih pogojev, samo če so oni pripravljeni za delovanje v Ljubezni, ker nesebično delovanje dela čudeže...

In tam, kjer je ne-Ljubezen v največji meri povzročila uničenje, pa Ljubezensko delovanje lahko ustvari popolno ravnotežje. In ljudje, ki so zakon Ljubezni sprejeli kot temeljni zakon, bodo živeli v redu, kakor je to Božja volja. Namreč edino Ljubezen vzpostavlja ta red, ker je edino ona sila, ki ustvarja, oživlja in vzdržuje; edino ona je sila, ki blagoslavlja in osrečuje ter človeka vodi do njegovega končnega cilja... Edino ona prinaša uspeh, zaradi katerega človek živi na Zemlji... On se razvija proti navzgor in se približuje Bogu, Ki je večna Ljubezen, in njegova duša se združuje z Njim preko Ljubezni... AMEN

Bertha Dudde, št. 3924, 5. november 1946

LJUBEZEN – PRINCIP KI OBLIKUJE...
NELJUBEZNIVOST – PRINCIP KI UNIČUJE...

Tudi nespremenljiv zakon Ljubezni je lahko uničen s svobodno voljo. To je zakon, ki je temelj Božanskega reda, zaradi česar je sam po sebi ravno tako večno nespremenljiv in čigar izpolnitev omogoča razvoj proti navzgor, oblikovanje in vzdrževanje celotnega stvarstva, ki je nastalo iz Boga. Če se poruši ta zakon, potem neizogibno sledi nazadovanje in uničenje. In človekovi volji je dano na izbiro, da se podredi temu zakonu in da tako torej ostane v Božanskem redu ali pa da glede na Božanski red deluje proti zakonu.

Razumljivo je to, da so posledice pravilne ali napačne volje izjemnega pomena za duha, ki je utelešen v človeku zaradi poslednjega izpita volje. Namreč prekršiti temeljni zakon pomeni pravzaprav uničevati element življenja, ker je Ljubezen pra-substanca vsega ustvarjenega (*celotnega stvarstva*)... Sila, ki izhaja iz Boga kot večne Ljubezni, ki pa je torej prazgodovinska Sila, ki vzdržuje vse. Tako da prekršek zoper Ljubezen pomeni

ne-spoštovanje te Sile, njenega pra-izvora in nasprotno delovanje, kar pa deluje uničujoče tam, kjer je bila Ljubezen dejavna pri oblikovanju.

Božanski red se ne more obdržati tam, kjer se ne spoštuje zakona Ljubezni, pri čemer je duhovni in zemeljski kaos - duhovno in zemeljsko propadanje neizbežna posledica tega, kar pa na koncu pripelje do razpada. Človeškemu razumu ni mogoče pojasniti tega, vse dokler on sam krši Božanski zakon... Če pa ga izpolnjuje, potem mu je ravno tako razumljiva ta razlaga, ker sam lahko (ob)čuti Silo Ljubezni, kakor tudi s prosvetljenim duhom spoznava vse soodvisnosti, pri čemer se tako razvija navzgor. Prejšnji popolnoma izključuje to silo, ki pa je edina, ki oblikuje in ki je stalna (*nespremenljiva*); on tako ostaja mrtva stvaritev v stanju smrti, dokler ni prežet z močjo Ljubezni.

Edino izpolnitev temeljnega zakona ustvarja življenje, katerega pa si brez Ljubezni ni mogoče zamisliti, ker je življenje stanje Božanskega reda. In zemeljsko življenje predstavlja duhovno smrt za človeka, če ga (*pre*)živi brez Ljubezni. Ljubezen ostaja oblikujoči princip za celotno večnost, ne-Ljubezen in sovraštvo pa je uničevalni princip... In tako ljudje, v katerih prevladuje slednji princip, ne morejo nikoli pričakovati življenja, življenja duše na tem svetu in v onostranstvu... Življenje na Zemlji je namreč samó utvara, da je življenje, ki se na koncu razpade v nič.

Vendar pa je življenje tistega, ki poveljuje Božanski princip, ki spoštuje zakon Ljubezni in živi po njem, neuničljivo, pri čemer ostaja zaščiten pred uničevalnim delovanjem ne-Ljubezni(*vosti*). To je življenje, ki je polno moči, ker se nenehno hrani iz Praizvora moči, ker se preko življenja v Ljubezni sam spaja z večno Ljubeznijo, pri čemer tako ne more nikoli več izgubiti življenja, ki pa je pravzaprav samo zakrnela sila Ljubezni. Tisti, ki to dojame, že poseduje visoko spoznanje, katerega pa mu lahko prinese edinole Ljubezen, združitev z večnim zakonom in takó življenje v Božanskem redu... In njemu se ni potrebno bati smrti, ker zanj smrt ne obstaja; on živi in bo tudi živel za vekomaj združen z večno Ljubeznijo, Ki je bila njegov izvor, Ki je kot večna ustvarjalna sila nenehno dejavna in brezštevlnim bitjem daje večno življenje... AMEN

3.....

Samoljubje je napačno usmerjena ljubezen, ker je namen zemeljskega življenja v svobodni volji služiti v Ljubezni... Samoljubje je obenem tudi vzrok za gosto temo, ki prevladuje na Zemlji... Malo voljnosti

Bertha Dudde, št. 8576, 31. julij 1963

**SMISEL ZEMELJSKEGA ŽIVLJENJA... DOBRO-DUŠNA
DEJAVNOST...**

Vedno znova vas želim obvestiti o okoliščinah, ki se nanašajo na vaš proces v zemeljskem življenju kot človeško bitje, ker to znanje povzroča, da živite odgovorno vaše življenje, čim vi verujete vanj; ono vam je torej lahko ravno tako predstavljeno, vendar pa se sreča s popolnim neverovanjem. Toda vi boste v času vašega zemeljskega življenja ponovno prišli v situacije, ko boste premišljali o namenu vašega življenja. In potem se bodo dejansko pojavile takšne misli v vas, pri čemer se boste vi znova spomnili pogovorov, katerih namen je bil, da vam zagotovijo razlago. In vsaka razumna oseba bo tudi razmišljala o tem, pri čemer bo odvisno od njene volje prišla do pravilnega zaključka. Jaz enostavno ne želim, da se človeško bitje ukvarja s svetovnimi stvarmi, temveč želim, da bo pritegnjen v neko področje, katerega ni mogoče dokazati, toda katerega ni mogoče zanikati, če se najresneje razmisli o njem... Namreč edino takrat, ko človeško bitje razumno (*pametno*) potuje po tej stezi, bo njegovo življenje uspešno za njegovo dušo: dozorevanje, ki je smisel in namen zemeljskega življenja.

Zato je glavna stvar za človeško bitje ta, da bo ponovno opominjan na dejstvo, da on ne živi na Zemlji samo zato, da bi dosegel dober materialni življenjski standard in bogastva... Čeprav kot pravilo velja, da on v to ne bo želel verovati, kakor tudi ne more biti prisiljen verovati v to, vendar pa bo on kljub temu občasno usmerjal pozornost na to, pri čemer bo potem tudi sposoben spremeniti njegovo razmišljanje, tako da se bo razumsko bolj ukvarjal s področjem, ki mu ne more biti dokazano, kar pa bo potem odvisno od njegovega splošnega načina življenja, ali bo on postal vernik. Čim namreč on ne zanemari dobro-dušne dejavnosti (*dejavnosti v Ljubezni*), čim je pripravljen pomagati in ima dobro voljo, se bo on tudi naučil verovati in napredovati v njegovem razvoju. To je razlog, zakaj morajo bližnja človeška bitja vedno prejeti spodbudo, da izvajajo dela Ljubezni, kar pa je lahko pogosto tudi doseženo, če se jim pokaže dober primer... pri čemer se bo potem ravno tako zmanjšala nevera, ker bo Ljubezen prebudila živo vero; in zato, da bi se doseglo vero, je povsem nujno živeti življenje Ljubezni...

Ljubezen se je namreč med ljudmi ohladila, in srca, da bi postala voljna ljubiti, bodo morala biti ganjena. Vsako človeško bitje je torej sposobno ljubiti, ker sem Jaz za njegovo zemeljsko življenje vsadil vanj drobceno iskro Mojega Duha... In voljnost, da nekdo začne ljubiti, je lahko prebujena edinole preko velike težave, preko resnih udarcev usode, ki prizadenejo ljudi, kjer je ena oseba odvisna od druge, pri čemer pripravljenost za pomoč stopa v prvi plan pod pogojem, da oseba ni povsem trdosrčna, zaradi česar je privrženec Mojega nasprotnika in bo zato potem brezupno izgubljena, ko se konča čas za dozorevanje njene duše. Zemeljsko življenje je brez Ljubezni v zastoju; duša ne more ničesar doseči in ostaja v njenem prejšnjem stanju, če celo še bolj ne propade v brezno, iz katerega pa je že prehodila njeno pot navzgor in mora samo premagati končno strmino. Ona brez Ljubezni ne more narediti nobenega koraka naprej, vendar pa nobeno človeško bitje ne more biti prisiljeno, da ljubi. To je stvar svobodne volje, čeprav pa je to edina možnost, da duša doseže cilj na Zemlji: da postane popolna in da se ponovno spremeni v njeno temeljno naravo.

In zato mora biti Božansko učenje Ljubezni vedno znova oznanjano; človeška pozornost mora biti usmerjena na Zapovedi Ljubezni do Boga in do drugih ljudi; oni morajo biti vedno znova ganjeni s težavo in revščino, da se bo tako prižgala njihova iskra Ljubezni in se spremenila v bleščoč ogenj. In to je razlog, da Jaz na Zemlji še naprej izobražujem učitelje za Mene, ki oznanjajo Ljubezen njihovim bližnjim človeškim bitjem, ki jim oznanjajo Mojo voljo in jih poizkušajo uvesti v znanje, ki je lahko pridobljeno samo preko življenja Ljubezni... **In zato Jaz v času poslednjih dni ponovno pošiljam učence v svet, da bodo oni tako oznanili Moj Evangelij, katerega Jaz Osebnost dostavljam na Zemljo...**

Bertha Dudde, št. 5725, 17. julij 1953

NOSITE MOJ EVANGELIJ V SVET...

Nosite Moj Evangelij v svet... vi ne razumete tega, kako nujno je to, da so ljudje podučeni, da slišijo Mojo Besedo in da tako odkrijejo (*spoznajo*) Mojo voljo... Čeprav vedo vse, kar jim omogočate, da je dostopno za njih kot Moja Beseda, pa oni mislijo, da to ni Moja Beseda in da so to samo prazne fraze, katerih ne jemljejo resno. Zaradi tega oni ne storijo ničesar, da bi izboljšali zrelost njihovih duš; oni živijo za trenutek, brez da razmišljajo o namenu njihovega življenja na Zemlji... In sedaj jim morate ponovno prinesiti Mojo Besedo (*Bertha Dudde*); oni bodo zagotovo prepoznali, da je to ravno tako Beseda (*beseda iz Svetega pisma*), vendar pa se jim bo zdela bolj živa, ker jim boste prinesli dar, katerega ste prejeli od Mene Osebnost in kateri se jim ne bo več zdel mrtev, temveč jih bo pritegnil, čim jim Mojo Besedo ponudite z Ljubeznijo. Nosite Moj Evangelij v svet...

To je edini možni način, da ljudje spoznajo njihovega Boga in Stvarnika, njihovega Očeta večnosti, Katerega morajo oni spoznati, da bi sami vzpostavili stik z Njim. Morate jih obvestiti o Meni, o Moji Ljubezni do vseh Mojih živih stvaritev, o

Mojem večnem načrtu Odrešenja in prihajajočem Koncu, ki pa jih ne sme zalotiti (*presenetiti*) nepripravljene. Morate jim prinesiti Resnico, znanje, katerega ste prejeli od Mene in katerega namen je, da ljudem pomaga doseči blaženost. Poizkušajte usmeriti njihove misli k duhovnim sferam, predvsem pa usmerjajte njihovo pozornost na Božanskega Odrešenika Jezusa Kristusa. Morate jih poizkušati opogumiti, da (*po*)gledajo v svojo notranjost, da delajo na napredku njihovih duš in da stremijo k duhovnemu življenju, k preporodu njihovih duš...

Poizkušajte jih prepričati v to, da duša nadaljuje živeti in da so kot človeška bitja odgovorni za njihove duše; prikažite jim usodo duše po njihovi smrti in jim usmerite pozornost na dejstvo, da obstaja Pomagač: da morajo oni rotiti Jezusa Kristusa, da jim okrepi voljo, če je le ta prešibka, predvsem pa jih spodbujajte na to, da bodo dejavni v Ljubezenni... Predajte dalje vse, o čemer vas Osebnou poučujem in bodite tako resnični razdeljevalci Mojega učenja Ljubezni ter delajte za Mene in Moje kraljestvo, ker ljudje potrebujejo pojasnila (*odgovore*). Oni potrebujejo Mojo Besedo, katera pa jim mora biti ponujena na razumljiv način, ker jo bodo drugače zavrgli, toda brez Moje Besede ne morejo postati blaženi. Zapomnite si to, da se čas izteka, da vaše delo ne dovoljuje nikakršne preložitve in da morate marljivo delati, ker človeštvo trpi v veliki duhovni nesreči. Zapomnite si, da ni več preostalo veliko časa do Konca, zaradi česar ne smete biti malodušni ali nedejavni, pri čemer pa ste lahko ravno tako prepričani v Moj blagoslov, Mojo podporo in v to, da boste vedno podučeni; da bom Jaz vedno in za vekomaj dal na način, da vi lahko predate dalje tistim, ki to potrebujejo in so odvisni od vaše pomoči... Zato bodite goreči delavci v Mojem vinogradu; služite Mi kot zvesti služabniki in druge ljudi vodite iz teme noči na svetlobo dneva... Vsem ljudem oznanjajte Moj Evangelij Ljubezni, da bodo oni tako dosegli življenje in za vekomaj postali srečni! AMEN

Da bi Mi verjeli, Jaz vedno znova delujem vidno in na izreden način. Ljudje so se namreč zelo oddaljili od verovanja, zaradi česar ne želijo več obiskati mest, kjer se oznanja Moja Beseda in ker je celo tam Moja Beseda izgubila njeno moč, če oznanjevalci Moje Besede niso duhovno prebujeni... Ljudje morajo oživetiti; oni se morajo naučiti, kako doseči živo vero, ker bodo oni samo tedaj stremeli k Meni in se Me naučili ljubiti, pri čemer bodo potem tudi napredovali v njihovem razvoju... Namreč brez Ljubezni ne bodo oni ničesar dosegli na Zemlji... In vse, kar je storjeno, mora biti to vedno utemeljeno na Ljubezni, ker bodo drugače to mrtva dela... Vi ljudje bi morali vse to vedeti in raziskovati motive za to, kar govorite, delate ali mislite... In edino če vas spodbudi Ljubezen, bo vse tisto, kar mislite, govorite in delate, dobro pred Mojimi očmi in vam bo prineslo višjo stopnjo zrelosti... Vendar pa je brez Ljubezni vse brezkoristno (*zaman*)... ker vi živite na Zemlji edinole z namenom, da vaše življenje spremenite v življenje Ljubezni. In samo to je ter ostaja vaš cilj: da se boste vi tako preko Ljubezni združili z Menoj, z Večno Ljubeznijo Osebnou. AMEN

Bertha Dudde, št. 4950, 13. avgust 1950

NAMEN ZEMELJSKEGA ŽIVLJENJA: SLUŽENJE V LJUBEZNI V SVOBODNI VOLJI...

Namen vašega zemeljskega življenja je ta, da vi eni drugim služite v Ljubezni, ker je samo Ljubezen, ki služi, resnična (*pristna*) Ljubezen do bližnjega. Človek ne sme verjeti tega, da lahko živi sam, brez pomoči drugega človeka. On potrebuje bližnjega, pri čemer pa mora biti tudi on ustrežljiv njemu. In ker se mora v človekovem srcu prižgati Ljubezen, mora biti človek občasno odvisen od pomoči, ker mu drugače ne bi bila dana priložnost, da razvije svojo Ljubezen.

V celotnem materialnem stvarstvu se lahko dokaže to, da ima vse svojo določitev (*definicijo*), da torej vsako delo stvarstva služi na način, da izpolnjuje svojo funkcijo v stanju prisile in določitev, da z doprinaša k vzdrževanju ali oživljanju drugih del stvarstva... kar pa je obenem tudi naloga človeka, da služi v svobodni volji, se pravi iz Ljubezni do Boga in bližnjega. Vendar pa edino ta ustrežljiva Ljubezen (*od*)rešuje človeka, ker on na ta način ukinja stari greh odpadništva od Boga, ki je bil storjen zaradi prevzetnosti (*oholosti*) in samoljubja...

Duh tistega, ki se torej ne podredi Zapovedi Ljubezni do Boga in bližnjega, je še poln prevzetnosti; ne prepozna namena svojega življenja, zaradi česar ostaja neodrešen... On se potem, ko odloži telo, ne more svobodno gibati; ni izkoristil zemeljskega življenja in je živel zaman... celo če mu je le ta prinesel zemeljske prednosti in četudi se na koncu lahko ozre na življenje, v katerem je veliko delal. Gre se za človekovo dušo in ne za njegovo telo. Telo mu je dano, da bi duša lahko dozorela v njemu; telo je bilo le sredstvo za doseganje cilja, ker je duša neminljiva in ker telo umre. In duša s seboj ne vzame ničesar od tega, kar je bilo pridobljeno ali kupljeno na Zemlji.

Torej vse dokler človek skrbi samo zase in se izogne bližnjemu, vse dokler nima odprtega srca in oči za trpljenje bližnjega, je premagan s samoljubjem, ki pa je velika ovira za duševni razvoj na višje. Samoljubje namreč vleče navzdol; samoljubje je napačno usmerjena ljubezen, ki ne more nikoli imeti odrešujočega učinka, temveč vedno samo še bolj omejuje človeka, ki kot okovi priklene človekovega duha, kateri se ne more nikoli prebuditi s samoljubjem.

Tisti, ki ljubi samega sebe, se bo vedno postavljaj iznad bližnjega. In za takega človeka je nemogoče, da bi služil v nesebični Ljubezni, ker v njemu še naprej vlada princip vladanja in mu preprečuje vsakršno delo Ljubezni. In zato, kolikor bolj je človeštvo potopljeno v samoljubje, toliko večja bo zemeljska težava, katero Bog Sam uporablja kot sredstvo, da bi v srcih prižgal plamen Ljubezni do bližnjega. Tisti, katerega gane nesreča drugega človeka, še ni postal trdosrčen in njegovo odrešenje ni vprašljivo.

Do zemeljske revščine (*bede*) mora priti takrat, ko je duhovna beda postala tako velika, da se je Ljubezen ohladila v srcih ljudi (*Matej 24:12*)... Tedaj si Bog prizadeva, da ljudi segreje z nesrečo bližnjih, da bi izpolnili zemeljski namen: da povečanje svojo duševno zrelost s služenjem v Ljubezni do bližnjega, ker jo samo Ljubezen (*od*)rešuje. Samo Ljubezen jo osvobaja in duši daje svetlobo ter moč; samo Ljubezen dviga dušo na višje in samo Ljubezen jo vodi iz teme noči na svetlobo in svobodo... AMEN

Bertha Dudde, št. 6984, 4. december 1957

POMEN ŽIVLJENJA V LJUBEZNI...

Božja opozorila bodo vedno poudarjala način življenja v Ljubezni... Sam pomen življenja v Ljubezni je vam ljudem slabo poznan, vendar pa je življenje v Ljubezni edini dejavnik, ki vam zagotavlja blaženost in večno življenje. Ljudje ne razmišljajo o tem in se bolj ukvarjajo z vsem ostalim, kot pa z njihovim osebnim stališčem do najpomembnejšega v zemeljskem življenju, z Ljubeznijo... Oni iz dneva v dan opravljajo svoje zemeljske obveznosti, vendar pa vse to delajo bolj z razumom kot pa s srcem... Oni jemljejo v poštev vse prednosti in slabosti, pri čemer si prizadevajo, da delujejo donosno (*dobičkonosno*), da ustvarjajo in opravljajo zemeljsko delo zaradi dolžnosti. Oni namreč ne gledajo na to, koliko pri tem sodeluje srce in koliko je Ljubezen odločujoča v njihovem delovanju. Vendar pa je brezkoristno vsako delo, ki je narejeno brez Ljubezni... Celo vsakodnevna dela morajo pokazati določeno stopnjo Ljubezni ljudem, katerim so narejena. Toda le maloštevilni se zavedajo tega, kar lahko pripelje do tega, da je za mnoge celotno življenje hod v prazno, če se pri tem ni zgodila postopna sprememba človeškega bitja... sprememba iz samoljubja v Ljubezen do bližnjega oz. tudi: vrnitev bitja, ki je bilo nekdanj Ljubezen. Vsaka dejavnost se skoraj vedno izvaja samo zaradi določene koristi; torej nesebično delovanje v Ljubezni je redko, čeprav pa ima edinole to vrednost za človekovo dušo. Ljudje bi morali vsaj enkrat razmisliti o tem, kaj so v dnevu naredili iz popolnoma nesebične Ljubezni. In tega bo zelo malo, ker še vedno preveč prevladuje sebična Ljubezen, ker drugače na Zemlji ne bi moglo biti takšnega stanja, kakršno nedvomno je. Ljudje bi ravno tako morali razmišljati, v kolikšni meri so oni sami še sposobni ljubiti oz. v kolikšni meri jih gane usoda bližnjega, pri čemer so mu pripravljene pomagati. Vsak človek misli samo na svojo lastno usodo, katero si prizadeva izboljšati glede na možnosti, zaradi česar nihče ne misli na svojega bližnjega, ki živi v revščini. In tako nobeden človek ne more biti zadovoljen s samim seboj, če je on samo izpolnil svojo dolžnost. Njegovo duhovno stanje vedno ostaja na enakem nivoju, ker ga lahko izboljša edinole delo Ljubezni; edinole Ljubezensko delovanje prinaša njegovi duši duhovno zrelost. Zato, kaj vam

Ljudem koristi, če si zagotovite vse prednosti (*lagodnosti*) v življenju in če vi delate vse zaradi dolžnosti, da bi dosegli luksuzno življenje. Kaj vam koristi celoten trud in napor v zemeljskem življenju, če je bilo vse to narejeno brez Ljubezni in na koncu življenja niste naredili niti koraka naprej pri napredku vašega razvoja, če ste vi skrbeli samo za vaše zemeljske dobrine... Duša lahko ozdravi in dozori edino preko del Ljubezni, in duša je edina, ki bo nadaljevala živeti, ko vi dokončate vašo zemeljsko pot. Duša lahko pride do svoje izvorne oblike edino preko delovanja v Ljubezni. Vendar pa vi ravno Ljubezensko delovanje zanemarjate na najhujši način; vi pravzaprav na to še dodajate brezčutna dela (*dela, v katerih ni Ljubezni*) in zato zelo obremenjujete dušo... In vi tako povzročite, da je vaše življenje povsem brezkoristno; ne živite v skladu s ciljem, zaradi česar boste nekoč bridko obžalovali to, da niste izkoristili daru milosti in da ste tako zavrgli veličastno usodo v večnosti. Vendar pa ste vi ljudje ravno tako nedostopni za učenja o tem, kako pomembno je življenje v Ljubezni. Vi ste se zaradi vaše sebične ljubezni že tako globoko potopili, da je vaš duh zatemnjen; in vi ne poznate več svetlobe, ki sije k vam, ko vam je dostavljeno božansko učenje Ljubezni. Ljubezen se je med ljudmi ohladila, kar pa obenem tudi pomeni brezkoristnost zemeljskega življenja za duše, napačno usmeritev namena zemeljskega življenja in zamračitev duhovnega stanja ljudi... In samo tisti, ki sam neguje življenje v Ljubezni, ravno tako prepozna propad, ki grozi človeštvu, ki živi brez Ljubezni... Edino on ve, da ima princ teme oblast nad brezdušnim človeštvom, ki mu je podložno in se nahaja v njegovi lasti, izpod katere pa se lahko osvobodi edino takrat, ko proti njemu uporabi orožje Ljubezni. Sovražnik se bo namreč izogibal tistemu, ki je v sebi prižgal Ljubezen, ker je Sam Bog blizu njega, ki je večna Ljubezen in od Katerega beži tisti, ki je brez vsakršne Ljubezni. AMEN

Bertha Dudde, št. o688, 28. november 1938

ZEMELJSKO PREMOŽENJE IN SAMOLJUBJE... **DUHOVNO PREMOŽENJE IN LJUBEZEN DO BLIŽNJEGA...**

Delovanje v Ljubezni bo vedno pomenilo široko polje dejavnosti (*delovanja*); lahko boste nenehno dejavni v tem, samo če je vaša volja naklonjena večnemu Božanstvu. Zardi te ne-Ljubezni med ljudmi boste lahko prepoznali, da se je človekov duh oddaljil od Božje zavesti... da on vedno išče samo to, da bi ustregel svojemu »jaz-u« in da je celotna Ljubezen, za katero je sposoben, usmerjena k temu »jaz-u«. In iz te samó zase-ljubezni (*sebične ljubezni*) vedno izhaja edinole zlo... Odvisnost od tega, da se vse, kar je možno, poseduje zase, je vzrok vseh pregreh in pomanjkljivosti, ki se tedaj oklepajo nekega takšnega življenja v samoljubju (1 *Timotej 6:10*).

To se lahko opazi že v enostavnem procesu povečevanja (*materialnih*) dobrin. Človek se vedno samo trudi pridobiti zase vse tisto, kar se mu zdi željno (*vredno*), in da bi to dosegel, se celo ne izogiba sredstvom, ki škodijo Božjim Zapovedim... Do posedovanja bo prišel po nezakonitih poteh, preko zvijače ali prevare bližnjih... Ne bo se odrekel lažem, samo če mu to prinese celo najmanjši dobiček.

Toda nikoli ne bo gojil Ljubezni do bližnjega, zaradi česar mu primanjkuje vsega, kar ga lahko približa k večnemu Božanstvu. Vendar pa bo dejavnost v resnični Ljubezni do bližnjega imela ravno tako blagodejno delovanje. Ta človek se bo vedno trudil, da zaščiti bližnjega pred vsem, kar se njemu samemu zdi, da je škodljivo, pri čemer bo nenehno prebival v Resnici ter bo deloval v skladu z Božjimi Zapovedmi in bo tako, ko je dejaven v delih Ljubezni do bližnjega, lahko nenehno užival v Božji prisotnosti.

Tistemu, ki nesebično daje dobro bližnjim, se bo pri tem povečevalo njegovo duhovno premoženje in mu bo prineslo večno plačilo v onostranstvu. In samo človekova volja je potrebna za to, da bi po telesni smrti lahko užival v najbolj vzvišenih stanjih. Mamljenja sveta so proti-utež in človek v svoji zaslepljenosti ne prepozna brezvrednosti zemeljskih zadovoljstev, temveč se z vsemi sredstvi trudi, da pride do njih, zaradi česar je njegova usoda v onostranstvu bedna ter otožna, ker bo prejel takšno plačilo, kakršno je on dajal bližnjim v zemeljskem življenju.

Tisti, ki pretirano ljubi samo sebe, ne more nikoli doseči Božje milosti, ker Gospodar ne bo nikoli blagoslovil njegovega delovanja in prizadevanja... To mu namreč lahko zagotovi edinole delovanje v Ljubezni do bližnjega. Tisti, ki voljno daje od svojega premoženja, bo prejel dvakratno, toda ne samo zemeljsko, temveč še v večji meri duhovno, ker je Ljubezen tisto najbolj vzvišeno. In človek se lahko (*od*)reši na Zemlji edinole po poti Ljubezni... AMEN

Bertha Dudde, št. 1883, 10. april 1941

SPOZNANJE RESNICE...
SAMOLJUBE - LJUBEZEN DO BLIŽNJEGA...

Minilo bo še veliko časa, preden se bo človeštvo začelo ukvarjati z mislimi, ki se nanašajo na odrešenje (*zdravje*) duše. Vse, kar je duhovno, še vedno ostaja v področju neverjetnega in človeštvo se še ni pripravljeno odreči svojim zemeljskim interesom. In samoljubje je ovira za to, da bi se lahko spoznalo to, kar je najpomembnejše v zemeljskem življenju... razvoj duše na višje. Stopnja Ljubezni je odločilna za to, da bi se lahko spoznalo Resnico.

Torej tisti, ki ljubi samega sebe bolj kot svojega bližnjega, je še zelo oddaljen od spoznanja Resnice. Samoljubje namreč ni Božansko; ono stremi k zemeljskim dobrinam, zaradi česar ne more nikoli imeti (*od*)rešilne moči. Človek se osvobaja šele takrat, ko svoj lastni »jaz« postavi izza sebe in ko so njegovi postopki ter razmišljanje usmerjeni samo na to, da bi bližnjemu omogočil znosnejšo (*lažjo*) usodo. Tedaj se njegova duša osvobaja svojega ovoja, pri čemer ona ne gleda več zemeljskega življenja kot nekaj, kar je najpomembnejše, temveč se zanima za duhovno življenje, za življenje po smrti in za svojo dejansko nalogo na Zemlji. Človek se nenehno obnaša odbojno do kakršnekoli duhovne Resnice, vse dokler njegova duša še ni prebila ovoja okoli sebe. Eno je posledica drugega, zaradi česar se tisti, ki ima spoznanje, zaman poizkuša prebiti skozi ovire, da bi pomagal drugemu. Vendar pa ni potrebno, da mu to vzame pogum, ker bo Sam Bog pomagal tam, kjer človekova moč ni zadostna.

Da se bi se spremenilo usmeritev takšnih ljudi, ni druge možnosti razen drastičnih sprememb, ki jim dajo jasno spoznanje o brezvrednosti tega, k čemer so prej težili, kot da je pomembno. Vendar pa bo v prihajajočem času to narejeno tako, da se bodo mnogi zamislili, če opazujejo, kaj se dogaja. Prišlo bo do sprememb; prišlo bo do umiranja ljudi, kar bo zelo presunilo človekov pogled na svet. In blagor tistemu, ki iz tega izvleče nasvet (*znanje*), ki se ne izogne temu brez razmišljanja in ki se usmeri k svoji dejanski določitvi (*nalogi*)... da pomaga vsem, ki potrebujejo pomoč (*ki se usmeri k služenju bližnjemu*)...

Ti se namreč sami (*od*)rešujejo preko Ljubezni, katero dajo ljudem, ker oni spregledajo... Začnejo se povezovati z večnim Božanstvom, Ki je Sama Ljubezen, pri čemer spregledajo. Bog želi pomagati vsakemu človeku in mu zato pošilja malo svetlobe (*spoznanja*), da bi prodrla v njegov mrak duha.

Ljudje se torej pogosto izogibajo močni svetlobi (*spoznanju*), zaradi česar ostajajo v mraku, ki pa je delež Božjega nasprotnika (*Satana*). In zato jim mora biti Ljubezen do bližnjega vedno pripravljena dati razlago; in blagoslovljena bo vsaka misel, ki je v duhu usmerjena k takšnim revežem. Molitev za take duše, medtem ko še živijo na Zemlji, prinaša pomoč bitij iz onostranstva, ker oni tedaj ne odnehajo v svojih prizadevanjih; in česar ni moč doseči preko pogovora, se lahko doseže z molitvijo in veri...

Vsa dotedanja prepričanja so lahko omajana in človek je lahko uveden v popolnoma novo razmišljanje, pri čemer je duša nenehno usmerjena v višave. Potrebno je to, da Bog Sam posreduje, ker pozornost lahko vzbudi edinole tisto, kar se zdi kot popolnoma čudno in nenavadno. Namreč brez silnega pretresa zemeljskega življenja se bodo ljudje težko usmerili k duhovnim problemom, zaradi česar je duša v največji nevarnosti. In ta trenutek bo grozljiv, ki pa je torej neizogiben, ker so blaga namigovanja zanemarjena, toda zemeljski čas teče in duši ne prinaša niti odrešenja niti spoznanja... AMEN

Bertha Dudde, št. 8423, 26. februar 1963

NELJUBEZEN JE VZROK ZA POMANJKANJE SVETLOBE IN PREOBLIKOVANJE ZEMLJE...

Naj vas ne zmedejo navidezna protislovja, ker jer to, kar vam Jaz dajem, Čista Resnica. In možno je, da vam je to včasih težko razumeti, ker se duhovnih resnic ne more dojeti z razumom, temveč samo preko duha. In tako kot se povečuje vaša stopnja zrelosti, bo tudi vaš duh vse bolj prosvetljen, pri čemer boste vse bolj dovzetni za globlje znanje. Zato se trudite doseči višjo stopnjo zrelosti, kar pa boste vedno sposobni, ker je to pogojeno edinole s povečanim delovanjem v Ljubezni, pri čemer se vse bolj pogosto vzpostavlja povezanost z Menoj, pri čemer tedaj lahko Jaz Sam neposredno delujem na vašega duha z Mojo prisotnosto.

Ne sme vas čuditi to, da je zelo malo duhovno prebujenih glede na tiste, ki tavajo v mraku duha, ker je ravno delovanje v Ljubezni najbolj zapostavljeno. Vsak človek najprej misli nase; nenavadno je veliko samoljubja, sočutje do bližnjega za njegovo stisko in trpljenje pa je zagotovo popolnoma zadušeno... Samoljubje ne more nikoli prebuditi duha v sebi (*v človeku*); ono je namreč vedno dobrodošlo nasprotniku, ki v mraku duha vidi svojo korist, katero izkorišča zase. In on bo neprestano hranil samoljubje, pri čemer bo ljudem vedno onemogočil to, da nesebično delujejo.

Zato je neresnica tudi tako razširjena, da je ljudem skorajda nemogoče prinesiti svetlobo... Čisto Resnico, ker je ne prepoznajo, zaradi česar je tudi ne želijo sprejeti... In četudi vam dajem nalogo, da »sijete s svetlobo«, katero sem Jaz Sam prižgal v vas, pa se bo ta svetloba prebila samo tam, kjer ni izključeno Ljubezensko delovanje in kjer se človek bori proti samoljubju... Najsvetlejša svetloba bi morala povsod zasvetiti, ko bi sledili Mojim Zapovedim, ker je to svetlobo mogoče zagotoviti edinole preko življenja v Ljubezni, pri čemer bi ljudje jasno spoznali svojo zemeljsko nalogo ter jo izpolnili.

Od človekove svobodne volje je odvisno, kako se on obnaša do Mojih Zapovedi Ljubezni in kako se obnaša do Mene Samega ter Moje volje. Ta šibka svobodna volja pa je tudi razlog za veliko delo preoblikovanja, katero bo prizadelo Zemljo. Ker se Ljubezen nenehno zmanjšuje, ljudje ne napredujejo v razvoju, tako da Zemlja ne izpolnjuje več svojega namena; in zato mora biti popolnoma preoblikovana, da bi se duhovne elemente, ki so še vezani v dela stvarstva, lahko osvobodilo za razvoj navzgor (*Knjižica št. 42*)... pri čemer pa ljudje, ki torej zaradi lastne krivde niso uspeli v tem zemeljskem življenju, ponovno padajo nazaj v stanje, katero pa je za dušo od nekdaj pomenilo poraz (*Knjižica št. 44*)... Čeprav pa sama svobodna volja določa to usodo, ker ima svobodna volja možnost usmeriti se k svetlobi, vendar pa je izbrala temo... In zgodilo se bo v skladu z voljo stvaritve...

Oooh, v kako blesteči svetlobi bi lahko živeli; oh, kako bi si lahko pojasnili stvari glede vsega, kar vas obkroža kot delo stvarstva in kako bi bili blaženo srečni, ker bi se vam razodele skrivnosti, pri čemer bi tako vi sami spoznavali Samega vašega Očeta v Njegovem Bitju, v Njegovi Ljubezni, Modrosti in Sili... Potem pa bi premostili vsak jez, ki vas še ločuje. In ker je Ljubezen most do Mene in Ljubezni, je obenem tudi predpogoj za blesteče duhovno stanje, za svetlobo, v kateri lahko hodite. Vendar pa namesto tega bežite stran od svetlobe; počutite se prijetno v temi in je ne razpršujete (*Janez 3:19-21*), temveč ste prej celo pripravljene ugasniti svetlobo, katera pa vam lahko še edinole šibko sveti; namreč vse dokler sami še nimate Ljubezni, ste še vedno v oblasti kneza teme, zaradi česar ne prepoznate njegovega delovanja in se mu podrejate v vsemu (*mu sledite*), karkoli zahteva od vas.

On vas bo nenehno krepil v samoljubju (*sebičnosti*), zaradi česar ni mogoča sprememba v Ljubezen, kakor obenem tudi ni možno razsvetliti vašega stanja duha tam, kjer primanjkuje Ljubezni. Vendar pa je po drugi strani človeku, ki ljubi, mogoče, da se usposobi za prejetje najglobljega duhovnega znanja. Namreč preko Ljubezni prihaja do povezanosti med iskrico duha v človeku in Duhom Očeta večnosti. In tedaj Jaz lahko v človeku prižgem svetlobo Ljubezni v vsej polnosti, pri čemer se bo izrazil Duh v njem in ga bo seznanil z znanjem, katerega razum ne more dojeti.

In kolikor je višja stopnja Ljubezni, toliko globlje se človek spušča v področja, katera so nedostopna razumu. In veliko tega začnjenja razumeti, kar pa lahko dostavim samo Jaz, Ki sem Večna Resnica in si obenem tudi jemljam pravico, da razdeljujem Resnico. Namreč poznam človeška srca in obenem tudi vem, kdo je zrel za duhovno bogastvo, ki pa je neminljivo; kdo dela z njim v skladu z Mojo voljo in kdo Mi zato služi kot nosilec svetlobe v času Konca, ko je Zemlja zavita v gosto temo... Namreč edinole svetloba lahko naredi, da je (*človek*) blaženo srečen. Vendar pa tema je in bo ostala nesrečno stanje, katerega je mogoče spremeniti edinole z voljo samega človeka... AMEN

Bertha Dudde, št. 2268, 18. marec 1942

SEBIČNA LJUBEZEN... MALO PRIPRAVLJENOSTI ZA ODREŠENIŠKO DELO...

Lahko se reče, da ni veliko pripravljenosti za uresničitev odrešeniškega dela, ker so ljudje zaradi njihovega načina življenja povečali njihovo oddaljenost od Boga. In ta vse večja oddaljenost ravno tako pomeni vse večjo šibkost volje, kakor oddaljenost od Boga obenem tudi pomeni pomanjkanje znanja. In zato človeško bitje ne dojema, kako nujen je blagoslov odrešeniškega dela; on se ne zaveda posledic v onostranstvu, zaradi česar tudi ne stori ničesar, da bi zmanjšal stanje njegove oddaljenosti od Boga. To pa je vsekakor omejevanje volje; ker čeprav je volja človeškega bitja svobodna, pa ima nasprotnik kljub temu še vedno veliko moč nad njim takrat, ko človekov način življenja ni v skladu z Božanskimi Zapovedmi. Človeško bitje ima zagotovo svobodo volje, v kolikor on lahko deluje in razmišlja tako, kot želi... on namreč ne more biti prisiljen s strani zle sile, kakor ga tudi Bog ne prisiljuje na nikakršen način... Toda če je hudoben, potem se on prostovoljno usmerja k tistemu, ki je nekoč že zlorabil njegovo voljo, pri čemer bo slednji obenem tudi posedoval človekovo voljo, ki je usmerjena k njemu. Potem pa bo oseba težko izkoristila njeno svobodno voljo; in to postaja vse težje, kolikor več moči on podarja Božjemu nasprotniku. Če se oseba želi osvoboditi izpod njegove moči, pri čemer ravno tako želi osvoboditi druge oz. jim pomagati, da to naredijo, mora on živeti v skladu z Božansko voljo in predvsem biti dejaven v Ljubezni. Navsezadnje je Ljubezen moč, ki se zoperstavlja nasprotniku, ki je postal popolnoma brezčuten. Vsako delo Ljubezni osvobaja človeško bitje, ker se on osvobaja izpod tistega, ki je želel ovreči Božji red, ki ni priznal Boga kot večno Ljubezen in čigar sila gre z roko v roki s popolno brezčutnostjo. Zato je odrešeniško delo vsako delo, katerega gonilna sila je Ljubezen. Vendar pa je v današnjem času vsaka človekova dejavnost določena s strani sebične ljubezni... Vsaka oseba razmišlja samo o njegovem lastnem dobičku pri njegovem delu; in hrepenenje, da bi pomagal bližnjim bitjem, je le redko prisotno, kar pa je razlog, da tovrstno delo prinaša le malo uspeha. Tam, kjer so ljudje bolj povezani z Bogom, bi se nenehno zmanjševala njihova sebična ljubezen, pri čemer bi v enakem obsegu rasla njihova Ljubezen do drugih ljudi. Potem bi oseba odznotraj dobila spodbudo, da uresniči dela Ljubezni... on bi vedno želel samo pomagati in bi se popolnoma osvobodil izpod kontrole neusmiljenega vpliva. Ker pa je voljo za odrešeniško delo le redko moč najti, ima nasprotnik na Zemlji veliko moč. In ta se kaže na način, da on spodbuja ljudi na vse večjo brezčutnost, pri čemer se mu oni podreajo in eni druge skorajda prekašajo v delih uničenja, občutkih sovraštva in maščevanja. To

pa dosledno povečuje oddaljenost od Boga, vse dokler niso oni ponovno popolnoma predmet vpliva zla, kar pa pripelje do popolnega duhovnega uničenja, če Bog ne bi uporabil Njegove moči in to zaustavil... On bo Njegovemu nasprotniku ponovno odvzel moč nad duhovnimi bitji tako, da jih bo ponovno pregnal v materijo za neskončno dolgo časa, ki se približuje. AMEN

Bertha Dudde, št. 6716, 16. december 1956

NESEBIČNA LJUBEZEN... SODELAVCI... SPREMEMBA...

Meni so v veliko veselje tisti, ki vedno nesebično služijo bližnjemu, ki ne poznajo koristoljubja, katerih Ljubezen želi vedno samo osrečiti in ki zato uresničujejo namen njihovega zemeljskega življenja... ki svoje bitje, ki je na začetku kazalo še veliko znakov sebične ljubezni, preoblikujejo v Meni prijetno Ljubezen do »bližnjega«, ki pa sedaj obenem tudi zajema Ljubezen do »Mene«. Človekova zemeljska pot bi morala uresničiti to spremembo, ker se potem ravno tako zgodi vrnitev k Meni, kar pa Mene Samega, kot tudi bitje nepopisno osrečuje...

Vendar pa se ta preobrazba ne dogaja v velikem obsegu. Ravno nasprotno, sebična Ljubezen bo postajala vse bolj prepoznavna, kolikor bolj se približuje Konec... Sebično Ljubezen bo namreč razširil Moj nasprotnik. Ona je njegovo orožje; ona je njegovo bitje in zato tudi propad vsakega bitja, ki mu je podobno. V času Konca je lahko upravičeno rečeno, da se je Ljubezen ohladila med ljudmi. In zato Jaz z užitkom gledam tiste, ki še vedno kažejo Ljubezen v sebi in v svojih postopkih, ker se le ti maloštevilni oklepajo Mene. Oni se vračajo k svojemu izvornemu bitju; oni se umikajo od Mojega nasprotnika, čigar ne-Ljubezen (*neljubeznivost, neusmiljenje*) prezirajo, ker v njih sije svetloba spoznanja, katerega jim je prižgala njihova Ljubezen.

Titi, ki enkrat dovoli, da se razplamti Ljubezen v njemu, se več ne vrača nazaj v svoje staro stanje, ker prepozna prednosti svetlobe, katero mu je podarila Ljubezen. Njemu se potem ni potrebno boriti proti svoji sebični ljubezni. Pristna (*resnična*), nesebična, tista, ki želi osrečiti Ljubezen ga tako poseduje, da je on lahko srečen še edinole v tej Ljubezni. On bo samega sebe in svojo fizično korist postavil izza sebe; on bo vedno skrbel edinole za to, da ublaži bedo in nesrečo, da pomaga in potolaži. On bo jasno prepoznal vsa zla, ki izvirajo iz pokvarjene ljubezni, zaradi česar bo on obenem tudi želel duhovno pomagati in bo želel prižgati svetlobo v tistih, ki še niso pravilno prepoznali namena svojega življenja...

On bo ravno tako želel tudi bližnje pripeljati do notranjega stališča, da vedno delujejo samo nesebično in prikazujejo srečo. Človek, ki živi v Ljubezni, potem dela z Menoj in v Moji volji, ker je preko Ljubezni globoko (*iskreno*) povezan z Menoj, zaradi česar ne more delovati drugače kot v Moji volji, pri čemer se Jaz veselim, ko najdem takšne sodelavce na Zemlji. Njim je usmerjena celo Moja posebna Ljubezen; za njih velja Moja zaščita, vse dokler oni prebivajo na Zemlji, in čaka jih neprimerljiva blaženost v duhovnem kraljestvu, ko jih (*od*)pokličem iz te Zemlje.

In ta resnična (*pristna*) in nesebična Ljubezen je to, kar vas oblikuje v blažena bitja... kar vas približuje k Meni, ker se vaše bitje deificira (*postaja božansko*) preko takšne Ljubezni in ker se vi sedaj oblikujete po Moji podobi v otroke, katerim Jaz želim in tudi lahko podarim Samega Sebe. To, kar vi dosežete preko takšne pristne Ljubezni, zasenči vse, kar bi vi lahko dosegli s sebično ljubeznijo... to so namreč samo navidezne dobrine, ki le kratko trajajo in preko katerih si vi torej lahko zapravite resnične dobrine, ki vas lahko osrečijo v duhovnem kraljestvu...

Vi neskončno veliko izgubljate z vašo napačno ljubeznijo. Toda vam je lahko vedno znova oznanjena edinole nesebična Ljubezen do bližnjega in vi ste lahko vedno napoteni samo k Edinemu, Ki je na Zemlji živel kot primer: k Jezusu Kristusu... In ko ste vi sami prešibki, da bi spremenili vašo sebično ljubezen in želite biti blagoslovljeni, potem Ga prosite (*molite k Njemu*), da vas On okrepi, in ta molitev resnično ne bo ostala neuslišana. Vi boste spoznali blagoslov in srečo nesebične Ljubezni, kakor tudi brezvrednost tistega, po čemer ste pred tem hrepeneli za same sebe...

Veselim se vsakega človeka, ki neguje pravilno Ljubezen, zaradi česar pomagam vsem tistim, ki se usmerjajo edino k Meni v Jezusu Kristusu... ki imajo voljo, vendar pa so prešibki, da bi svojo voljo izvedli v delo... Jaz jim dajem moč, da tako oni dosežejo tisto, kar je namen življenja vseh ljudi: sprememba njihovega bitja v Ljubezen. AMEN

.....4.....
Ljubezen se je ohladila... Matej 24:12...
.....†.....

Bertha Dudde, št. 3144, 2. junij 1944

NEPISAN ZAKON... LJUBEZEN SE JE OHLADILA...

Nepisan zakon je ta, da bi ljudje morali pomagati eden drugemu, da bi močni morali pomagati šibkemu, da je potrebno ublažiti težavo in revščino in da bi vsak moral dati to, kar potrebuje druga oseba. In tega nepisanega zakona se ne držijo več, ker ga zemeljske oblasti ne želijo sprejeti kot uradni zakon. Ljudje se podrejajo edino temu, kar se prisilno zahteva od njih, čeprav pa to ni delo Ljubezni do bližnjega, celo če je prikazano kot dobro-dušna dejavnost. In Bog lahko smatra kot delo Ljubezni do bližnjega samo tisto, kar oseba naredi iz zelo globoke Ljubezni in usmiljenja do njegovega bližnjega. V ljudeh namreč primanjkuje te notranje spodbude, ker oni ne poznajo več Ljubezni. Celu podpora, katero se pričakuje od njih, da jo dajo njihovemu bližnjemu človeškemu bitju, so dejavnosti, katerim primanjkuje resničnega principa vodenja... To je zakonsko uporabljena ljubezen in ne vrsta Ljubezni, katero je Bog zahteval od ljudi in kakršna bi ona morala biti, da bi oblikovala Bogu-podobne ljudi, ki bodo ponovno našli združitev z Bogom. Vendar pa je Bog postavil ta zakon v človeška srca; vsaka oseba namreč ve, kako bi se morala obnašati, da bi na Zemlji živela Bogu-prijetno življenje. Namreč notranji glas, ki ga spodbuja, je utišan; njega se ne posluša in njegova opominjanja postopoma pojemajo, vse dokler ni on popolnoma utišan. In celo če Božji služabniki govorijo ljudem o Ljubezni, celo če jim je razloženo glede blagoslovov ali škode zaradi njihovega načina življenja, pa oni ravno tako zanemarjajo ta opozorila. Zanima jih edinole njihova lastna blaginja, pri čemer se tako izogibajo njihovim bližnjim človeškim bitjem, njihovi šibkosti in nebogljenosti. Ne gane jih; oni so znotraj mrtvi; iskra Ljubezni je zadušena; oni propadajo v brezobzirnost, sovraštvo, pri čemer so sposobni za vsakršna delovanja, ki povzročajo škodo telesu in duši drugih ljudi.

In to stanje se ne bo več spremenilo; ono se ne bo spremenilo na bolje, v kolikor se Bog močno ne izrazi in v kolikor On ne poviša Njegovega glasu tako glasno, da bodo ljudje preplavljeni s strahom ter grozo, pri čemer se bodo resno kritično vprašali in ponovno premislili o njihovem načinu življenja. Oni ne bodo poslušali glasu vernika, čeprav pa samih sebe niso sposobni vrniti na stezo Ljubezni. In pojavil se bo Sam Bog, ker On ne želi, da se ljudje izgubijo, kateri pa samo potrebujejo spodbudo, da bi prišli k sebi. V življenju ni mogoče izključiti Ljubezni, ker se bo v nasprotnem primeru človeštvo približalo popolnemu uničenju. Ko se je namreč Ljubezen enkrat ohladila, bo Bog neskončno oddaljen od bitja, katerega je nekoč ustvaril iz Njegove Ljubezni. Brezobzirnost namreč odvzema bitju vso moč, zaradi česar se bodo ljudje napotili proti breznu, proti uničenju, če zanemarijo Ljubezen, ki je temeljna substanca Božanskega dela stvarstva. Tam, kjer ni Ljubezni, Bog ne more biti prisoten... Vendar pa je Bog Vzdrževalec vseh stvari, in brez Njega ter Njegove moči bodo Njegova dela stvarstva razpadla (*bodo razkrojena*), ravno tako tudi Zemlja in z njo vsaka stvaritev, čim

Ljubezen izgine iz nje, čim je človeško bitje postalo brezdušno, da bo tako Bog umaknil Njegovo Ljubezen od njega; On je namreč kot čista Ljubezen lahko prisoten samo tam, kjer je prisotna Ljubezen. AMEN

Bertha Dudde, št. 4706, 7. avgust 1949

LJUBEZEN DO BLIŽNJEGA...

V krščanski Ljubezni do bližnjega se nahaja temelj miru in složnosti tako v velikih stvareh, kakor tudi v majhnih oz. narodi in države bodo živeli v miru eni z drugimi, kakor bodo tudi ljudje živeli složno med seboj, če njihovo obnašanje izhaja iz načela Ljubezni do bližnjega, če želijo edinole biti dobri eni do drugih, pri čemer si prizadevajo bližnjemu odstraniti bolečino in skrb. Potem bo resnično mir na Zemlji... toda koliko so ljudje danes (*v današnjem času*) oddaljeni od tega... Oni so žaljivi eni do drugih in so polni brezobzirnosti, celo če človeku ne želijo zavestno povzročiti škode. Vendar pa ni moč občutiti nikakršne vzajemne Ljubezni, zaradi česar je obenem tudi očitno veliko duhovno propadanje, ker brez Ljubezni človek ne more duhovno stremeti in brez Ljubezni ni nikakršnega duhovnega napredka... Ljudje ne pridejo na cilj... Samo maloštevilni še sprejemajo zakon Ljubezni, katerega pa je torej potrebno spoštovati, ker drugače ne more biti miru.

In tako se mora vsak posameznik resno vprašati, kakšno stališče ima do tega zakona... on se mora vprašati, ali on dela vse, kar je v njegovi moči, da prinese veselje, da zmanjša trpljenje in prepreči nesrečo, ki mu je očitno vidna in ki prosi za njegovo pomoč. Človek mora bolj misliti na druge kot pa na sebe, pri čemer bo ravno tako videl to, česar primanjkuje in kako lahko to ublaži. Človek se mora izogibati vsemu, kar lahko prizadene njegovega bližnjega in narediti vse, kar mu prinese veselje.

Resno se vprašajte, ali bi lahko našli opravičilo, če bi se od vas zahtevalo takšno opravičilo. In odkrili boste veliko napak (*pomanjkljivosti*), ki pa so greh (*Jakobova 4:17*), če bližnji trpi ali strada zaradi tega, naj bo to duševno ali pa telesno. Pomagajte tam, kjer lahko pomagate in obvarujte bližnjega pred trpljenjem tam, kjer vi to lahko naredite... Nikoli ne dovolite, da spregovori sebična Ljubezen; nikoli ne dovolite tega, da bližnji strada, če gre vam samim dobro... To morate dojeti dobesedno, kakor tudi v prenesenem pomenu (*figurativno*); celo namreč prijateljska beseda, pogled dobrote, neko delo pomoči lahko okrepijo bližnjega, zaradi česar naj ne primanjkuje tega. Prakticirajte Ljubezen do bližnjega... in vaše zemeljsko življenje se bo odvijalo v harmoniji; v vas in okoli vas bosta mir in složnost; in če bi vsi ljudje živeli po tej Zapovedi, bi bil resnično raj na Zemlji.

Toda kako to izgleda v svetu? Ljudem gospodarijo vse slabe lastnosti: pohlep, sovraštvo, zavist, neiskrenost (*nepoštenje*) in samoljubje; oni med seboj niso prijatelji, temveč so sovražniki. Ne spoštujejo eden drugega, temveč si prizadevajo, da sami sebe postavljajo iznad (*bližnjega*) in ne polagajo umirjajoče roke na poškodbe, temveč povzročajo nove, zaradi česar bo zlo vedno raslo in bo ljudi strmoglavilo v propad. Ljubezen se je med ljudmi ohladila, kar pa pomeni Konec... Namreč tam, kjer ni več Ljubezni, celotna substanca postaja trda. Tam, kjer srce ne more več (*ob*)čutiti Ljubezni, je obenem tudi izgubljeno celotno spoznanje, tako da bo celotno življenje zamrlo, ker je Sama Ljubezen življenje... Zato vi ljudje sicer še lahko živite telesno, vendar pa ste duhovno mrtvi, če vam primanjkuje vsakršne Ljubezni. Vedno znova vam bo oznanjana Ljubezen. Ne dovolite, da gre ta opomin mimo vaših ušes, temveč vedite, da so to poslednji pozivi od zgoraj, vedite, da ni več veliko časa do Konca in da boste sojeni glede na vašo Ljubezen. Zaradi tega poskrbite, da se vam ne bo potrebno bati Sodbe... Bodite dejavni v Ljubezni do bližnjega, pri čemer boste dosegli večni mir. AMEN

Bertha Dudde, št. 4986, 21. oktober 1950

LJUBEZEN... UŽITEK V DAJANJU... VZAJEMNA LJUBEZEN...
VERA V KRISTUSOVO DELO ODREŠENJA...

Prebudite se za novo življenje... Poizkušajte prižgati plamen Ljubezni v vas; nenehno mu priskrbite novo hrano in na ta način prižgite vašo Ljubezen do Boga, ki vas bo osrečila za vekomaj. Potem boste prepričani v večno življenje, v stanje obilne moči in svetlobe v brezmejni svobodi. Potem boste svobodni, da delate, karkoli želite. Vi ste premagali smrt, ker bo odpadlo od vas celotno pomanjkanje moči, vsa šibkost, zaradi česar boste vi živeli in boste blaženo srečni. Vendar pa je to možno uresničiti edinole s pomočjo Ljubezni. Toda Ljubezen vam ne more biti dana, vi jo morate sami prižgati; vi morate pomagati tam, kjer je pomoč potrebna in nenehno uresničevati nova dela Ljubezni, oživiljeni z občutkom notranje sreče. Potem boste ohranjali prižgan ogenj znotraj vas; vi ga boste hranili, pri čemer boste nenehno dejavni v nesebični Ljubezni. Edino užitek v dajanju vas spodbuja na ponovno dobro-dušno dejavnost. In vi boste to doživeli, ko gledate v oči človeško bitje, ki je v stiski, potem ko ste mu pomagali. Ta nagrada je veliko lepša od materialne plače, ker je ona vzajemna Ljubezen, ki sije iz teh oči. Potem ste ponovno prižgali Ljubezen v srcu vašega bližnjega človeškega bitja. Vi ste prižgali drobceno iskro, pri čemer se bo ponovno razširil plamen Ljubezni in se prenesel na druge ljudi. Edinole združena dejavnost v Ljubezni lahko (*od*)reši človeško

raso iz stanja duhovne težave, v kateri se ona nahaja. Edinole Ljubezen-ska dejavnost pripelje do svetlobe in milosti ter vas vodi do Boga, Same večne Ljubezni.

Kolikor bolj se namreč približuje Konec, toliko bolj se bo ohlajala Ljubezen med ljudmi (*Matej 24:12*); oni namreč živijo edinole za njihove lastne cilje in nimajo občutka za trpljenje njihovih bližnjih človeških bitij... In zato bo oddaljenost od Boga postala vse bolj očitna, prepad med ljudmi in Bogom bo postal skorajda nepremostljiv. Tema v človeških srcih bo neprehodna, ker ne bo mogla sijati svetloba Ljubezni, zaradi česar ne bo zagotovila iluminacije (*ne bo prinesla spoznanja*). In ne (*po*)kliče se tistega, Ki bi lahko pomagal, ker On ni priznan... Jezus Kristus, Božanski Odrešenik ne bo mogel deliti blagoslovov Njegovega dela Odrešenja. Ne bo se pristopalo k Njemu, ker ljudje ne verujejo v Njega. In to je najhujša situacija, ker jim bo potem primanjkovalo moči in podpore, brez česar pa oni ne morejo postati srečni. Ljudje ne verujejo več to, za kar jim je dan nasvet, da verujejo. In če oni ne priznajo Božanskega Odrešenika, Ga oni ne bodo niti (*po*)klicali, zaradi česar so oni duhovno neprosvetljeni in zaradi tega trpijo v veliki težavi. Oni se že nahajajo v stanju smrti, čeprav bi bili lahko (*od*)rešeni iz tega; toda nikoli brez Ljubezni, nikoli brez Božanske milosti, katero pa mora človeška volja najprej izpovedati (*prositi zanjo*). Poizkušajte se prebuditi v življenje... vi to lahko naredite, samo če to želite... Bodite dejavni v nesebični Ljubezen do bližnjega, pri čemer boste zlahka priznali Jezusa Kristusa kot Odrešenika sveta in Božjega Sina, ker vas bo potem prosvetlil duh znotraj vas, da boste tako sposobni verovati, ker živite življenje Ljubezni. Prebudite se v novo življenje, ker je blizu čas, v katerem bo odločeno, ali je vaša duša izbrala življenje ali smrt. Izkoristite vsako priložnost, da ste dejavni v Ljubezni do bližnjega, pri čemer boste doživeli blagodejen občutek, da ste izpolnjeni z novim življenjem... Potem ste premagali smrt, zaradi česar se vam ni potrebno bati končnega Konca, ker boste potem živeli v svetlobi in Resnici, in živeli boste večno. AMEN

Bertha Dudde, št. 4990, 29. oktober 1950

LJUBEZEN... PREJEMANJE MOČI...
LJUBEZEN SE JE OHLADILA... RESNO OPOZORILO...

Vsako služenje v Ljubezni ima učinek v prejetanju moči... Če bi si vi ljudje to vzeli k srcu, vi ne bi poznali nobene šibkosti tako v veri, kakor tudi v presojanju (*premišljanju*),

pri čemer bi bilo vaše življenje lahkotno. Tisto, kar dajete iz Ljubezni, bi v zameno prejeli tisočkratno, zaradi česar se vam ne bi bilo potrebno bati zemeljskih skrbi... Toda kako je to videti v svetu? Revščina in nesreča, nevera in neznanje dajejo sliko o ljudeh, vse to pa kaže na Konec...

Ljubezen se je med ljudmi ohladila... Zatozaradi česar jim obenem tudi primanjkuje moči, ki pa je posledica delovanja v Ljubezni... To človeštvo, ki se oddaljuje (*pada*) v temi duha, je šibko. Ljubezen se je med ljudmi ohladila... Vi niste sposobni oceniti, kako težko (*stanje*) je to za njihove duše, ker s tem dokazujejo oddaljenost od Boga, ker Božja bližina neizogibno pomeni prejemanje moči; Božja bližina je torej zagotovljena edinole preko delovanja v Ljubezni. Toda kaj vi ljudje želite doseči, če ste daleč stran od Boga... Potem vas vsako delovanje vodi edinole v brezno ne glede na to, ko vi še tako goreče ustvarjate in delujete; brez Boga namreč pripadate tistemu, ki je Njegov nasprotnik (*Satan*) in kateremu ste edinemu dolžni vaše bedno stanje.

Samo Bog je vaše (*od*)rešenje, in če Ga ne iščete, potem ste izgubljeni za vekomaj. Edino Bog je sila, moč in slava; in v Njegovi bližini boste živeli v blaženosti. Vendar pa ste vi daleč stran od Njega, pri čemer je vaš duh zamračen. Na Zemlji hodite slepi in brez moči, kakor obenem tudi brez moči vstopate v duhovno kraljestvo; in vaše bedno stanje napreduje zaradi vaše krivde.

Edino Ljubezen vas osvobaja; edino Ljubezen vas vodi bližje k Bogu. Ljubezen vam prenaša moč in svetlobo; Ljubezen vas (*od*)rešuje. Premagajte sami sebe! Vi, ki ste še vedno močno ukoreninjeni v sebični ljubezni, se usmerite k bližnjemu in bodite odprti (*imejte odprto srce*) za njegovo trpljenje! Pomagajte mu in bodite nenehno dejavni v nesebični Ljubezni! Potem boste rasli v moči in svetlobi; težili boste k Bogu, Ki se vam razodeva preko vašega delovanja v Ljubezni in s katerim se vi povezuje preko vašega delovanja v Ljubezni, da tako On deluje z vami in v vas.

Ljubezen se je med ljudmi ohladila... Poskrbite, da vi ne boste med tistimi, za katere ni več rešitve, ker so zapustili Boga! Prizadevajte si, da si preko delovanja v Ljubezni zagotovite Njegovo bližino in poskrbite, da se v vas poveča moč, da trdno in neomajno verujete ter da oživite vero preko Ljubezni! Potem vas zemeljski svet ne bo več obremenjeval. Živeli boste v nenehnem stremljenju k duhovnemu kraljestvu; (*ob*)čutili boste Božjo prisotnost, pri čemer boste izpolnjeni z Ljubeznijo in močjo. In ker sedaj živite z Bogom, boste uspešni v vsemu, pri čemer bo blagoslovljeno vaše duhovno, kakor tudi zemeljsko delo... Ne dovolite, da se Ljubezen ohladi, da tako vi ne boste med tistimi, ki bi se morali biti bližajočega se Konca (*1 Janez 4:16-18*), ki so oddaljeni od Boga in pripadajo tistemu, ki je Njegov nasprotnik. AMEN

Bertha Dudde, št. 5687, 29. maj 1953

ZNAK KONCA: OHLAJENA LJUBEZEN...

To, da se je Ljubezen med ljudmi ohladila in da vlada popolnoma brezbožno stanje, vam mora najaviti skorajšnji Konec; Bog namreč ne more biti prisoten tam, kjer ni Ljubezni, celo ko se izgovarja besedo »Bog«. Vendar pa je svet, ki je brez Ljubezni, kraljestvo Satana, ki poseduje vse te ljudi, ker so tako kot on sam brez vsakršne Ljubezni. In oni bodo govorili ter delovali tako, kot on želi, ker so pod njegovim vplivom in ker jih on oskrbuje na Zemlji... pri čemer pa so že prejeli svojo plačo... ko namreč zapustijo to Zemljo, jih čaka strašna usoda.

Čeprav pa je tudi za te ljudi, ki so brez Ljubezni, potrebno še poizkušati storiti vse, da bi se spremenili... Tudi njim je potrebno govoriti o Ljubezni, če ne z besedami, pa potem s primerom... Oni morajo prepoznati, da je Ljubezen sila, ki premaga to, kar se zdi, da je nepremagljivo. Konec je namreč blizu. In tako kot se po eni strani lahko jasno prepozna propadanje, katerega vzrok je pomanjkanje Ljubezni, pa se po drugi strani lahko ravno tako jasno občuti, da Duh Ljubezni premaguje vse; da Bog vidno pomaga tistim, ki so preko Ljubezni povezani z Njim, Ki pa je dejansko močnejši od Njegovega nasprotnika in Ki dokazuje Svojo moč in silo.

Ljubezen se je med ljudmi ohladila, zaradi česar so tudi ljudje ločeni od Boga. Oni so zelo daleč oddaljeni od Njega, pri čemer so brez moči. Vendar pa svoje pomanjkanje moči nadoknadijo s pomočjo tistega, ki prihaja od spodaj... ki jih oskrbuje z močjo, ker so mu po volji in se na ta način vračajo k tistemu, od katerega bi se navsezadnje morali osvoboditi v zemeljskem življenju, da bi bili sprejeti v Njegovo Kraljestvo. Tisti, ki živi brez Ljubezni, si zapravlja svoje življenje, ker on vstopa v onostranstvo mrtev v duhu.

Izplača se delati na teh dušah, ker je to delo lahko uspešno, če ga spremlja dober primer, če bližnji lahko vidijo mir in moč, ki počiva v živi veri, ki je posledica življenja nesebične Ljubezni do bližnjega. Konec je blizu, zaradi česar se je potrebno boriti za vsako dušo; vsaki duši je potrebno govoriti o Evangeliju, katerega pa torej ne želijo vsi sprejeti, če se jim ga daje v besedi... Vendar pa bo dober primer opažen, ki pa lahko ravno tako prinese uspeh, ker bo Bog vidno pomagal tistim, ki so Mu zvesti in Mu z življenjem Ljubezni dokazujejo svojo Ljubezen... AMEN

Bertha Dudde, št. 5187, 11. avgust 1951

OZNANJATI EVANGELIJ JE NUJNO V ČASU KONCA...

V svetu ravnodušnosti (*neusmiljenja, krutosti, neljubeznivosti*) in sovraštva je težko oznanjati Moj Evangelij, ki pa edinole uči vzajemno Ljubezen, zaradi česar ne najde odmeva med ljudmi. Vendar pa so ravno ti ljudje brez Ljubezni, tisti, ki morajo biti nujno podučeni, da se tako oni povlečejo vase (*da se ogledajo*) in se spremenijo. Ljubezen do bližnjega je v Poslednjem času pred Koncem popolnoma zanemarjena, in že to vam daje dokaz o tem, da se vi nahajate pred Koncem. Vi lahko vedno opazite ravnodušnost (*neusmiljenje*) v vaši okolici, pri čemer vam je obenem tudi lahko jasno, v katerem času vi živite, kakor boste lahko ravno tako opazili, da se formirajo majhne skupnosti, ki popolnoma živijo Evangelij; in vi boste tudi lahko opazili učinek na obeh straneh in našli malo moči tam, kjer je le malo Ljubezni med ljudmi. In preden bo prepozno, mora to bližnje spodbuditi na spremembo njihovega prepričanja in mišljenja (*razmišljanja*), zaradi česar morate vi brez strahu oznanjati Moj Evangelij, celo če naletite na odpor in zavračanje. Jaz vas namreč podpiram pri vašem delu; usmerjam vas preko očitnih znakov in dajem izraz vašim besedam; in ljudje se jih bodo spomnili, tisti, ki so vas zavrnil in vam niso verjeli. Oni Me namreč lahko spoznajo in so obveščeni (*podučeni*) o Moji volji edinole preko Mojega Evangelija, katerega jim morate vi prinesti; in v njih se lahko poveča razumevanje visokega znanja in njegove zdravnosti edinole preko izpolnjevanja Moje volje. Ker pa Moja volja zahteva ravno nasprotno od trenutnega stanja pomanjkanja Ljubezni in zato tudi pomanjkanja vere, je poznati Mojo voljo tako nujno, da morate vi, Moji služabniki na Zemlji narediti vse, da bi bližnje spodbudili na vero, pri čemer jim morate predvsem pokazati učinek življenja v Ljubezni, tako da bo stanje ljudi še nekoliko povišano pred Koncem in da poslednji dan vendarle še najde kakšnega pravičnika, ki ne pripada taboru Mojega nasprotnika, da tako ne bo padel v popolno uničenje ter propad Poslednjega dne. Še vedno bodite goreči v prizadevanju, da pridobite duše, pri čemer si ne dovolite, da ste zavrjnjeni, temveč jih srečajte z Ljubeznijo! In veliko bolj boste uspešni od tega, da jih grajate (*da jim prigovarjate*) in uporabljate fraze, ki imajo malo moči in samozavesti (*niso prepričljive*), zaradi česar tudi malo uspeha. Vi jim morate ponuditi Mojo Besedo, in moč Moje Besede bo vendarle ganila srca ljudi, če so Besede ponujene v Ljubezni. Svet sovraštva in ravnodušja (*brežčutnosti, brezobzirnosti, neljubeznivosti*) gre proti Koncu... zaradi česar postaja vse bolj nujno vaše delo za Mene in Moje kraljestvo... Ne bodite mlačni, temveč ostanite goreči (*strastni, koristni*) in delajte z vnemo, ker ni več veliko časa. In verjemite, da boste kot Moji sodelavci vedno prejeli Mojo podporo, čim je to dostava Resnice izgubljenim dušam, katera pa jim je lahko ponujena samo preko vas, ker ste jo vi, Moji resnični predstavniki na Zemlji sami prejeli od Mene; in zato ste tudi primerni (*kvalificirani*), da odnesete Moj Evangelij v svet, da nosite svetlobo v temo in da oznanjate Ljubezen ljudem, ki še imajo dobro voljo. AMEN

Bertha Dudde, št. 6031, 11. avgust 1951

DUH ZMEDE... BREZ LJUBEZNI NI RESNICE...

Duh zmede deluje med ljudmi z veliko močjo. Resnica je izkrivljena; napačne ideje so zastopane kot edina Resnica. Razpravlja se o vseh problemih, pri čemer ima vsako razmišljanje svoje privržence... tako da je ljudem nemogoče, da iz vseh teh učenj in nazorov najdejo to, (*kar je*) pravilno... Zdi se jim nemogoče priti do spoznanja Čiste Resnice; in vse težje jim bo najti Resnico, ker primanjkuje temeljnega pogoja: da človek živi življenje Ljubezni.

In ker se je na Ljubezen ohladila med ljudmi na Zemlji in se bo še bolj ohladila v zadnjem času pred Koncem, bo Resnica še manj zastopana med njimi... v človekovem razmišljanju bo prišlo bo do zmede bolj kot kdajkoli prej... Poleg tega pa bodo napačna mišljenja zastopana še z bolj pretirano vnemo, ker je to delo Božjega nasprotnika; on se namreč bori proti svetlobi in večni Resnici, da bi povečal svojo moč in da bi ljudi oddaljil od Boga.

Tedaj ima Božji nasprotnik navidezno premoč, pri čemer mu uspeva, da nenehno vse bolj zmede ljudi. Vendar pa se ostre in močne strele (*bliski svetlobe*) prebijajo tudi v najglobljo nočno temo; na njihovi bleščeči svetlobi je moč prepoznati pot, po kateri gre lahko tisti, ki je izgubljen. In nosilci svetlobe se tu pa tam ponudijo za vodenje... Ta pot je pot Resnice, ki vodi naravnost preko divjine, pot, ki odkriva zablode in zmede, ker nosilci svetlobe osvetljujejo vse neresnično in si prizadevajo, da to postaja jasno (*očitno*)... Torej tisti, ki želijo iti po poti Resnice, morajo izpolniti pogoje: oni si morajo Ljubezen postaviti kot vodeči princip življenja...

Namreč samo potem lahko prepoznajo Resnico kot takšno; edino tedaj je možno videti pot in srečati nosilce svetlobe, mimo katerih bi drugače šli, brez da bi jih opazili. Na Koncu bo veliko zablode, kakor bo obenem tudi svétla nadvse bleščeča svetloba... namreč tam, kjer Njegov nasprotnik dela kot gospodar teme, tam ravno tako na očiten način deluje Bog, Ki kot Sama Svetloba Večnosti lahko prodre v največji mrak, pri čemer resnično ne bo pustil v zablodi in temi ljudi, ki resno težijo k Resnici... On je namreč Gospodar nad temo in On podarja svetlobo vsakemu, ki to želi... AMEN

Bertha Dudde, št. 8712, 31. december 1963

DUHOVNO NIZKA STOPNJA... POMANJKANJE LJUBEZNI... SEBIČNA LJUBEZEN...

Največji dokaz duhovno nizke stopnje človeštva je pomanjkanje Ljubezni, kar pa je med ljudmi povsod očitno. Sebična ljubezen se je vztrajno povečala in komajda je še kdo dejaven v Ljubezni do bližnjega. Zato mora biti na Zemlji tudi profano (*posvetno, brezbožno*) stanje, stanje dejavnih hudobnih sil, kjer ima Božji nasprotnik (*Satan*) vedno prednost, pri čemer so ljudje njegovi voljni subjekti. Duhovna tema postaja vse hujša; žarki svetlobe (*Resnice*) so le redko prepoznani in so pogosto celo stimulirani s strani zavajajočih svetlob, ki nimajo moči sevanja... Sodeč po stopnji Ljubezni v ljudeh je jasno, da je nastopil čas Konca... Lahko se opazi neko očitno poslabšanje. Ljudje se čvrsto oklepajo materije. Oni vrednotijo samo njihovo telo in njegovo udobje, zemeljski uspeh in povečanje zemeljskih proizvodov. Oni ne verujejo v dejstvo, da njihove duše trpijo v ogromni težavi, ker ne verujejo v življenje duše po smrti. Oni dejansko pogosto celo zanikajo, da imajo dušo. Oni ne morejo biti prisiljeni na drugačen način razmišljanja, pri čemer je potrebno spoštovati njihovo svobodno voljo, s čimer pa si oni pripravljajo temu primerno usodo po njihovi smrti.

In vsak, ki opazuje to, kar se dogaja v svetu, v njegovi neposredni bližini, tudi ve, da se to stanje ne more nadaljevati za vekomaj, ker le to postaja iz dneva v dan vse hujše in hujše, ker človeški pohlep po stvareh še naprej raste, ker ni mogoče opaziti nikakršnega duhovnega stremjenja in ker se bo vsaka situacija navsezadnje končala, če le ta ni v skladu z Božanskim redom. Ljudje ne služijo več eden drugemu; vsak želi vladati, pri čemer istočasno želijo, da se jim služi. Vsak od drugega želi to, v čemur on uživa, toda nihče ni pripravljen tega narediti v zameno... Ljubezni ni; človeška srca so otrdela in samo nekaj je ljudi, ki so pripravljeni pomagati v času stiske... In to je majhna čreda; ko namreč enkrat postane dejavna volja za Ljubezen, bo le ta vzpostavila povezanost z Večno Ljubeznijo, katera pa ne bo ponovno zapustila osebe, ki prostovoljno vloga napor Ljubezni.

Vi ljudje ne poznate blagoslovov Ljubezen-skih del... vi ne veste, koliko lažje bi lahko potovali po vaši zemeljski stezi, samo če bi bili dejavni v Ljubezni in bi na ta način prejeli vedno več za vašo dušo, kakor bi obenem tudi prejeli to, kar potrebujete za vaše zemeljsko življenje. Vendar pa brezčutnemu človeštvu primanjkuje tega znanja; vsak namreč gleda samo nase in vsak poizkuša izvleči iz življenja vse, kar je mogoče, pri čemer pozablja na to, da ne ve, kdaj bo prišel čas njegove smrti; da lahko kadarkoli umre in da ničesar, kar poseduje, ne bo vzel v onostranstvo, temveč bo na drugo stran prišel gol/prazen in nesrečen. On namreč nima ničesar, kar bi lahko pokazal za svojo dušo, katero je sestradal v zemeljskem življenju in katera je vse, kar mu je sedaj preostalo in katera vstopa v kraljestvo v največji revščini. In to brezčutno stanje ljudi ne

more pripeljati niti do najmanjšega duhovnega napredka. In ker duša na Zemlji živi samo zato, da bi dozorela, pri čemer pa ta namen ni izpolnjen, mora Bog ukrepati: oster ukor ali opomin, da bo tako nekaj ljudi prepoznalo namen njihovega zemeljskega življenja in se spremenilo, preden se začne poslednji stadij Zemlje, ki pa ne bo trajal dolgo do samega Konca.

Ljudje ne usmerjajo pozornosti na nežen Božji glas preko udarcev usode, katastrof, vsakovrstnih nesreč in preko Božje Besede od zgoraj. In zato jim je potrebno govoriti z močnejšim glasom, pri čemer je blažen je tisti, ki želi slišati Božji glas in ga sprejme v srce. Celó tedaj bo namreč veliko takih ljudi, ki Ga ne želijo prepoznati, ko jim z ogromno močjo govori preko elementov narave... pri čemer pa oni ravno tako ne bodo prisiljeni, temveč bodo lahko podali odločitev svobodne volje. Kljub temu pa se bodo izognili najhujšemu ponovljenemu pregnanstvu v trdo materijo (*Knjižica št. 44*), če še najdejo stezo do Boga in se napotijo po njej, če Ga še priznajo in Ga (*po*)kličejo za milost (*Joel 2:32*)...

In potem bo prišel Konec, ker Zemlja ne izpolnjuje več njenega namena. Duše je ne bodo več uporabljale kot mesto dozorevanja. Ona bo izkoriščena samo za telo, pri čemer se bo vsak želel povzpeti do vladarja sveta in bo samemu sebi povzročil največje uničenje v prepričanju, da kontrolira vse zakone narave in da obenem tudi lahko eksperimentira, brez da bi bil kaznovan, kar pa bo potem vodilo do končnega uničenja Zemlje (*Knjižica št. 11*). Vendar pa je to je tisto, kar si ljudje sami želijo, zaradi česar se bo zgodilo tako, kot je oznanjeno v Besedi in Pismu: nastalo bo novo nebo in Nova Zemlja, pri čemer bo obnovljen Božanski red, da se tako lahko nadaljuje vrnitev duš k Bogu, kakor je to predvideno v Njegovem večnem načrtu Odrešenja. AMEN

.....5.....
*Zadostiti Božanski volji; red in mir sta vzrok in posledica, kakor bodo
ravno tako trpljenje, žalost, neskladje in zemeljski kaos pripeljali do
delovanja, ki je v nasprotju z Božansko voljo...*
.....†.....

Bertha Dudde, št. 2507, 12. oktober 1942

BOŽJA VOLJA... ZAPOVEDI... MIR IN RED... POSLEDICE...

Božja volja je ta, da morate vi eni z drugimi živeti v miru, da eni drugim pomagateg z Ljubeznijo in da skupaj prenašateg vaše trpljenje. Če izpolnjujete Njegovo voljo, bo vaše življenje spokojno in blagoslovljeno. Trpljenje in žalost bosta umaknjena daleč stran od vas, ker bo potem vaš način življenja koristil vaši duši... Vi boste dejavni v Ljubezni do bližnjega in Mu na ta način dokazali vašo Ljubezen do Boga, pri čemer bo vaše obnašanje Bogu prijetno. Toda kako se trenutno obnašateg eni do drugih?... Vi se borite eni proti drugim; vi vašim bližnjim povzročateg škodo, pri čemer je brezobzirnost dosegla svojo najvišjo popolnost. Zato morateg vi trpeti; vi morateg trpeti v veliki težavi, ki vas bo naučila, da prenašateg trpljenje skupaj in da eni drugim pomagateg. Božji volji se mora zadostiti, ker drugače človeško bitje krši Božanski zakon. Življenje človeka, ki se prilagodi Božji volji, je lahko edinole spokojno, kakor bo tudi vse na Zemlji harmonično in mirno, če ljudje sprejmejo Božjo voljo kot njihovo lastno. Toda čim se človek zoperstavlja tej Božanski volji, bo v njegovem življenju prevladal določen nered, ki pa mu je neprijeten, ker človeško bitje pričuje o njegovi napačni volji tako, ko deluje v nasprotju z Božansko voljo. Podrejanje Božanski volji, red in mir so vzrok ter posledica, kakor bodo ravno tako trpljenje, žalost, neskladje in zemeljski kaos pripeljali do delovanja, ki je v nasprotju z Božansko voljo... Zaradi tega je Bog dal Njegove Zapovedi, tako da ljudje morajo vedeti, kakšna je Božjo volja. On je zagotovil določene smernice za človekov način življenja na Zemlji, glede na katere bo človeško bitje usmerjalo njegovo življenje, kakor je On obenem tudi obvestil ljudi o posledicah življenja, ki ni v skladu s temi smernicami. Božanske zapovedi so bile dane v korist ljudi, da tako tisti, ki živi v skladu z njimi, lahko prejme Božansko življenje. Neizpolnjevanje bo torej pripeljalo do smrti duše. Božanska voljo se mora vršiti, ker vse dokler se človeško bitje oz. njegova duša zoperstavlja tej volji, on še naprej pričuje o njegovem odpadništvu od Boga, pri čemer je on še naprej Bogu nasproten. Zaradi tega mora biti njegovo življenje na Zemlji neprijetno stanje zanj, da bo tako prejel spodbudo za to, da spremeni njegovo voljo, da se on tako pridruži Bogu, Katerega pred tem ni prepoznal/priznal. Zato je zemeljsko trpljenje neizogibno nujno za nekoga, ki zanemarja Božjo voljo oz. je Njemu nasproten. Bog edino zahteva to, da se volja človeškega bitja podredi Božanski volji, da bo tako človeško bitje naredilo to, kar Bog pričakuje od njega, da to naredi preko Njegovih zapovedi. Potem pa bo on izpolnil Božjo voljo, pri čemer mu bo potem podarjeno življenje skladja ter miru za dušo med kaosom in zmedo sveta, kar pa je bilo povzročeno z brezobzirnostjo. AMEN

Bertha Dudde, št. 6385, 25. oktober 1955

VEČNI RED JE LJUBEZEN... SATANOVA DEJAVNOST...

Bogu je prijetno edino to, kar je v skladu s principom Ljubezni. Zato samo oseba, katere razmišljanje in dejanja so določene s strani Ljubezni, živi znotraj Božanskega reda. Držati se znotraj Božanskega reda glede na to vedno edino kaže dobrodušno dejavnost do drugih ljudi, ki pa obenem tudi izraža Ljubezen do Boga. In življenje znotraj Božanskega reda bo ravno tako vedno pripeljalo do nekega urejenega načina življenja za samo osebo, o kateri teče beseda, četudi vse okoli njega lahko postane kaotično, ker je njegova okolica, ki živi povsem brez Ljubezni, prekršila Božanski red. Takšen način življenja mora pripeljati do kaotičnega stanja. Mir in harmonija ne bosta mogla nikoli vladati tam, kjer je življenje urejeno v nasprotju z Božanskim redom, kjer je Ljubezen popolnoma zanemarjena, ker dominira Božanski nasprotnik (*Satana*), ki je brez vsakršne Ljubezni... In ne glede na to, kako dobro so ljudje uredili njihovo luksuzno življenje na Zemlji... kar sicer lahko zagotovo začasno prekrije nered v srcih takšnih ljudi... pa jim to vendarle ne bo zagotovilo notranjega spokoja ter miru, ker kolikor bolj človeško bitje podleže nasprotniku, toliko bolj ga bo on spodbujal na sovraštvo... In človek bo deloval rastoče vse bolj kruto; on bo čedalje bolj grobo in hladno ravnal z njegovim bližnjim človeškim bitjem. On sicer sebe lahko skrrije pod masko, vendar pa bo njegov resničen obraz vedno prepoznan. Božji red je Ljubezen... nekdo, ki živi brez Ljubezni, je ločen od Boga, kar pa predstavlja njegovo zavezo z Njegovim nasprotnikom (*Satanom*). Vendar pa on ve, kako vse skriti pod pajčolan; on ve, kako prikriti značilnosti kršenja večnega reda. Zato ni ničesar moč opaziti, da tako ne bi izgubil svojih privržencev... Zaradi tega bo on dal vse tistim, ki so mu privrženi zaradi njihovega stališča, njihove neljubeznivosti in hladnih src... Oni prejemajo vse, karkoli si želijo, vendar pa bodo vedno sposobni doseči samo zemeljske dobrine (*Matej 16:26*)... katere jih popolnoma zadovoljujejo... To pa daje razlago o tem, zakaj ima nasprotnik toliko privržencev, ker v večini primerov ljudje poizkušajo najti zemeljsko izpolnitev in jo pridobiti preko zlobnega razmišljanja ter obnašanja.

Zato stanje na Zemlji ne more biti drugačno od tega, kot je sedaj tam, kjer človeška rasa ne spoštuje več Božanskega reda, kjer ona ne daje več pomembnosti Božanski volji... kjer ona popolnoma zanemari Njegove zapovedi Ljubezni in kjer si ljudje dovolijo, da jih nasprotnik izkoriti kot orodja... Kaos na Zemlji se stanovitno povečuje, pri čemer samo nekaj ljudi živi znotraj Božanskega reda; samo nekaj je takšnih ljudi, ki dovolijo, da vlada princip Ljubezni in da jih združuje z Bogom, večno Ljubeznijo (*1 Janez 4:16*)... In njim ni potrebno biti v skrbeh, če se zgodijo stvari v skladu z zakonom, ki pa so vedno samo posledica nekega nezakonitega načina življenja. Njihova združitev z Bogom preko delovanja v Ljubezni jim bo zagotovila zaščito in moč takrat, ko nastopi čas, da bo ponovno vzpostavljen Božanski red. Potem bo pokazano, kaj pomeni biti v Božji bližini, ker bosta satanska sila in satanska dejavnost ostali neučinkoviti za osebo, ki je vedno živela v skladu z Božanskim redom, ki neguje (*kultivira*) Ljubezen in vedno

ostaja v stiku z večno Ljubeznijo... On bo zagotovo videl, da vse okoli njega samega izginja, da pa je on osebno poln moči, svetlobe in poguma... On ve, da je združen z Bogom ter čaka na njegovega Stvarnika in Očeta večnosti... življenje znotraj Božanskega reda ga je namreč oblikovalo, da se zaveda in da se on zato ne boji ničesar, kar prihaja iz področja nasprotnika... On osebno živi v sferi Božanskega miru, ker njegova Ljubezen znotraj njega izključuje vse, kar nasprotuje Božanskemu redu in ker je on sedaj zaščiten pred vsemi mračnimi silami, ki so še naprej nasprotne Bogu in večnemu redu (1. Janez 4:4). AMEN

.....6.....

Svetu vlada duh razdora in sovraštva...

Bertha Dudde, št. 2043, 26. avgust 1941

ZLORABA MOČI MOČNEJŠEGA... POMANJKANJE LJUBEZNI...

Svetu vlada duh razdora. In ta duh ne more povzročiti ničesar drugega, razen ponovnega razdora in pomanjkanja Ljubezni (*neljubeznivosti, neusmiljenja*). Ljubezen se ne bo nikoli mogla razviti tam, kjer se ljudje sestajajo (*zbirajo*) brez Ljubezni, zaradi česar se bosta povečala sovraštvo in maščevanje do največje mere, kar pa vedno pomeni uničevanje tega, ker poseduje drugi. To nadalje pomeni, da človek vedno bolj nazaduje v celotnem duhovnem razvoju, ki pa je namen in cilj zemeljskega življenja; on vse bolj in bolj globoko tone in končno odhaja iz sveta v stanje, ki se bo (*je lahko oz. mora biti*) pokazalo, da je pravzaprav manj zrelo, kot pa je bilo na začetku utelešenja na Zemlji. Pomanjkanje Ljubezni je namreč nasprotno temu, kar vodi k višjemu. Človeštvo je zabredlo v strašno zablodo (*norost*); ono si jemlje pravico, da lahko trpinči šibkejše oz. da jih lahko popolnoma zatre, kar pa smatra, kot da je to pravica (*zakon*) močnejšega... Ono divja v nasprotju z Božanskim redom, ki pa šibkega združuje z močnejšim, da je on tako preizkušen, toda na drugačen način, kakor on to dela... Močnejši mora biti namreč darovalec in mora oskrbeti tistega, ki je šibak in potreben pomoči. On mu mora pomagati v njegovi težavi in šibkosti; močnejši ne sme zlorabiti svoje moči in sile za trpinčenje šibkejšega, temveč ga mora zaščititi pred trpinčenjem. Toda tam, kjer je pomanjkanje Ljubezni (*kjer je neljubeznivost, neusmiljenje*), se več ne gleda na Božanski red; vsak ljubi samo samega sebe; on si prizadeva povečati svojo blaginjo in se obogatiti na račun šibkejšega, ki se mu ne more dovolj močno upreti. Vendar pa je to stanje dolgoročno nemogoče, ker ima le to vse večji uničujoč vpliv in

nikoli ne pomaga pri napredku, kakor tudi vse, kar je usmerjeno proti Božanskemu redu, kar pa pomeni propad. V naravi se dejansko lahko opazi nenehno borbo, katere posledica je nenehno povečanje moči močnejšega. Vendar pa ta borba vodi do nenehne preobrazbe zunanje forme bitja, kar pa je potem Božja namera, ker On Sam vodi voljo stvaritve, pri čemer je celoten proces nujen za višji razvoj duhovnega bistva (*duhov*) v katerikoli formi. Vendar pa je človek vse te forme prerastel in njemu je v času zemeljske poti dana svobodna volja, katero mora on sedaj izkoristiti za razvoj duše. On se mora boriti, toda edino proti samemu sebi in zlobnim pobudam v njemu. On mora težiti k dobremu, plemenitemu in si prizadevati, da premaga vse nizko (*nizke strasti*), kar pa pomeni nenehno borbo... In on mora v tej borbi proti samemu sebi pomagati bližnjemu, pri čemer se mora človek odreči vsakršnega pohlepa (*poželenja*); on se mora naučiti prezreti vse tisto, kar mu svet prikazuje kot privlačno (*kar je vredno zanj*), pri čemer on ne poizkuša povečati svojega premoženja, temveč da se rad in z veseljem osvobaja tega. Če dela tako, potem bo on kmalu lahko odložil svoje zemeljske okove in bo brez bremena vstopil v kraljestvo svetlobe... Toda kakšnim ciljem sledi človek v sedanjem času... Vse misli in prizadevanja so usmerjeni edino k povečevanju zemeljskih dobrin (*bogastev, premoženja*). On želi posedovati, kjer pa bi se torej moral odreči... On se čvrsto oklepa zemeljskih dobrin, pri čemer si celo prizadeva, da na nezakonite načine pride do njih, medtem ko izkorišča šibkost bližnjega, pri čemer ga zatre zaradi svoje moči, ki jo ima nad njim. To je torej posledica pomanjkanja Ljubezni, kar pa je v sedanjem času še posebno vidno med človeštvom in je vzrok za neizmerno trpljenje... ker je vzajemna Ljubezen lahko prebujena edinole preko nje (*preko Ljubezni*). AMEN

Bertha Dudde, št. 2810, 12. julij 1943

SOVRAŠTVO IN NJEGOVE POSLEDICE...

Demon sovraštva zastruplja celoten svet... in ljudje so mu podložni. Torej sovraštvo uničuje, medtem ko Ljubezen oblikuje; in delo opustošenja Zemlje jemlje vse večji zamah, kolikor bolj divja sovraštvo med ljudmi. Celo Božje delo uničenja ne bo končalo (*zaustavilo*) tega sovraštva, temveč bo edinole ozavestilo posamezne ljudi, pri čemer bodo oni sedaj spoznali, komu so dovolili, da jih zatira (*oz. da ima oblast nad njimi*). Bog manifestira zaradi nekaj takšnih in kaže Svojo silo ter Svojo moč. Večina pa jih še naprej živi v sovraštvu, pri čemer si vedno prizadevajo, da si zagotovijo sredstva, ki rojevajo sovraštvo, ki pa razvema vse več sovraštva. Sovraštvo je namreč povečana neljubezen (*neusmiljenje, neljubeznivost*); sovraštvo je najbolj grozna značilnost, ker ima nepopisno uničujoče posledice ne samo zemeljsko, temveč tudi duhovno, ker bodo preko njega uničeni ali pa resno ogroženi vsi plemeniti motivi. Demon bo človeka, ki

43

živi v sovraštvu, premetaval sem ter tja. Njegovo prizadevanje je nenehno ogroženo, ker bo on vedno znova vržen nazaj, čim si on dovoli, da je zaslepljen s sovraštvom, ker se vedno znova predaja oblasti tistega, ki si edinole prizadeva, da prenese neljubezen na ljudi, pri čemer je njegova moč nad takim človekom velika in še toliko večja sedaj, ko celotno človeštvo živi v sovraštvu... In to mora pokazati duhovno nazadovanje, ki pa ima zastrašujoče posledice, v kolikor ljudje voljno (*poslušno*) izvajajo to, kar jim je sedaj naročeno od Bogu nasprotujoče sovražne moči... da uničijo vsako premoženje, da bi bližnjemu povzročili škodo. Božji nasprotnik se zavzema za to, da osvobodi vse duhove, katere je Bog pregnal v stvaritve, zaradi česar sta njegov namen in prizadevanje usmerjena edinole k temu, da uniči to, kar je nastalo preko Božje volje. Njegova volja in njegova moč torej ne zajemata del stvarstva, zaradi česar si on prizadeva prenesti svojo voljo na ljudi... On v njih vstavlja sovraštvu in jih preko tega spodbuja, da delajo to, kar je njemu nemogoče... uničiti stvarstvo... Tako on izkorišča njemu podložne ljudi kot njegove pomočnike. On vstavlja satanske misli v njih; on podpihuje sovraštvu v njih in jih tako spodbuja, da eni drugim povzročajo ogromno škodo. Ljudje poslušno vršijo to, na kar jih spodbuja največji sovražnik njihovih duš... Njihovi postopki vedno znova rojevajo sovraštvu in sovraštvu vedno nova dela uničenja... Tako zastrupljeno človeštvo gre vse bolj proti propadu (*uničenju*), ker ono težko najde pot vrnitve do dejavnosti v Ljubezni. AMEN

Bertha Dudde, št. 1868, 30. marec 1941

DEMON SOVRAŠTVA IN RAZDORA... STRAŠNI DOGODKI...

Demon sovraštvu in razdora uničuje in »določa« ljudi za postopke, ki so brez Ljubezni. Njegov vpliv je tako močan, da ljudje ne spoznajo več veličine svoje nepravilnosti (*podlosti*); divjajo eni na druge, s čimer si povzročajo največje trpljenje in nesrečo. Neusmiljeno uničujejo premoženje bližnjega; ni jim mar za posameznikovo življenje; predčasno ga končujejo (*ubijajo*); nepravilni so v razmišljanju in ravnanju, pri čemer se ne bojijo niti maščevalca niti njegovega maščevanja. In tako je človeštvo popolnoma v lasti hudobneža (*Satana*); vse dela tako, kot on zahteva od njega in nič, da bi bilo to Bogu po volji. Vendar pa je to najbolj pomembno za razvojno pot duhov, ker on nazaduje; duh je v nevarnosti, da ponovno teži k temu, kar je že premagal... Dela pa volji hudobije (*zla*), medtem ko bi si moral želeti delati dobro... vendar pa se Božja milost usmerja k (*tem*) duhovom: ljudi postavlja pred silen zemeljski dogodek, ki lahko prežene duha ne-Ljubezni in v srcih prebudi občutek Ljubezni (*misli se na udarec nebesnega telesa v Zemljo; Knjižica št. 50*). Nepopisno trpljenje v človeku lahko proizvede voljo, da želi pomagati... Človek ne more zanemariti lastnega trpljenja, ko vidi bedo bližnjih, s čimer pa je tedaj pobegnili moči zla. Potem je tisto Božansko, ki je v

njemu, prebujeno v življenje, kar pa nasprotniku jemlje iz rok oblast. Tedaj je vpliv demona na človeka postal neučinkovit, ker ga takrat Ljubezen in usmiljenje spodbujata na to, da pomaga bližnjemu, pri čemur se tako (*od*)reši... Pripravljenost na služenje mu bo dala moč, da tako na vsakršen način lahko priteče na pomoč, samo če ga na to spodbudi Ljubezen. In ljudem, ki želijo biti dejavni v služenju, bodo postavljene bodo velike zahteve,. Na svetu bo tako nepopisno velika beda, da edino pripravljenost na medsebojno pomoč lahko odstrani ali ublaži to bedo. In če je človek dejaven v Ljubezni, mu bo vera zagotovljena; namreč vera, katero takrat daje bližnjemu, v njemu vzpostavlja povezanost z Bogom. On bo (*ob*)čutil večno Božanstvo, četudi mu še vedno primanjkuje razumevanja za to... Vendar pa je on usmerjen k Bogu, pri čemer bo zajet z Božjo Ljubeznijo, samo če sam iz notranje spodbude izvaja dela Ljubezni tako, da pomaga bližnjemu v njegovi težavi. Potem pa bodo tisti, ki so se prebudili iz mraka noči, ločeni od tistih, ki še niso pobegnili pred oblastjo hudobnega... ki pa bodo takrat ponovno naredili vse, da bi si povrnili škodo za strahote tega pretresljivega dogodka... in kateri poizkušajo zgraditi to, kar je uničeno, pri čemer delujejo na sebičen (*koristoljuben*) način... kateri ne želijo pomagati bližnjemu, temveč so osredotočeni samo na lastno korist, pri čemer se tako voljno odpirajo vplivu hudobne sile. Njim ni več mogoče prinesiti odrešenja, niti sedaj (*v tem času*) niti za večnost, ker so oni otroci Satana, zaradi česar je njihova usoda večna tema... AMEN

.....7.....
Do obnove Zemlje mora priti...
.....†.....

Bertha Dudde, št. 2807, 10. julij 1943

DUHOVNI PREOBRAZBA...

To, ko se človeštvo nahaja pred duhovnim preobratom, vedno pomeni čas ogromnih sprememb, ki duhovno in zemeljsko vodijo do kaosa, kar pa se na koncu vedno konča s popolnim uničenjem. Ko se je namreč človeštvo enkrat znašlo v nekem takšnem kaosu, kjer ni več sposobno spoznati Boga, takrat ni več mogoče pričakovati duhovne preobrazbe človeštva. Zato mora Bog narediti popolno preobrazbo, kar pa se torej lahko imenuje duhovni preobrat; tedaj se namreč stara časovna perioda Zemlje približuje Koncu, pri čemer se začenja neka nova; ena razvojna perioda nadomešča drugo.

Ljudje torej verujejo v duhovno preobrazbo znotraj človeštva sedanje razvojne periode... vendar pa je popolnoma zaman verovati to, da se bo človeštvo, ki je tako daleč stran od Boga, ponovno samo od sebe usmerilo k Bogu, ker je popolnoma brez Ljubezni, zaradi česar ne prepozna več Boga. In to pripelje do tega, da je nemogoče pričakovati, da se bodo ljudje razvijali na višje (*da bodo napredovali*); oni ne ostajajo več na enaki stopnji razvoja, temveč še celo nazadujejo v razvoju, kar pa mora nedvomno pripeljati do popolnega razpada tako duhovno, kakor tudi zemeljsko. Posledica tega je torej nezamisljivi kaos in Božje posredovanje: razgradnja tega, kar ne napreduje več na višje.

Stara Zemlja mora biti preoblikovana in z njo tudi tisto, kar je vgrajeno v formo in čemur ni uspelo pri zadnjem poizkusu zemeljskega življenja... Nastopiti mora duhovna preobrazba; mora se končati ne-duhovno stanje, pri čemer mora priti do ločitve Bogu-naklonjenih ljudi od ljudi, ki so popolnoma brez Duha, da tisti prvi ne bi padli kot žrtve slednjim. In ni več daleč do tega trenutka, ker vse večja neljubezen ljudi to sama privlači. In ko razumen človek prepozna ne-Ljubezen, mu bo tudi razumljivo to, da se mora Bog vse bolj oddaljiti od ljudi, ker je Njegovo bistvo Ljubezen; in ker pa je Bog Ljubezen - izvorna substanca stvarstva, pa le to mora propasti, če Bog umakne iz njega Svojo Ljubezen.

Le redki ljudje, katerih srca se še niso popolnoma ohladila, še preprečujejo ta dogodek; torej duhovne pomladi ni za pričakovati, zato tudi ni več veliko časa do Konca tega neduhovnega sveta. Duhovni preobrat pomeni preoblikovanje stare Zemlje v novo. Duhovni preobrat je odstranitev neduhovnih ljudi in čas najbolj globokega miru, ki bo potem nastopil na Novi Zemlji, ko se bo končal čas bede (*revščine*) na stari Zemlji. Torej do duhovne preobrazbe lahko pride edino takrat, ko je človeška rasa sedanjega časa, ki je popolnoma brez Duha, odstranjena in ne more več trpinčiti tiste maloštevilne ljudi, ki spoznajo in priznajo Boga. Potem pa na (*Novi*) Zemlji živi človeška generacija, ki izpolnjuje Njegovo voljo in ne krši Božanskega reda, ki torej živi življenje v miru in sreči, ki je ustvarjalno dejavna, pri čemer ne pozna trpljenja in bede (*revščine*)...

Čeprav pa se človeštvu ravno tako ne more več dati drugega roka, ker ono ne ostaja na enaki duhovni stopnji, temveč se vse bolj pogreza, zaradi česar mora neizogibno priti katastrofa; **namreč vse večja oddaljenost od Boga celo določa tudi trenutek uničenja, ker to predstavlja vse večjo neljubezen, le ta pa obenem tudi umikanje Božanske moči Ljubezni, brez katere ne more nič obstati...**

Bertha Dudde, št. 2837, 4. avgust 1943

PREGNANSTVO DUHOV V NOVEM STVARSTVU...

Stanje popolne otrdelosti je usoda duha, ki ni opravil svojega poslednjega izpita zemeljskega življenja, ki je ponovno omejen v trdo formo in ki mora ponovno preživeti razvojno pot na Zemlji. Božanska Ljubezen se umika od teh duhov, tako da oni niso več v stiku s sevanjem moči, pri čemer se začne ohlajati in postaja popolnoma brez življenjski - brez moči in sile, tako da se mora ponovno nastaniti v mrtvi materiji, ki pa zanj pomeni mučen ovoj preko neskončnosti. To pomeni strašno spremembo za duha in največje nazadovanje. Gre se za degradacijo iz stanja delnega znanja v stanje najglobljega neznanja in nezavesti, ker mu je odvzeto vse, kar mu je pripadalo v času prejšnje neskončno dolge zemeljske poti. Zaradi njegove oddaljenosti od Boga je postal šibak in brez svobode, pri čemer mora prenesti najtrši ovoj in se ne more braniti proti tej spremembi svoje zunanje forme; njegova volja je ponovno omejena, tako da mora prenesti vse, kar je Bog odločil v Svoji Modrosti. Če duša zapusti Zemljo, preden je prišlo do popolnega preoblikovanja Zemlje, njeno stanje ni brezupno. Ona lahko v onostranstvu pride do spoznanja in lahko stremi navzgor, medtem ko je po preoblikovanju zemljine površine možnost za vzpon v onostranstvu izključena. Namreč vse nepopolno je pred tem pregnano v novo stvarstvo, čeprav pa so duše ljudi, ki nastanjajo ta stvarstva, preden so odšle, dosegle stopnjo popolnosti, ki jim omogoča vstop v kraljestvo svetlobe. To je torej posebno delo Božje Milosti, če bo Bog človeka, preden pride do te preobrazbe, še odpoklical iz zemeljskega življenja; namreč te duše imajo še na razpolago možnosti za vzpon (*napredek*) v onostranstvu, pri čemer pa njihova borba za popolnost ni tako strašno težka, kot je borba tistih stvaritev, ki morajo omejene v trdi formi ponovno začeti razvojno pot na Zemlji. Torej prejšnji bodo morali zaradi tega še preživeti težke borbe na Zemlji, da bi dosegli vsaj tisto stopnjo, ki jim v onostranstvu preprečuje, da nenehno drsijo navzdol, s čimer si same onemogočijo, da bi bile vredne Božje Ljubezni. Namreč tem dušam tedaj ravno tako grozi nevarnost, da popolnoma otrdijo in končajo v trdi materiji, ker je to stanje posledica trdoglavega zavračanja Božje Ljubezni... torej strjevanje duhovne substance, kar pa je enako kot pregnanstvo duhov v novo stvarstvo, v najtršo formo... stanje šibkosti in nezavesti, torej brez življenjsko stanje, v katerem stvaritev ostaja, vse dokler ni pripravljena odnehati od svojega odpora, kar pa pripelje do prisvajanja Božanske Ljubezni in s tem popuščanja močnega pritiska okoli sebe, kar ji obenem tudi prinaša manj težko (*manj depresivno*) zunanjo formo, pri čemer ponovno začenja razvoj proti navzgor... AMEN

... In glede na obnašanje izrojenega (*degeneriranega*) človeštva, je obenem tudi moč prepoznati njegovo nizko stanje... katero kaže to, da se vse bolj približuje čas, ki predstavlja konec človeštva... Začel se je čas Konca, ki pa ne bo več dolgo trajal, ker se je iztekel dovoljeni rok, katerega je Bog dal duhovom za odrešenje... Nastopil je Konec neke periode odrešenja, pri čemer začetek nove periode odrešenja pomeni čas duhovnega preobrata... AMEN

Bertha Dudde, št. 3805, 19. junij 1946

NAJNIŽJA DUHOVNA STOPNJA...
KONEC NEKE PERIODE ODREŠENJA...

Nikoli ni mogoče pričakovati duhovnega napredka, če je duhovna stopnja človeštva tako nizka, da ono ne prepozna in obenem tudi ne prizna Boga. Ono je namreč potem popolnoma ločeno od Boga in zato tudi brez vsakršnega dotoka moči, ki pa edina zagotavlja duhovni vzpon. Majhna oddaljenost od Boga je z lahkoto odpravljena, ker se duhovno bistvo tedaj še vedno nahaja v krogu toka Božanske Ljubezni, katere moč neizbežno spodbuja na višje. Ko pa je oddaljenost postala tako velika, da duhovno bistvo prebiva izven tega toka, potem je ono obenem tudi povsem brez moči, pri čemer približevanje k Bogu zanj ni več mogoče, ker ima potem večji vpliv nasprotna moč, ki ga vleče k sebi dol. Toda če je človeštvo doseglo to stopnjo razvoja oz. če je precej nazadovalo v razvoju, potem si je duhovno bistvo ravno tako zapravilo pravico, da kot človeško bitje živi življenje na Zemlji, ker je njegov edini namen višji razvoj, katerega pa ono povsem zanemarja. Zato se tedaj za to človeštvo zaključuje neka razvojna perioda. Zemlja na nek način odriva stran celotno duhovno bistvo, ki se nahaja na višji stopnji razvoja (*kot človek*), če ono ne živi in ne deluje primerno tej stopnji; in to pomeni konec neke periode odrešenja glede na Božansko voljo... vendar pa vsak človek lahko prepozna ta trenutek, čim on usmerja pozornost na duhovni razvoj celotnega človeštva. Če je dosežena najnižja duhovna stopnja, kjer se jasno vidi pomanjkanje Ljubezni (*neljubeznivost, brezobzirnost*), če je prepoznavno delovanje Bogu-nasprotnih sil tako, ko se namesto nenehnega napredka povsod dogajajo uničenja... če je življenje in delovanje človeštva povsem Bogu nasprotno, zaradi česar je nasprotno celotnemu Božanskemu redu, potem ni več mogoče pričakovati, da se bo človeštvo ponovno vključilo v Božanski red. Potem pa se mora v skladu z zakonom večnosti odviti razgradnja vsega tega, kar v sebi zakriva duhovno bistvo s ciljem povsem novega pregnanstva, da bi v neskončno dolgem času končno prispelo do cilja, da znova v svobodni volji prebiva v Božji bližini. Za degenerirano (*izprijeno*) človeško raso ne obstaja druge možnosti vzpona, ko je ona dosegla to najnižjo duhovno stopnjo

in ko se je ohladila celotna Ljubezen, ker potem tok Božanske Ljubezni ne more biti več dejaven, kar pa za Bogu nasprotno moč pomeni popoln poraz. Toda Bog zaradi Svojega velikega usmiljenja Svojemu nasprotniku odvzema tisto, kar mu je postalo podložno, tako da On to ponovno prežene v stvarstvo, na kar pa Božji nasprotnik nima več nikakršnega vpliva. Tako je tudi ponovna selitev v najtršo materijo neko delo Božanskega usmiljenja, ker je temu, kar je najbolj oddaljeno od Boga, ponovno ustvarjena možnost (*priložnost*), da gre po poti razvoja navzgor, kar pa mu kot človeku ni bilo več mogoče. Vendar pa bo nekoč, četudi po neskončno dolgem času, tudi zanj prišel trenutek odrešenja, pri čemer mu ni storejene nikakršne krivice, ko je preseljen nazaj v trdo materijo, ker je volja za Boga tako zakrnela, da je on sam vzrok tega, da ga Bog postavlja v omejeno stanje za neskončno dolgo časa. On se namreč več ne spreminja, če je dosežena najnižja duhovna stopnja, kjer ljudje ne prepoznajo več Boga. AMEN

Bertha Dudde, št. 7581, 19. april 1960

DUHOVNO NIZKA STOPNJA ZAHTEVA PREOBRAT NA ZEMLJI...

Vi na tej Zemlji ne boste več doživeli duhovnega preporeda. Dosežena je bila nizka stopnja, katere se skoraj ne da več preseči, ker ljudje živijo samo za svetovne stvari. Oni ne razmišljajo o duhovnem življenju, kakor se tudi ne vprašajo, ali izpolnjujejo njihovo dejansko zemeljsko nalogo, ker ne morejo prepoznati nobene druge zemeljske naloge, razen služenja za njihovo fizično blaginjo in uživanja življenja do popolnega zadovoljstva... Samo nekaj je takšnih ljudi, ki njihovo vsakodnevno dejavnost začenjajo z duhovnimi mislimi in le nekaj je tistih, ki živijo zavestno zemeljsko življenje... Oni čutijo, da človeško bitje ne živi na Zemlji samo zaradi zemeljskega življenja, pri čemer oni razmišljajo o tem; in ker imajo dobro voljo, oni postopoma razumejo namen njihovega zemeljskega življenja. Vendar pa je le nekaj takšnih, zaradi česar bo človek težko kdajkoli uspel pripeljati bližnje človeško bitje na enako stezo in ga prepričati glede njegove resnične usode. Zaradi tega se lahko govori o nizki duhovni stopnji, ki zahteva nujno spremembo, ki vključuje takšen razpad stvarstva, da mora to neizogibno pripeljati do neke zemeljske in duhovne prelomnice.

Dejansko je bilo veliko obdobj, ko so ljudje živeli brez Boga, kjer se je zgodilo veliko krivice in kjer je bila očitna satanska dejavnost. Vendar pa je ta situacija šla predaledč. Sedaj skoraj vsi ljudje živijo površno življenje, pri čemer oni ne razmišljajo več o njem. Oni nimajo občutka za odgovornost; oni odraščajo brez vere ali pa se samo prilagajajo konvencionalni (*tradicionalni*) veri, ki pa je povsem brezkoristna za razvoj duše. In oni

so obenem tudi pod vplivom zmote, napačnega razmišljanja; oni so daleč od Resnice, katere pa ravno tako ne morejo najti, ker so brez Ljubezni... Razlog za bolezen človeštva pa je v tem, da se je Ljubezen ohladila (*Matej 24:12*)... da ljudje niso več sposobni verovati v Boga in Stvarnika, Ki je v Sebi Ljubezen, modrost in moč, toda pri kateremu se bodo morali nekega dne zagovarjati za njihovo obnašanje... Njim primanjkuje Ljubezni in zaradi tega tudi zavedanja; oni so duhovno slepi in hodijo proti breznu. Konec bo prišel povsem zagotovo, ker mora biti ponovno vzpostavljen red, da bi se nadaljeval višji razvoj, ki je namen človeškega življenja na Zemlji.

In rešeno bo vse, karkoli se še da rešiti, preden nastopi Konec, ker Božja Ljubezen želi pomagati povsod, kjerkoli obstaja celo najmanjša mera volje po dobrem. Bilo bi namreč napačno naslanjati se na človeško mnenje in na njihova stališča do Boga in vere; bilo bi napačno naslanjati se na duhovno spremembo, ki naj bi se domnevno zgodila na tej Zemlji. Ljudje namreč dajejo preveč moči Božjemu nasprotniku, katero pa on dejansko dobro izkorišča, zaradi česar se bo morala nekega dne končati njegova dejavnost. Bog mu bo moral odvzeti njegovo moč; moral se bo končati čas njegove dejavnosti, pri čemer bo obenem tudi vključeno zapiranje (*omejitev*) njegovih privržencev, kakor tudi njega samega, tako da bodo njegova delovanja končana za neko daljše obdobje (*Razodetje 20:1, 2*). To pa bo ravno tako zahtevalo razpad in preobrazbo stvaritev, ki zakrivajo duhovne substance na Zemlji in ki morajo v zameno postati novo stvarstvo... formiranje Nove Zemlje, da se tako lahko nadaljuje duhovni razvoj... pri čemer pa Bog ve, kdaj je pravi čas za to. On ve, kdaj je človeštvo doseglo njegovo najnižjo stopnjo, ko je nujna preobrazba Zemlje in celotnega njenega stvarstva, pri čemer pa bo On ohranil ta čas v skladu z Njegovim načrtom večnosti.
AMEN

Bertha Dudde, št. 2921, 12. oktober 1943

PREOBRAZBA ZUNANJE FORME... NOVA RAZVOJNA POT...

Popolna preobrazba obstoječe zunanje forme je postala nujna, ker duhovi (*duhovna substanca, duhovni elementi*) ne morejo več dozorevati v tej obliki, delno zaradi svobodne volje forme, ki se nahaja v zadnjem stadiju razvoja (*kot človek*) in delno zaradi predčasnega uničenja drugih zunanjih form, za kar pa je ravno tako odgovorna človekova svobodna volja. Ni več dozorevanja znotraj reda po Božji volji; brezšteviline

stvaritve se nezakonito nahajajo v svobodnem stanju: se pravi, da so pobegnile iz neke forme, pri čemer pa niso še vstopile v novo formo, ker je za to potrebna določena konstruktivna (*ustvarjalna*) dejavnost ljudi. To razpuščeno duhovno pa zopet delujejo na tiste duhove, ki se nahajajo v razvoju tako, da se to zoperstavlja Božjemu redu, kar pa ni dobro za kakršenkoli razvoj na višje.

Toda vse to je omogočeno preko človekove volje, katere pa se torej ne more prisilno usmerjati. Zato mora biti svobodna volja ponovno omejena, tako da mora duhovno ponovno iti preko trde (*otrdele*) forme, da bi potem ponovno začeli pot preko stvarstva in da bi se po neskončno dolgem času svojevoljno spremenili na način, da jo potem v stadiju človeka pravilno uporabljajo, ker se edino tako lahko osvobodijo katerekoli forme.

Ker pa je trenutno samo malo ljudi, ki svojo voljo uporabljajo na pravi način, se pravi na Bogu-prijeten način, ker je velika večina človeštva popolnoma odpovedala, pri čemer popolnoma zanemarija svojo zemeljsko nalogo, je sprememba tega, kar je Bogu-nasprotno, lahko dosežena edino tako, da stvarstvo, se pravi vse to duhovno, ki v sebi nosi Bogu nasprotno, ravno tako v sebi doživi spremembo; da tisti duhovi, ki so omejeni v formi, preidejo v višji stadij, medtem ko duhovno, ki ima svobodno voljo, človek, mora ponovno sprejeti najbolj trdo formo kot ovoj, ker je njegova krivda največja, ker se je on že nahajal v stadiju spoznanja, kjer mu je bilo dovoljeno, da se s pravilno uporabo svoje volje popolnoma osvobodi forme, vendar pa je on svojo voljo, kakor tudi svojo sposobnost zlorabil v zadnjem razvojnem stadiju.

Neki takšni preobrazbi mora slediti kaos, iz katerega pa ni drugega izhoda, razen popolno uničenje obstoječega, kar pa torej ne pomeni (*čisto*) popolnega uničenja: mora priti samo do prenosa duhovnega na neko drugo mesto, pri čemer mora oživeti formo, ki je primerna njihovi oddaljenosti od Boga. Duhovnemu, ki si je zapravilo svobodno voljo (*človek*), katero uporablja proti Bogu, le ta ne mora biti več dovoljena. Ravno tako pa mora biti tudi nezakonito osvobojeno duhovno ponovno omejeno v novo formo, ker brez nje ni mogoč nadaljnji razvoj, ker to duhovno samo povečuje kaos tako, ko širi svojo moč proti Božanskemu redu. In človeštvo, ki je postalo tako oslabiljeno v volji, nikakor ne more s svojo lastno pobudo najti prave poti; nikoli več se ne bo spremenilo v Ljubezen, ki pa je edino protisredstvo za zmanjšanje kaosa in za nadaljevanje razvoja v (*Božanskem*) redu na višje, po Božji volji, kakor je tudi edina pomoč pri osvobajanja duhovnega, ki je še vedno omejeno s formo. In zato je preoblikovanje materialnega stvarstva neizbežno, ker drugače ne bi moglo priti do odrešenja, pri čemer bi bilo duhovno za vekomaj podrejeno (*podložno*) Božjemu nasprotniku... AMEN

OBNOVA ZEMLJE...

Obnova Zemlje je neizogibna... ker je vse izpadlo iz Reda; sami ljudje se nahajajo v stanju popolne odsotnosti Duha, tako da tudi duhovnim substancam, ki so omejene v delih stvarstva, otežujejo njihov razvoj na višje, ker jih odvisnost od materije pogosto napeljuje na delovanja, ki vodijo k predčasnemu uničenju stvarstva...

In sami ljudje nenehno kršijo Božanski red, ker popolnoma zanemarjajo Božanski princip Ljubezni, ki pa je bistvo Božanskega reda. Osredotočeni so samo na njihovo telesno življenje, zaradi česar so njihova prizadevanja usmerjena samo k materialnemu, k zemeljskim dobrinam in svetovnim užitkom. Nikakor se ne zavedajo dejanskega namena zemeljskega življenja, zaradi česar živijo nedejavno, kar pa bo imelo težke posledice, če se ljudje še naprej ne spremenijo in se ne preusmerijo na drugo pot.

In obstaja le majna verjetnost, da se bodo ljudje spremenili in da bodo dovolili biti prepričani v to, da se nahajajo na njihovem nizkem duhovnem stanju... Celo niti težki udarci usode ali svetovni dogodki jih ne uspejo spodbuditi na spremembo v razmišljanju. In ker ničesar ne verjamejo, tako tudi ne poslušajo opominjanj (*opozoril*) svojih bližnjih, ko jim želijo pomagati, da se rešijo iz duhovne teme...

Vendar pa se neko takšno stanje ne more obdržati, ker mora Zemlja služiti kot postaja za dozorevanje duhov, ki se nahajajo na poti vrnitve k Bogu... Ona bo kot takšna sicer obstala, vendar pa mora priti do čiščenja; vse mora biti ponovno preurejeno. Celotnemu duhovnemu bistvu... od trde materije, pa vse do človeka... mora biti ustvarjena možnost za služenje, ker se edino preko služenja duhovno bistvo lahko razvija proti navzgor in je na koncu lahko osvobojeno vsake forme... Torej kršitev Božanskega reda je sestavljeno iz tega, da je duhovnemu bistvu odvzeta vse večja možnost za služenje...

Kršitev Božanskega reda je sestavljeno iz tega, da ljudem povsem primanjkuje Ljubezni, ki pa je predpogoj za »služenje«... in da oni pogosto onemogočajo služenje materiji tako, ko si kopičijo zemeljske dobrine in uživajo v njihovem posedovanju, katera tako ne more nikakor izpolniti svojega namena, pri čemer podaljšujejo čas njihovega razvoja, kar pa omejenemu duhovnemu bistvu povzroča trpljenje. Ravno tako pa so tudi ljudje pretirano sebični, mislijo edinole na sebe same in na zadovoljitev svojih želja... popolnoma so v napačni oz. nasprotni ljubezni; edinole iščejo združitev s stvarmi, ki pripadajo svetu, pri čemer je njihova ljubezen napačna: ljubezen, ki želi edino vzeti in nikoli dati...

Prava Ljubezen se je med ljudmi ohladila. In to je duhovno najnižje stanje, ki onemogoča to, da bi bila pot preko Zemlje uspešna, kar pa je popolnoma v nasprotju z Božanskim redom in vodi do razpada zemeljskega stvarstva, zaradi česar bo človeška rasa propadla, ker ne izkorišča svojega zemeljskega življenja, kar pa pomeni to, da je bila popolnoma neuspešna na svojem zadnjem izpitu zemeljskega življenja. Ljudje sami privlačijo konec obstoja Zemlje v svoji stari obliki; ljudje sami zaradi svoje napačne volje in svojega nizkega stanja ravno tako določajo čas Konca, katerega pa je Bog predvidel iz večnosti (*Dela 17:31*)...

Zaradi napačne volje in razmišljanja bodo ljudje prizadeti, in ne samo ljudje, temveč tudi zemeljsko stvarstvo. In razpad tega zemeljskega stvarstva je postal nujen, čemur sledi popolno preoblikovanje celotne površine Zemlje, pri čemer pa bo prizadeta vsaka živa stvaritev... toda po poti Božanske Ljubezni ravno tako ponovno utelešena na Novi Zemlji v formo, ki je prikladna stanju njene duhovne zrelosti...

Na Novi Zemlji bo ponovno vzpostavljen Red, ker mora vse napredovati v svojem razvoju... Toda človekovi duši, kateri ni uspelo, morajo biti ponujene nove možnosti za vzpon, kar pa torej zahteva razstavljanje (*razkroj*) in ponovno omejitve v materijo, kar pa je nevarno. Vsak človek ima namreč možnost, da se spremeni, če le v njemu obstaja tudi najmanjša volja za to, da izpolni namen svojega zemeljskega življenja. Potem pa mu bo na vsakršen način ponujena pomoč, da bi se izognil tej omejitvi (*pregnanstvu v materijo*)...

In zato bo ljudem vedno znova dana informacija (*učenje*) o vzroku in pomenu Konca te Zemlje, kakor tudi svetovni dogodki lahko ravno tako pozitivno vplivajo na razmišljanje ljudi... Vendar pa človekova volja ne more biti prisiljena; on mora iz lastne pobude razmisliti in iskati povezanost s Stvarnikom Neba in Zemlje... In nikoli več ne bo ostal brez pomoči, ker Bog želi, da ljudje pridejo do življenja, ki traja večno in ne da ga ponovno izgubijo za vekomaj... AMEN

.....8.....
»Delajte in ustvarjajte, dokler je še dan...
prihaja namreč neskončno dolga noč...« (*Janez 9:4*)
.....†.....

Bertha Dudde, št. 3393, 5. januar 1945

»DELAJTE IN USTVARJAJTE DOKLER JE ŠE DAN...«

Delajte, dokler je še dan; prihaja namreč noč, ko vi ne boste mogli več delovati... Vi se nahajate sredi časa milosti; vi imate še vedno vašo življenjsko moč, katero lahko uporabljate za zveličanje vaše duše. Še vedno ni postavljenih nikakršnih omejitev, ker sta vam Moja moč in milost neomejeno na razpolago. Zato se vi lahko ravno tako nenehno gibljete v svetlobi; vi lahko težite k svetlobi, ko je okoli vas mračno. In vi lahko povečate zadušeni sijaj majhne svetlobe, da tako ona jasno osvetli vašo okolico. Za vas je še vedno dan, če vi le želite hoditi v svetlobi in ne v temi. Vendar pa se bo tudi ta dan končal, in v noč smrti bodo potonili vsi tisti, ki so se izogibali svetlobi; iz te noči pa za vekomaj ne bo rešitve. Vi boste želeli pobegniti, kar pa ne boste mogli storiti, ker noč traja toliko časa, dokler ponovno ne pride novi dan; ta noč pa se vam bo zdela večna. Namreč vi ste spoznali svetlobo, vendar pa je niste sprejeli... Jaz vas še vedno pozivam: izkoristite konec dneva; delujte v Ljubezni in v vas samih prižgite svetlobo, da vam tako za večno ni potrebno hoditi v temi. Vzemite od Moje svetlobe, ki v vsej polnosti sije na vas; prižgite z njo vašo majhno svetlobo in jo prinesite Meni, večnemu Ognju, da tako ogenj Ljubezni preide nanjo. In vaša lastna svetloba se bo povečala v vsem sijaju in pregnana bo vsa tema. Namreč samo svetloba je življenje... delajte in ustvarjajte (*nadvladajte, čistite dušo, ljubite*), da tako vi za dušo dosežete življenje... bodite dejavni (*aktivni*) v Ljubezni, in vi si boste pridobili pravico, da se nahajate sredi svetlobe, da hodite svobodni v razsvetljenem dnevu, obsijani s soncem Duha ter da na koncu pridete do večne svetlobe, do duhovnega Sonca, v sfere, kjer ste okópani s svetlobo in v neprestani blaženosti. Tema torej pomeni smrt; kdor prebiva v temi, ta je brez moči, ker do njega ne prodre nobeden žarek svetlobe, katera pa je v sebi moč. In ko se spusti noč, takrat je za ustvarjanje in delovanje prepozno, ker Sem vam Jaz postavil mejo; mejo za periodo odrešenja, do katere vam je dovoljena svoboda vaše volje. Do izteka te periode pa je samo še dan, katerega pa lahko vsakdo izkoristi, da svoje duševno stanje naredi svetlo. Vendar pa ko ta čas mine, potem tone v najglobljo noč tisti, ki ni na pravilen način izkoristil svoje volje. Mrtev bo in brez življenja, ker mu bom Jaz odvzel celotno moč. In njegova moč bo ponovno omejena, ker jo je on v svoji svobodi zlorabil. In okoli bitja je noč... najbolj mračna noč, ki pa je izjemno mučna. Samo malo je tistih, ki usmerjajo pozornost na Moj poziv; le nekaj je takšnih, ki resno jemljejo Mojo Besedo, da ustvarjajo in delujejo, dokler je še dan. Čeprav pa na Zemlji ne bo nobeden človek ostal brez opozorila in opominjanj, kateri to potrebuje... Jaz želim vsem prinesiti svetlobo. Vendar pa tistega, ki noči daje prednost, Jaz ne prisiljujem, da sprejme svetlobo. Tako pa mora on obenem tudi prevzeti posledice nase, ker je zavrnil Božanski dar Ljubezni... Moja Beseda je namreč svetloba, ki pošilja žarek v srce vsakega človeka, če se ji on odpre. Moja Beseda opozarja na delovanje Ljubezni, in vsak človek je to Besedo že slišal... Toda, ali ji on sledi, ali on na Zemlji ustvarja in deluje v Ljubezni, pa je prepuščeno njemu. Dan se namreč kmalu končuje in noč bo zajela vse, ki niso usmerili pozornosti na Mojo Besedo. AMEN

Bertha Dudde, št. 3788, 2. junij 1946

»USTVARJAJTE IN DELUJTE DOKLER JE ŠE DAN...«

Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan... Namreč vam, ki to zamudite storiti, sledi neskončno dolga noč. Za vse ljudi še vedno obstaja možnost spoznanja. Še se da ujeti svetlobo dneva; še se lahko prežene temo duha, samo če ima človek voljo za to. Potem pa prihaja čas, v katerem človek, se pravi duhovno bistvo v njem ostaja brez svoje svobodne volje. In moral bo neskončno dolgo časa trpeti v temi (*duha*). In samo tisti, ki hrepenijo po svetlobi, bodo pobegnili duhovni noči. Oni bodo vstopili v kraljestvo svetlobe; oni bodo živeli v popolnem spoznanju, medtem ko oni še živijo na Zemlji. Namreč svetloba, katero so oni enkrat našli, ne bo ugasnila, temveč bo vedno in za vekomaj osvetljevala njihovega duha. Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan... Toda dan se približuje Koncu... in zato Jaz neprestano k ljudem pošiljam nosilce svetlobe. In vsi, ki imajo dobro voljo, jih prepoznajo kot Moje glasnike in s hvaležnostjo sprejemajo to, kar jim Jaz ponujam... znanje o Čisti Resnici... svetlobo iz nebes... hrano in pijačo iz duhovnega kraljestva... da tako oni lahko marljivo (*goreče*) ustvarjajo in delujejo; da si tako oni lahko naberejo duhovna bogastva preko delovanja Ljubezni in na ta način povečajo njihovo spoznanje v času večera; v času, ki jim je še dan do Konca, do začetka noči. Ustvarjajte in delujte z vso vnemo, ker ta čas ne bo več dolgo trajal. Iz česa je torej sestavljeno vaše ustvarjanje in delovanje, da ne bi padli kot žrtve strašni noči? Edino iz tega, da se podredite Moji zapovedi Ljubezni... Jaz Sem vam dal samo eno zapoved... Ljubezen do Mene in do bližnjega. In če jo vi spoštujete, ste vi goreče dejavni (*aktivni*), kakor je to Moja volja... Potem pa vi ustvarjate in delujete za vaše duše, ko vi ustvarjate in delujete za vaše bližnje, ko vas spodbuja Ljubezen do Mene, da tudi bližnjemu pokažete (*prinesete*) Ljubezen, da mu pomagate zemeljsko (*fizično*) in duhovno, potem uresničujete vaš izvorni cilj... da ste dejavni v Ljubezni... Jaz Sem vam dal samo eno zapoved, vendar pa podrejanje tej zapovedi za seboj povleče vsakršen blagoslov. Oblikuje vas v prejemnike svetlobe; omogoči vam, da ste Moji otroci in tako Moji nasledniki, ki bodo nekoč lahko delali in delovali v Očetovi hiši glede na njihovo voljo, ki pa je potem tudi Moja volja... Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan... Prihaja namreč noč glede na zakon večnosti za vse tiste, ki ne izkoriščajo dneva glede na Mojo voljo... Nedejavnost je smrt, in vi lahko živite samo, če ste neprestano (*neumorno*) dejavni. Živeti namreč obenem tudi pomeni biti v spoznanju, v svetlobi, ker je to slednje brezpogojno nujno za pravilno (*resnično*) dejavnost. In zato Sem vam Jaz dal svobodno voljo, da boste vi tako dejavni glede na notranjo spodbudo in da vi tako opravljate samostojno delo. Obenem pa Sem vam dal tudi sposobnost, da razločite, katero delo

ustreza Moji volji... Jaz Sem vam dal dan, tako da ga vi lahko velikodušno izkoriščate, da se vi tako izognete noči in da lahko za vekomaj hodite v svetlobi. Torej tistega, ki ne izkoristi svoje svobodne volje na pravilen način, ki zanemarja vsakršno dejavnost, bo noč presenetila in on bo zaradi lastne krivde prebival v večni temi... In bolj kot kdajkoli je nujno, da vas Jaz opominjam, da delate za vas, za vaše duše... Namreč zakon večnosti se mora izpolniti, dnevu bo sledila noč. In kdor se iz duhovne teme ni (*od*)rešil (*zveličal, prenesel*) v kraljestvo svetlobe, ta bo ponovno potonil v noč smrti in se ne bo sam sposoben osvoboditi. Zato ustvarjajte in delujte, dokler je še dan! Prihaja namreč noč, ko vi ne boste mogli več delovati. AMEN

Bertha Dudde, št. 4289, 29. april 1948

»USTVARJAJTE IN DELUJTE DOKLER JE ŠE DAN...«

»Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan. Prihaja namreč noč, v kateri ne boste mogli več delovati...« Vi ste tako blizu prepada noči; poslednje so minute dneva, v katerem živite in ne zavedate se resnosti noči. Pri delu na vaši duši ste mlačni in živite tako, kot da vam je odobrenega še veliko časa. Vi delate napako... tukaj bo kmalu nastala noč, ki bo v najglobljo meglo ovila celotno Zemljo. Toda vi bi lahko še tako nepopisno veliko dosegli, če bi želeli izkoristiti poslednje minute in se z vso resnostjo pripravili na življenje po smrti. Misliti morate samo na vaše duše in ne smete usmerjati pozornosti na nič, kar se nanaša na telo. Namreč edinole duša bo nadaljevala živeti; nič vam ne bo ostalo od zemeljskih dobrin, od materialnega sveta. Vi z eno nogo že stojite tam. Toda kako bo zgrajeno kraljestvo, ki bo sprejelo vašo dušo? Ali je to Kraljestvo svetlobe ali teme? Ali to za vašo dušo pomeni dan ali noč? Kjer je Svetloba, tam je Življenje; noč pa je grozljiva. In zato vas resno opozarjam in vam vedno znova govorim, da se začnete zavedati velike odgovornosti, katero imate za svojo dušo. Ne pripeljite jo v bedo (*revščino*), katera je nepopisna in kateri se še lahko izognete, če se spremenite, če zanemarite vse zemeljsko in mislite edino na to, da izpolnite Mojo voljo in da živite življenje v skladu z Mojimi Zapovedmi... da pomagate bližnjemu v vsaki zemeljski in duhovni težavi; da posredujete in ponudite pomoč tam, kjer je vaša pomoč potrebna in da vedno ter neprenehoma prejemate Mojo Besedo, Ki vam oznanja Mojo voljo in Ki vam prenaša Moč, da živite življenje glede na Mojo voljo. Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan... dan se hitro približuje koncu in sledi neskončno dolga noč, pred katero vas želim zaščititi, ker vas Jaz ljubim... Poslušajte Besede Moje Ljubezni in vzemite jih resno, da se tako lahko izognete noči! In za vas bo prišel dan, ki pa bo trajal za vekomaj. AMEN

Bertha Dudde, št. 5707, 25. junij 1953

»USTVARJAJTE IN DELUJTE...« NESKONČNO DOLGA NOČ...

Neka neskončno dolga noč sledi dnevni, ki pa se že nagiba h Koncu; noč, ki pa bo tako boleča (*mučna*), da bi morali vi ljudje narediti vse, da ne bi kot žrtev padli tej noči. Namreč vi lahko ostanete v najjasnejši svetlobi, samo če si to sami želite. Ni se vam potrebno bati prihajajoče noči, če vi slišite klic opominjanja in opozorila vašega nebeškega Očeta. In vzemite ga k srcu, če živite po Očetovi volji; tako boste ob Koncu te Zemlje tudi sprejeti v Njegovo Kraljestvo, kjer pa bo vedno najsvetlejši dan.

Zato bodo pred vas vedno znova postavljene Besede: ustvarjate in delujete, dokler je še dan; prihaja namreč noč, ko vi ne boste mogli več delovati. Še vedno je v vaši moči in vi imate dovolj volje, da zavrnete noč. Ko pa pride čas, potem bo popolna šibkost (*nezavedanje*) in tema usoda tistih, ki ne poslušajo Besed od zgoraj, ki dovolijo, da dan z njegovo svetlobo ostane neizkoriščen in ki ne delajo za svoje duše.

Še vedno je dan... ki pa ne bo več dolgo trajal. Potem pa se bo iztekel čas milosti; potem prihaja Dan ločevanja duhov: Dan Sodbe, ko bo vsak prejel tisto, k čemur on teži. Ko bo vsesplošni obračun in ko bo zavladala Božja pravičnost, ker Njegova Ljubezen ni bila spoštovana in ker je greh prekoračil vsakršno mero ter človeštvu prinesel usodo, v katero pa ono ne želi verjeti, ker se že nahaja v duhovni noči.

Ustvarjajte in delujete, dokler je še dan in dokler vi ljudje še razpolagate z življenjsko močjo, katero pa morate dobro izkoristiti za dela aktivne Ljubezni do bližnjega... in potem si boste vi lahko priskrbeli svetlobo (*znanje, prosvetljenje*); potem vam ni potrebno pripadati tistim, ki bodo na Koncu potonili v najtemnejšo noč. Potem boste vi pri Bogu našli milost; On vas bo pripeljal v Njegovo skupnost k tistim, ki se bodo borili za Njega vse do Konca...

In potem boste vi ravno tako sprejeti v Njegovo čredo ter doživeli blagoslove globoke vere v Njega... potem bo za vas (*postajalo*) vse bolj svetlo. Vi se boste potem v popolnem zavedanju srečali s trenutkom, v katerem se bo tema spustila na Zemljo. Vendar pa vi zaupajte vašemu nebeškemu Očetu, da vas bo On umaknil iz Zemlje, da vam tako ni potrebno deliti usode s tistimi, zaradi katerih je dan prišel do Konca in katere bo pogoltnila neskončno dolga noč... Poskrbite, da bo v vas svetloba; da se prebudi vsaj malo svetlobe, katera pa bo potem vse bolj jasna, kolikor močnejša je vaša volja po življenju duše, po svetlobi in blaženosti. AMEN

Bertha Dudde, št. 4347, 22. junij 1948

NIZKO DUHOVNO STANJE PRED KONCEM...
NUJNO JE MARLJIVO DELATI...

V kakšni bedi se nahaja vaš bližnji, vam bo dojemljivo šele na Koncu dneva, ko boste doživeli uničenje stare Zemlje in videli njene brezštevne žrtve. Tedaj boste spoznali, kakšna usoda jih čaka, ko bodo omejene v stvaritve Nove Zemlje. Vi ste o tem sicer podučeni, toda ker česa podobnega temu uničenju še niste doživeli, se ne zavedate obsega tega dela uničenja, celo če dejansko verujete v to. Vendar pa vam primanjkuje vere tudi poleg tega, ko vsak dan vidite to bedno stanje in imate nenehne dokaze za to, da je svet zrel za propad.

Vendar pa se bo to še občutno poslabšalo pred Koncem, pri čemer ljudje še vedno ne bodo verovali v Konec ravno zato, ker se duhovno nahajajo tako nizko, in nek znak tega je ta, da so usmerjeni popolnoma stran od duhovnega znanja. Ko je torej dosežena določena stopnja nizkega stanja, takrat nastopi Poslednji Dan (*Dela 17:31; Hebrejcem 10:25*), katerega Sem najavil v Besedi v Pismu. Tedaj pa ni več pomoči niti rešitve za ljudi, ki so popolnoma oddaljeni od Mene; in na njih bo brezpogojno padla sodba, ki se glasi: pregnanstvo v trdo materijo (*glej Knjižico št. 44*).

Samo tisti, ki so duhovno prebujeni, vedo za usodo ljudi, ki so Me zapustili; oni namreč ne najdejo vere in opozorila za njih so brezuspešna. Zato je brezsmiselno podaljševati čas do propada stare Zemlje, ker poslednji čas ne prinaša več preobrazbe. Veliko bolj verjetno je to, da bodo pobegnili od Mene, pri čemer nasprotnik (*Satan*) z lahkoto pridobiva ljudi, ker jih mami z materialnim, oni pa si s hrepenenjem po njem ustvarjajo stanje, ki jim povzroča najhujše trpljenje.

Beda človeštva je ogromna; ono živi lahkomišlno, čeprav pa bi se še lahko spremenilo. Vendar pa primanjkuje volje, primanjkuje Ljubezni in zato moči za hoteti i delati to, kar je prav (*ilno*). In zato je še potrebno marljivo delati na srcih ljudi; potrebno je posejati še veliko semena, da bi bilo obdelanih še veliko njiv, da bi lahko prejeli seme in obrodili sadove. Ali sedaj razumete, zakaj potrebujem še veliko delavcev za Moj vinograd,

zaradi česar še vedno pozivam, tik preden pade noč in zakaj obljubljam dobro plačo tistim, ki na Koncu vendarle stopijo v Mojo službo?

Zaradi velike duhovne težave mora biti opravljenega še veliko dela, zaradi česar tistega, ki je pripravljen pomagati, sprejemem in mu dajem njegovo dejavnost. Namreč tam, kjer je še mogoče pridobiti celo samo eno srce, se Moja Ljubezen ravno tako trudi zagotoviti vsakršno pomoč, da bi se duša izognila strašni usodi in da bi ona lahko na Dan Sodbe zapustila Zemljo kot blaženo bitje. Zato morate biti vi, Moji služabniki na Zemlji neumorni in delati za Mene ter Moje Kraljestvo. Nenehno se morate zavedati velike duhovne težave in se truditi, da jo zmanjšate povsod, kjerkoli je to mogoče, ker se vam Konec približuje z ogromnimi koraki; poslednji je čas, zaradi česar je vaše delo tako nujno in pomembno... AMEN

Bertha Dudde, št. 8162, 28. april 1962

DELO V VINOGRADU PRED KONCEM...

Ne bo več velikih prebujenj, ker so ljudje popolnoma padli pod svet in tako pod tistega, ki je gospodar tega sveta in ki bo naredil vse, da bi ljudi zadržal stran od Mene, pri čemer bo on uspešen, ker je samo še malo vere v Boga in Stvarnika, iz Katerega so tudi oni sami nastali. Duhovno prebujenje se lahko zgodi samo preko izpolnjevanja Mojih Zapovedi Ljubezni... to lahko doseže samo Ljubezen, ker samo življenje v Ljubezni oživlja v človeku vero v Mene.

Vendar pa se je Ljubezen med ljudmi ohladila... oni hrepenijo samo še po materialnih dobrinah, na kar je usmerjena njihova ljubezen. Vendar pa je to napačna ljubezen, ki človeka samo drži v temi in mu ne daje svetlobe (*spoznanja, znanja*), zaradi česar bodo tisti, katerim v zadnjem času še lahko govorim, le posamezniki, ki prepoznajo Mojo Besedo kot glas Očeta, ko jim jo ponudijo Moji glasniki... pri čemer bodo oni postali srečni in bodo šele prebujeni v resnično življenje, ker jim priteka moč Moje Besede, ker sem Jaz Sam lahko dejaven v njih z Mojo Močjo, kar pa resnično ne ostaja brez uspeha.

In vse do zadnjega časa pošiljam Moje glasnike za njih, da zberejo tiste, ki hrepenijo po tem, da jim Jaz govorim, da bi se tudi oni priključili Moji majhni čredi, katere bom na Koncu rešil iz te Zemlje (*1 Tesaloničanom 4:16, 17*), da bi jih premestil v področje miru, preden Zemlja doživi Dan Sodbe... Dan Konca, kjer vsaka stvaritev izgubi življenje, ker mora ponovno priti do vzpostavitve reda, pri čemer mora Zemlja ponovno služiti kot

postaja za šolanje duhov; začenja se namreč nova perioda odrešenja, kakor je to predvideno iz večnosti po Mojem načrtu Odrešenja.

Vse bom še poizkušal narediti, da bi povečal število tistih, ki bi se še morali prebuditi v življenje in ki se pridružujejo Moji majhni čredi... (29. april 1962) in katere bom rešil na Koncu, ko bom na tej Zemlji vzpostavil nov red... Poizkušal bom narediti vse, kjerkoli obstaja tudi najmanjše upanje za to, da bi pridobil dušo; tja bom ravno tako poslal Moje glasnike in duši prinesel pomoč v obliki Moje Besede, ker se lahko v zadnjem času spreobrne, če je le možno samo to, da ji Jaz spregovorim...

To, da Moja Beseda gane človeka, je še edino sredstvo ker ima ta Beseda Moč, ki lahko postane učinkovita, če ni prevelikega odpora. Včasih pa bom tudi nenavadno (*izredno*) deloval preko služabnika, ki ima prebujenega Duha tako, ko bom ljudi jasno usmeril na »Božjo Silo«, ki se manifestira preko človeka, ki veruje, tako da bom naredil, da ozdravljajo bolni, ki verujejo v Mene, da tako tudi ostalim ljudem dam dokaz, da obstaja Bog Ljubezni in Moči, Ki deluje v svoji modrosti. Torej ti ljudje se morajo pridružiti temu Bogu preko življenja Ljubezni; šele tedaj se lahko govori o resničnem »prebujenju«.

Jaz prihajam k vsakemu človeku, Jaz trkam na vrata vsakega srca... in tisti, ki Me spusti vanj, bo blagoslovljen, ker on ne more biti nikoli več izgubljen; on Mi bo ostal zvest in bo v poslednjem času verske borbe (*Knjižica št. 48*) pripadal Mojim, katere pa bom Jaz rešil iz največje težave. Vi ljudje ne smete nikoli verovati, da bo na tej Zemlji prišlo do duhovne spremembe na bolje... Moj nasprotnik bo vse bolj divjal (*besnel*), vendar pa so mu sami ljudje poslušni, zaradi česar obenem tudi privlačijo (*bodo povzročili*) razgradnjo stare Zemlje, njeno popolno preoblikovanje...

Toda človeštvo je že doseglo svoje duhovno dno, ki pa je vzrok nekega takšnega preoblikovanja; tako da se je izpolnil čas in vsak dan je samo še perioda milosti, katero pa vsak človek še lahko izkoristi za lastno (*od*)rešenje. Dan Konca je namreč določen iz večnosti, ki pa se bo izpolnil, ker Jaz Sam Sebi nisem protisloven. Vendar pa se bo delo odrešenja nadaljevalo do zadnjega dne, pri čemer se vsem Mojim slugam daje resno opozorilo, naj bodo marljivo dejavni za Mene in Moje Kraljestvo... pa četudi so to samo posamezne duše, ki so (*od*)rešene preko njihovega dela... za Mene je vsaka duša velika pridobitev, zaradi česar vas bom Jaz podprl na vsakršen način pri vašem vinogradniškem delu; Jaz namreč ljubim vse Moje stvaritve in Jaz želim, da one postanejo blažene... tako da bom Jaz naredil vse, da bi jih rešil propada, ponovnega neskončnega pregnanstva... AMEN

NASVET DELAVCEM V VINOGRADU...

In vsak tisti, ki Mi je pripravljen služiti, bo sprejet kot delavec v Mojem vinogradu... Vendar pa je še veliko dela pred vami. Ljudje ne poznajo več šole Duha, ki bi za njih morala biti Zemlja. In zato jih morate vi podučiti; vi jim morate še pred Koncem dati razlago o njihovi zemeljski nalogi. Vi jim morate razložiti, da morajo oni na Zemlji izpolniti namen, ker da morajo drugače pričakovati težke posledice. Vi jih morate v Ljubezni opozoriti, da sedaj resno premislijo o svojih dušah, da vzamejo resno njihovo zemeljsko nalogo in da dobro izkoristijo čas, ki jim je še dan. Vi jih morate spodbuditi na Ljubezensko delovanje in jim to pokazati kot najpomembnejše ter nenehno omenjati Mojo Ljubezen, ki poizkuša narediti vse, da bi osvojila vaše duše za duhovno kraljestvo.

In če ste goreče dejavni za Mene, vas Jaz ne bom prikrajšal za blagoslov, ki pa se nahaja v vsakem dobrem delu... Jaz vam bom dal moč, da govorite v Mojem Imenu. Jaz vas bom srečal s tistimi, ki potrebujejo vašo pomoč. Jaz vam bom prenesel modrost, ki vas bo usposobila za delo v Mojem vinogradu in Jaz vas bom zaščitil pred vsemi nevarnostmi telesa in duše, ker vas Jaz potrebujem kot Moje služabnike na Zemlji...

Prihaja čas, v katerem se vse manj spoštuje Mojo Besedo, v katerem vera v Mene in Mojo Besedo postaja vse šibkejša, v katerem svet dobiva vse večjo prednost, pri čemer je onemogočen uspeh vsakemu duhovnemu prizadevanju, ker so ljudje sami mlačni in leni (*inertni*), pri čemer se v svoji šibkosti volje prepuščajo vodstvu močem, ki Me želijo odstraniti. In le malo je tistih, ki Me nosijo v srcu, zaradi česar je tudi le malo tistih, ki so pripravljeni, da govorijo za Mene pred svetom, da prenesejo bližnjim svojo vero in se tako borijo za Mene in Moje učenje...

In teh nekaj se Jaz spomnim z Ljubezni, pri čemer bom Jaz blagoslovil njihovo dejavnost na Zemlji. Oni so namreč tisti, preko katerih lahko sedaj Jaz Osebno delujem, da je tako Moja Beseda sprejeta med ljudmi. Oni so tisti, ki so sedaj dejavni za Mene in katerih voljo Jaz lahko upravljam, ker so se Mi prostovoljno podložili... In Jaz bom teh nekaj nenehno hranil z Mojo Besedo; Jaz sem jih usposobil za Moje delavce, da potem tako tudi oni lahko uspešno opravljajo njihovo delo. Jaz pravilno usmerjam njihove misli; Jaz jim polagam prave Besede v njihova usta in jim nenehno dostavljam moč, da zdržijo, vse dokler ne pridem Jaz Osebno v času žetve.

In tisti, ki Mi torej želi služiti, bo sprejet za delo za Moje duhovno kraljestvo, ker je to edino pomembno delo v prihajajočem času. Ne bojte se in ne sprašujte, kateremu delu morate vi dati prednost, temveč delajte tisto, na kar vas Jaz pozivam: delajte za Mene

in Moje kraljestvo. Pustite Zemljo in njene zahteve neopažene (*kot nepomembne*); čas namreč mineva hitreje, pri čemer mora biti izkoriščen sleherni dan, ker je Konec blizu...

Zato si dovolite biti vodeni in ne nudite Mi nikakršnega odpora, temveč delajte tisto, na kar vas spodbuja srce! To je namreč Moj glas, katerega vam objavlja srce. Nikar ne postanite mlačni in leni, temveč ostanite goreči v Moji službi in delujte, dokler je še dan, ker bo za mnoge kmalu nastopila noč (*Janez 9:4*)... In da bi vi še osvojili duše in jih rešili iz te noči, morate biti vi goreče dejavni za Mene in Moje kraljestvo... AMEN

.....10.....
*Zavračanje Božanske Besede (Čiste Resnice) je jasen znak
duhovno nizke stopnje in zanesljiv znak skorajšnjega Konca...*
.....†.....

Bertha Dudde, št. 4520, 22. junij 1948

JASEN ZNAK DUHOVNO NIZKE STOPNJE: ZAVRAČANJE BOŽANSKE BESEDE...

To namreč veliko govori, ko se vi, Moji služabniki na Zemlji soočate z malo zanimanja, kadar ljudem prinašate Mojo Besedo kot dar vašega Gospodarja... Vi, ki ste duhovno prebujeni, ki vzpostavljate stik z Menoj v mislih in preko delovanj v Ljubezni, veste in verujete, da vam Jaz Sam govorim, pri čemer vi nudite Mojo Besedo kot Božjo Besedo... Zaradi tega morate vi ravno tako razumeti, da so se ljudje zelo oddaljili od Mene in da je le nekaj tistih, ki so mnenja, da sem Jaz pošiljatelj Besede, da ljudje ne verujejo, da jim Jaz Sam neposredno govorim, zaradi česar tudi ne sprejemajo učenja. Oni ne prepoznajo glasu Očeta in Stvarnika večnosti, kar pa je nek jasen znak duhovno nizke stopnje ljudi.

To, kar jim dajete vi, Moji predstavniki na Zemlji je zavrženo; toda to, kar jim namesto tega dajejo tisti, ki se imajo za Moje predstavnike, četudi jih Jaz nisem poklical, pa je sprejeto kot Čista Resnica in obenem tudi goreče zastopano, četudi je razširjeno v zmote (*zablode*) in laži. Vsak tisti, ki pozna Čisto Resnico, obenem tudi pozna duhovno zamračenost tistih, ki zavračajo Mojo Besedo, četudi se imajo za goreče služabnike. Oni Me še niso prepoznali, čeprav želijo pričevati o Meni... Oni želijo voditi Mojo čredo, vendar pa sami ne poznajo steze; oni želijo poučevati, toda sami nimajo znanja in so obenem tudi tako prevzetnega uma, da si ne želijo dovoliti, da bodo podučeni, celo če

jih Jaz Sam soočim z Besedo. Zaradi tega, če oni ne prepoznajo Moje Besede, oni ravno tako ne bodo poznali Mene.

In iz tega sledi, da je prišel čas Konca, ker človeštvo ne more biti vodeno nazaj k Meni z ničemer, če ono ne opazi Moje Besede odzgoraj. Ne obstaja način, da bi Jaz lahko govoril ljudem, razen preko vaših ust. In Moji Lastni oz. tisti, ki stremijo k Meni z njihovo lastno svobodno voljo in ki pogosto dvigajo njihove misli k Meni, bodo ravno tako prepoznali Moj glas. Oni bodo vedeli, kateri izmed njihovih bližnjih človeških bitij pripada Mojim Lastnim; namreč tisti, ki zavračajo Mojo Besedo in zato Mene Samega, so otroci Mojega nasprotnika (*Satana*), pa čeprav se oni imajo za Moje služabnike. Namreč Moji služabniki prepoznajo Mene in Mojo Besedo in so zaradi tega tesno združeni z Menoj, medtem ko se bodo ostali vse bolj oddaljili od Mene, če oni ne sprejmejo tega, kar jim je ponujeno kot poseben dar milosti (*govori seveda o tej Besedi Čiste Resnice*). AMEN

Bertha Dudde, št. 4916, 17. junij 1950

ZAVRAČANJE BOŽANSKE BESEDE JE ZNAK KONCA...

Jasen znak skorajšnjega Konca je ta, da so ljudje nedostopni za Mojo Besedo, Ki jim je ponujena v najčistejši obliki. Namreč vse, kar je Božansko, je porušeno oz. zavrnjeno, če se človek ne strinja s tem, če je naklonjen satanskim silam, zaradi česar niti ne pozna Božanstva niti ga blagodejno ne gane to, kar seva (*izhaja*) iz Tega Božanstva. Človek, katerega je zajel nasprotnik, ne more (*ob*)čutiti Moje Ljubezni, ker jo zavrača, zaradi česar človek tudi ne more prepoznati Moje Besede kot dar milosti popolnega Bitja, Ki mu želi dobro.

In če se ozrete okoli sebe v svet, če jim v Ljubezni ponudite Moj dar milosti, bi vas to zavračanje Moje Besede na vse strani moralo zamisliti; to bi vam namreč moralo samo pokazati duhovno stanje ljudi, ki v svoji oddaljenosti od Boga ne prepoznajo več ničesar, kar izhaja iz Mene. In neko takšno duhovno stanje določa Konec tega, kar je bilo izvorno določeno za to, da ljudi pomakne na visoko stopnjo zrelosti... to (*stanje*) pa vodi do razgradnje Zemlje, katero sem Jaz ustvaril kot postajo za dozorevanje duhov in sedaj ne izpolnjuje več svojega namena.

Tisti, ki pozorno opazuje, mora ugotoviti očitno praznino med ljudmi, popolno nezainteresiranost za vprašanja, ki se tičejo večnosti, izvora in človekovega cilja, upravljanja in delovanja Stvarnika. Le redko se zgodi, da tovrstna vprašanja ženejo

človeka in le redki so tisti, ki živijo v skladu s svojim ciljem, pri čemer potem obenem tudi spoznajo Mene in stremijo k Meni. Večina jih bo brezvoljnih, čim se samo omenijo tovrstna vprašanja. In kolikor bolj se približuje Konec, toliko očitnejše bo napačno stališče ljudi do Mene, njihovega Boga in Stvarnika večnosti, kakor bo (*očitnejša*) tudi ljubezen do tega, kar pripada svetu, kar pa je delež Mojega nasprotnika. In vse več bo ljudi, ki bodo popuščali njegovim zahtevam in vplivom, pri čemer bo njihov način življenja vse bolj vidno nasproten Moji volji, in ne-Ljubezen ter sovraštvo bosta prevladovala tam, kjer bi se moralo prakticirati Ljubezen do bližnjega.

Sovraštvo postajalo vse večje bo s strani privrženecv Mojega nasprotnika glede na redke, ki Mi želijo pripadati in se ne podrejujejo njegovim zahtevam. Tisti, ki verujejo, ne bodo nikoli sovražniki eni drugim, temveč se bodo vedno držali skupaj, kakor se Konec vse bolj približuje, ker bodo zelo trpinčeni s strani pripadnikov sveta, ki so pod vplivom nasprotnika in Me želijo iztrgati iz njihovih src. Ne dovolite, da vas zavede vaša okolica, ki vas želi pridobiti pod lažno masko... Ponudite jim Mojo Besedo in vi boste tedaj prepoznali njihovega resničnega duha! Namreč tam, kjer Jaz Sam pristopam k njim v obliki Moje Besede, tam se Mi upirajo, se pravi Me zavračajo... posmehujejo se vam in obrekujejo vas, ki ste ob Meni in ki se zavzimate za Mene in Mojo Besedo.

Potem pa tudi veste, da je prišel Konec, ker gre Satan s svojo potuhnjenostjo in silo nad vas tako, da se trudi, da bi Me zatrl v vaših srcih in da bi osvojil zmago. Toda tisti, ki ima Mojo Besedo, prepozna njegovo potuhnjeno igro in ima budno srce. Ta se bo napajal iz Moje Besede z močjo za odpor, medtem ko Moj nasprotnik ravno tako oskrbuje njegove privrženecv z močjo, vendar pa vedno samo za hudobna dela, da bi jih za vekomaj uničil... vse dokler Jaz Sam ne zaustavim njegove dejavnosti in mu nadenem okove... ko pride Poslednji Dan in z njim tudi Poslednja Sodba... AMEN

.....11.....

Znaki časa Konca... Luka 12:54-56...

.....†.....

Bertha Dudde, št. 4735, 10. Septembra 1949

ZNAKI ČASA KONCA...

Usmerite pozornost na znake časa. Ozrite se okoli sebe z očmi duha in prepoznali boste trenutek, v katerem živite (*Luka 12:54-56*); prepoznali boste, da se spušča noč in da vam je dano samo še nekaj minut, dokler se ne spusti noč. Vse kaže na skorajšnje uničenje; Ljubezen se med ljudmi ohlaja in samo redki so tisti, ki nesebično služijo bližnjemu. Opazujte, kako se le redko lahko najde Resnico med ljudmi in kako slepo oni tavajo brez znanja o usodi, v katero drvijo, če se ne spremenijo.

Prepoznajte po vseh znakih to, da se je življenjska ura že istekla mnogim ljudem; prepoznajte to, da je Konec blizu. Ne morem vam dati nikakršne druge definicije časa Konca; vi morate sami opazovati, kaj se dogaja okoli vas, da bi vedeli, kdaj se je končal dan. Jaz vam usmerjam pozornost na to, ker ne želim, da osupnete in da padete kot žrtev v času Konca. Potrebno vam je namreč reči, da se ne smete pustiti zmesti zaradi nevideznega izboljšanja načina življenja posameznikov. Potrebno vam je reči, da svetovno gledano ni razloga za spremembo, da pa je le ta uresničen; in sedaj je tudi prišel čas za Moje posredovanje, katerega Sem nenehno najavljal (*Glej Knjižice št. 49 in 50*).

Usmerite pozornost na vse, kar se dogaja okoli vas, da boste toliko prej spoznali, v katerem času živite. Samo nikar ne izgubite vaše vere v Mene in Mojo Ljubezen; namreč vse, kar delam in dovoljujem, ima za cilj vaš duševni razvoj, četudi se vam to zdi grozno in v Me tem ne morete prepoznati. Moji Lastni se lahko počutijo varne v Moji zaščiti, pri čemer lahko z zaupanjem pričakujejo Mojo pomoč v vsaki zemeljski in duhovni težavi. Mojim se ni potrebno ničesar bati ne glede na to, kaj se zgodi, samo če svoje oči dvigajo k Meni, če torej ostajajo nenehno povezani z Menoj v mislih in v delovanju.

In če torej veste, da ni več preostalo veliko časa, preden bo Zemljo dosegla velika kataklizma (*katastrofa*), potem se tudi pripravite na to! Ne usmerjajte pozornosti na svet, temveč podarite največ pozornosti svojemu duševnemu življenju; svoji duši omogočite priložnost za dozorevanje tako, da se ozrete okoli sebe in da pomagate povsod, kjerkoli vidite težavo! Prosvetlite tudi ostale ljudi glede resnosti časa (*v katerem živijo*) in jim oznanjate Ljubezen, ker jim samo Ljubezen daje moč, da prestanejo to življenje, katero jim je še ostalo! In s primerom jim pokažite rezultat življenja v Ljubezni; sami bodite močni v veri in dejavni v Ljubezni! In vaša moč bo rasla in lahko boste premagali vse, karkoli vas obremenjuje. Prebrodili boste tudi najtežji čas, ker vam Jaz pomagam... in zdržali boste do Konca... AMEN

OPOZORILO NA KONEC...

Otalo vam je samo še malo časa... O tem se vam vedno znova govori, ker vi tega ne dojemate (*jemljete*) resno; ne žalite verjeti, da ste prispeli čisto do Konca in da se Koncu približujete z ogromnimi koraki. Čas je namreč izpolnjen. Duhovno nizko stanje je tako nizko, da mora samo po sebi priti do spremembe, ker bi bili drugače vse duhovno brezupno izgubljeno. Vendar pa vi ljudje lahko tudi poleg tega dosežete svoje lastno (*od*)rešenje, samo če imate resno voljo za to.

Nepreklicno prihaja Konec prihaja, ker bo le nekaj ljudi, ki bodo na samih sebi dosegli delo zveličanja in se do Konca trudili živeti po Božji volji. Večina ljudi namreč zavrača vsakršno opozorilo; še naprej živijo svoje običajno življenje in na ta način svojo dušo postavljajo v veliko težavo, ki pa bo na koncu odločujoča za njeno življenje ali za njen razkroj (*ponovno prežnanstvo v stvarstvo*)...

Vi ljudje ne verujete v Konec, kar pa že pomeni duhovno težavo za vašo dušo, katero se zaradi tega ne jemlje v poštev tako, kakor bi se jo moralo v skladu z njenim revnim stanjem, zaradi česar mora stradati do Konca. Vendar pa bi ji vi lahko pomagali, samo če bi živeli zavestno in izpolnjevali Božje Zapovedi... če bi izpolnjevali Zapovedi Ljubezni do Boga in do bližnjega, katere pa pozna vsak človek... če bi bili dejavni v Ljubezen do bližnjega in bi tako dokazovali Bogu vašo Ljubezen.

Vi ljudje ste lahko vsi dejavni v Ljubezen, ker so vsem vam vsakodnevno ponujene priložnosti, da se lahko dokažete v Ljubezni do bližnjega, pri čemer bodo vaše duše dozorele v najkrajšem roku, tako da se vam ni več potrebno bati Konca... Toda vse dokler ne verujete in se ne trudite glede dozorevanja vaših duš, usmerjate pozornost samo na tisto, kar služi vašemu telesu, pri čemer zanemarjate dušo, da ostaja nepreskrbljena... Vi ne morete zaustaviti niti časa niti Konca. Dnevi minevajo v navideznem miru, čeprav pa se tudi poleg tega že povsod pojavljajo znaki, ker bo prišel (*Konec*) tako, kot je to zapisano...

Po znakih boste prepoznali, v katerem času živite. Vse kaže na to, da bo prišlo do preobrazbe. Ljubezen se je namreč med ljudmi ohladila; tema je velika in človeštvo živi brez vere, ker imajo tudi tisti, ki govorijo o veri, samo mrtvo vero, ki je brez duha in življenja... Ljudje drivjo za materijo. Ne verujejo v Jezusa Kristusa; niso povezani z Njim, zaradi česar so še povsem v lasti Njegovega nasprotnika... vendar pa on povsem zagotovo divja (*je besen*), ker ve, da mu ni preostalo več veliko časa...

Čas je torej omejen; on se izteka in tudi njegovemu (*nasprotnikovemu*) delovanju so postavljene meje... in Konec bo prišel nepričakovano. Le malo pa je tistih vernikov, ki bodo vedeli, kako blizu je Konec za vse vas. In oni bodo živeli zavestno; oni bodo pripravljeni na to, da morajo še preživeti poslednjo borbo. In oni bodo čvrsti, uprli se bodo in čakali na Gospodov prihod... On bo namreč prišel na Dan Sodbe in bo k Sebi vzel Svoje lastne (*1 Tesaloničanom 4:16, 17*), tako kot Sem to tudi obljubil v Besedi in Črki (*kakor je rečeno in zapisano*)... AMEN

Bertha Dudde, št. 8310, 25. oktober 1962

NAPOVEDI KONCA IN ZNAKI ČASA...

Napovedi skorajšnjega Konca se ljudem zdijo neverjetne, zaradi česar jih oni zavračajo, pri čemer ravno tako dvomijo v Resnico, katero duhovni glasniki prenašajo na Zemljo... Toda ne bo minilo veliko časa, da se bodo izpolnila ta napovedovanja, ker je Moja Beseda Resnica... In ravno zaradi dejstva, da ljudem ni preostalo več veliko časa, da bi spremenili svojo naravo (*značaj*) v Ljubezen, Mi daje spodbudo za to, da ponovno usmerjam njihovo pozornost na Konec, pri čemer jih najresneje opominjam, da poslušajo Mojo Besedo in da živijo njihovo življenje v skladu z njo.

Ljudje namreč ne želijo verovati, pri čemer Jaz ne morem na silo vplivati na njihove misli in namere. Jaz jih lahko vedno edinole obvestim o tem, kar se jim bo zgodilo in jih pustim v njihovi svobodni volji, kako bodo presodili in izkoristili takšne napovedi. Toda ker se proces Konca ni zgodil še nikoli prej in ker ljudje nimajo znanja o tem, oni zelo težko verujejo vanj, četudi sem Jaz od začetka te periode vedno znova namigoval na Konec, pri čemer bi oni morali ravno tako opaziti znake, katere sem Jaz ravno tako napovedal...

Opazili boste, da znaki postajajo intenzivnejši in da se mora sprememba zgoditi že iz popolnoma svetovnega stališča, ker se vse zaostrojuje do abnormalne stopnje; ljudje so se znašli na stopnji, ki bi jih morala zaustaviti in zamisliti... Ljubezni ni več. Ljudje namesto tega želijo iz brezčutnosti prekositi eni druge. Ni več življenja v tesni harmoniji. Ljudje so sovražno nastrojeni eni do drugih in dovoljujejo popolno svobodo njihovim najnižjim instinktom ter strastem; oni drviijo za materialnimi dobrinami in nimajo popolnoma nikakršne duhovne težnje... Enako je, kot je bilo v dobi velike poplave: ker se je Ljubezen ohladila, so ljudje iskali samo svetovna zadovoljstva, do katerih pa so prihajali celo po poti nezakonitih sredstev...

Vsak tisti, ki se z odprtimi očmi ozre okoli sebe, bi že moral prepoznati znake poslednjih dni in vedeti, da bo nekega dne moralo priti do obnove; da bosta nekega dne morali priti v ospredje Božja sila in pravičnost, če sploh še obstaja vera v Boga. Če popolnoma primanjkuje te vere, potem so ljudje dejansko dosegli nizek duhovni nivo, ki pa bo tudi pripeljal do Konca te Zemlje...

Vendar pa Jaz z Moje strani ne morem narediti ničesar drugega, razen da ponovno opozarjam na Konec, da nenehno govorim ljudem preko ust prerokov in jasnovidcev ter da jih prosvetlim glede razloga in izida človeških življenj... toda da vedno prepustim njihovi svobodni volji, da oznanjevalcem Moje Besede pokažejo, da zaupajo vanjo ali da jo pač zavrnejo. Kljub temu pa se bo usoda vsake osebe nadaljevala hitreje, kot pa si mislite; vi vsi boste morali doživeti ta čas, če niste bili blagoslovljeni s predčasnim odhodom (*s predčasno smrtjo*).

Moj načrt Odrešenja je bil postavljen pred neskončno dolgo časa. In zagotovo bo izpeljan, ker se je čas, ki je bil podarjen duhovnim bitjem, da se osvobodijo fizične forme, v tej periodi odrešenja končal... Vendar pa bil celo izjemno kratek čas, ki vam je še preostal do konca, dovolj za vašo končno osvoboditev, samo če bi vi objavili vašo voljo, da želite izpolniti vaš namen na Zemlji: da želite zavestno stremeti k Meni, pri čemer bi rotili za Mojo podporo za uresničitev popolnosti... Jaz bom namreč dejansko ustregel tej resni prošnji; Jaz vam bom pomagal v vsaki duhovni težavi in vas bom pritegnil k Sebi v zelo globokem usmiljenju, da se tako ponovno ne izgubite za neskončno dolgo časa, ko pride Konec te Zemlje. AMEN

»Avtobiografija« - Bertha Dudde

Objave »Notranje Besede« dobivam in zapisujem od dne 15. junija 1937. Da bi izpolnila želje mnogih mojih prijateljev, vam bom dala opis svojega zemeljskega življenja; kratko razlago o tem, kar sem prejela na duhoven način, kot tudi moje lastne občutke v zvezi vsega tega.

Rojena sem 1. aprila 1891. leta v Liegnitzu v Šleziji, to je današnja Poljska, kot druga hči nekega umetniškega slikarja. Otroštvo sem skupaj s svojimi šestimi sestrami složno preživljala v svojem starševskem domu. Eksistencialne težave sem spoznala že zelo zgodaj. Moji starši so potrebovali denar, tako da sem svojo nagnjenost k šivanju

izkoristila za to, da bi bila koristna za svojo družino. Vendar pa so tudi poleg tega starši imeli denarne težave in s tem skrbi, tako da sem se vse do nedavnega trudila pomagati svoji družini.

Moji starši so bili različnih veroizpovedi. Oče je bil protestant, mati pa je bila katolik. Mi otroci smo bili vzgojeni v katoliški veri, vendar pa na nas ni nihče vršil pritiska ali nas pač prisiljeval, da moramo slediti cerkvenim običajem, tako da je pozneje lahko vsak od nas sam zase odločal o svoji verski pripadnosti.

Jaz osebno sem bila religiozna, toda doktrine katoliškega sistema nisem mogla sprejeti, četudi sem cerkev spoštovala. Enostavno nisem mogla na ven zastopati nekaj, česar moja notranja zavest ni s popolnim zaupanjem sprejemala. Tako sem prenehala hoditi v cerkev, od pridig pa sem slišala le malo in tudi nisem imela nikakršnega poznavanja Biblije. Nisem brala nikakršne religijske ali pa znanstvene literature in se tudi nisem priključila nobeni drugi skupnosti ali religijski sekti.

Kdor pozna katoliško obliko vere, potem ve, v kakšnih težavah se znajde človek s svojo zavestjo, če se od nje želi osvoboditi. In Jaz ravno tako nisem bila od tega izvzeta. Toda v meni je ostalo vprašanje: kaj in kje je tisto, kar je pravilno (*oz. ... »kaj je Resnica in kje jo človek lahko najde«*)?

Pogosto, ko sem molila Gospodovo Molitev (*»Oče Naš«*), sem rotila Gospoda, da mi dovoli najti Njegovo kraljestvo. Ta molitev se je izpolnila 15. junija 1937. leta. Molila sem tiho ter poslušala svojo notranjost, bila sem popolnoma mirna. V takem stanju sem se večkrat nahajala, ker me je ob tem vedno prevzemal čudežen mir. In misli, katere so mi pri tem pritekale, v predelu srca in ne v glavi, so mi dajale tolažbo ter moč.

Takrat nisem še vedela, da so mi bile te misli »dane«, vse dokler nisem v nekem čudnem snu doživela nekaj, kar se je kasneje izpostavilo kot Resnica in kar me je spodbudilo, da te »misli« zapisujem.

Tako mi je nekega določenega dne, ko sem poslušala svojo notranjost, jasno in glasno prišel niz besed, katere sem zapisala. To je bilo prvo sporočilo, katero sem zapisala, in ono se je začelo takole: **»Na začetku je bila Beseda«, Te Deum (začetna beseda himne »Te Deum laudamus« oz. »Tebe Bog slavimo«), Stvarniku Neba in Zemlje«**. Vendar pa so se potem pojavili dvomi: *»Ali sem to napisala sama od sebe?«* Na kratko rečeno, borila sem se, molila ter doživljala mnoge notranje borbe, vendar pa so besede vedno ponovno prihajale kot reka, kakor velik tok modrosti, pred katerimi sem drhtela. Toda potem me je Sam Bog osvobodil dvomov; On mi je odgovoril in v Njegovi Besedi sem prepoznala Njega kot našega Očeta. Moja vera je rasla, dvomi so postajali vse manjši in jaz sem vsakodnevno prejemala ter zapisovala.

Vsebina zapisanega je presegala moje znanje: izrazi, katerih nisem nikoli slišala ali pa o njih brala, čudni pojmi v tujem jeziku, znanstveni pojmi, kakor tudi napotki so mi nezaustavljivo pritekali. In povrh vsega tega še nikoli slišane ljubezenske izjave Nebeškega Očeta, katere dajejo zatočišče in razlago glede vseh vprašanj o naših življenjih ter o smislu našega obstoja.

Te »Besede« mi pritekajo na sledeči način. Po notranji molitvi in kratki koncentraciji poslušam navznoter. Tam se tedaj pojavijo jasno izražene misli, in besede ena po ena jasno tečejo, vedno tri ali štiri na enkrat, podobno radijskemu sporočanju ali meteorološkemu poročilu; in to počasi, da tako z lahkoto spremljam ter zapisujem en del stavka za drugim.

Besede zapisujem stenografsko kot pri diktiranju, brez da mislim ali pri tem konstruktivno sodelujem. Medtem pa nisem v nikakršnem stanju transa; poleg tega jaz stavkov ne oblikujem, ampak mi besede na določen način prihajajo, brez da pri pisanju zajemam pomen zapisanega.

Dneve ali celo tedne za tem ta stenogram prenašam v čisti zapis, brez da ga pred tem preberem: besedo za besedo, brez spreminjanja ali »izboljševanja« enega edinega zloga; v nobenem primeru pa smisla rečenega ne obdelujem niti ga ne stiliziram. Trajanje enega takšnega diktata traja približno pol ure. Izrecno bi poudarila to, da ta proces ne nastaja kot proizvod kakršnegakoli pritiska oz. prisile niti se ne dogaja v ekstatičnem stanju. Vse se dogaja trezno in edinstveno, brez kakršnegakoli vznemirjenja ali vpliva moje lastne volje. Objavo lahko kadarkoli prekinem in po več urah ali celo dnevih sredi prekinjenega stavka enostavno nadaljujem, brez da sem to, kar mi je bilo prej dano, prebrala; Objava mi je ponovno tekoče diktirana v pero.

Moja volja torej ni prisiljena. Vse, po čemer hrepenim, je služiti Bogu in delati to, kar Njegova Sveta Volja od mene zahteva.

Resnično lahko rečem, da sem bila do te Resnice »vodená« in da so mi bili pojmi popolnoma tuji, kakor so to tudi morali biti. Šele leta pozneje sem našla potrditev tega, kar sem prejela, ko sem spoznala zapise štajerskega mistika Jakoba Lorberja. Nemogoče je opisati moje veselje ob branju velikih Lorberjevih del, »Velikega Janezovega Evangelija« in »Jezusovega otroštva«. Šele tedaj sem spoznala, da je bila tudi drugim ljudem dana Gospodova Beseda; da je Bog v vseh obdobjih govoril Svojim otrokom in da bo tudi v bodoče govoril, ker neskončna Očetova Ljubezn in milost drugače niti ne moreta.

V Lorberjevih zapisih sem odkrila isto to, kar je bilo tudi meni dano. Pogostokrat nisem razumela besede, katero bi prejela, vendar pa mi je Nebeški Oče v Svoji Ljubezni obenem dajal tudi razlage. Dogajali so se tudi čudežni dogodki, katerih posamezno je sedaj nemogoče navesti, toda kateri pričajo o nepopisni ponižnosti ter Očetovi blagosti.

Postalo mi je jasno, da mi je moja pomanjkljiva izobrazba zaradi pomanjkanja denarja koristila. Pomanjkanje denarja in časa mi je preprečilo, da berem dobre knjige kot tudi, da obiskujem predavanja. Poznala sem samo naporno delo od ranega jutra do pozne večeri. Poleg tega pa sem vsakodnevno prejemale slastne obroke duhovne Besede, brez da sem sploh vedela, za koga sem to prejemale.

In ravno moje nepoznavanje Biblije in katoliške doktrine mi je omogočilo, da sem Besedo odzgoraj sprejela brez kakršnegakoli odpora. Moja izkušnja me uči, da je

resen katolik ali protestant, čigar znanje je ukoreninjeno v dogmatskih teorijah, preveč vezan na njihovo dogmo, da bi sprejel ter prisvojil Božanske Objave brez odpora. Vendar pa obstajajo znanstveniki na več fakultetah, kateri s povečanim zanimanjem najresneje razpravljajo o teh Božanskih učenjih. In ne samo, da jih zanimajo neovrgljive razlage o nastanku materije in o možnosti njenega združevanja (*razkroja*), ampak tudi princip zmotnih učenj in raznih religijskih sistemov ter veroizpovedi.

V sporočilih, katere sem prejela, so te zmote zabeležene, in od vseh se zahteva usmerjanje pozornosti na vsako od teh napačnih učenj, kjerkoli se za to ponudi priložnost.

Vendar pa je vsakemu dana svoboda, da v svoje srce sprejme ali pač ne sprejme Gospodovo Besedo. Toda tisti, kateri je razumel duha teh Očetovih besed, vendar pa ne deluje v skladu z njimi, samo še povečuje razdaljo med samim seboj in našim Nebeškim Očetom. Kadar ne sledi besedi opomina Ljubezni, se on s tem neizbežno postavlja pred zakon. Toda v tej enaki meri, v kateri ne bo spoštoval Božjih zapovedi Ljubezni, bo izgubil tudi Božjo Milost.

Z Božjo milostjo se ljudem ponovno daje Evangelij. In precej resno jim je usmerjena pozornost na namen ter cilj ljudskega obstoja. Namreč usmiljena Božja Ljubezen želi rešiti vse tiste, kateri se še lahko rešijo, preden pride preobrat, in on zagotovo prihaja. Čas, katerega so vsi jasnovidci in preroki vseh časov najavljali, Poslednji čas, je sedaj tu.

Glede na moje zapise Gospod med Svojimi otroki ne dela razlik: »**Pridite k Meni vsi**«, se glasi Njegov klic. Blagor tistemu, kateri posluša Njegove Besede in kateri Mu sledi. Bog ljubi Svoje otroke in On jih vse želi osrečiti, pa četudi oni ne želijo karkoli vedeti o Njem.

Zapisano: 22.11.1953

Podpisano: Bertha Dudde

V hrvaščino prevedla Maja Ć, Zoren Ću. in Lorens N.
Uredil in sestavil Lorens N.

Iz hrvaščine prevedel Sašo O.

www.zakajcistaesnica.com

www.sozo-hr.com

www.zastocistaistina.com

www.akademijavjecnogproljeca.org

www.youtube.com/c/ZAŠTOČISTAISTINA

www.youtube.com/c/ISUSOVERIJEČI

www.ljubavseohladila.com